

แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี
THE EDUCATIONAL MANAGEMENT TO ENHANCE CURIOSITY CHARACTERISTIC OF
THE STUDENT IN SUPHANBURI

รุ่งนภา วีระพงษ์

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2561

แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัด
สุพรรณบุรี

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE EDUCATIONAL MANAGEMENT TO ENHANCE CURIOSITY
CHARACTERISTIC OF THE STUDENT IN SUPHANBURI

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF EDUCATION (Educational Administration & Management)

Faculty of Education Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ของ

รุ่งนภา วีระพงษ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะ ศักดิ์เจริญ)

ที่ปรึกษาร่วม

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริ
พงศ์)

ชื่อเรื่อง	แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี
ผู้วิจัย	รุ่งนภา วีระพงษ์
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ชไมพร ดิสถาพร

ความมุ่งหมายของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาความรู้ของผู้เรียน 2) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี เก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .927 และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) ประชากรของการศึกษาความรู้ของผู้เรียนคือผู้เรียนชั้น ม.1-6 จำนวน 2,912 คน และ 2) ประชากรของการศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียนคือโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 11 โรงเรียน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดตัวอย่างโดยการเปิดตารางของเครซีและมอร์แกนที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 366 คน และกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน กำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 2 โรงเรียน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เพื่อให้ได้ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรสายบริหารรวม 18 คน ครูผู้สอน 4 คน นักเรียน 4 คน และผู้ปกครอง 4 คน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ของผู้เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยพฤติกรรมมุ่งมั่นตั้งใจ มีความพยายามและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก พฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ อยู่ในระดับปานกลาง และแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียนสามารถบริหารจัดการโรงเรียนโดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานทั่วไป

คำสำคัญ : การบริหารจัดการศึกษา ความรู้

Title	THE EDUCATIONAL MANAGEMENT TO ENHANCE CURIOSITY CHARACTERISTIC OF THE STUDENT IN SUPHANBURI
Author	RUNGNAPA WEERAPONG
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Dr. Chamaiporn Disathaporn

The purposes of this research were as follows (1) to study the characteristics of curiosity (2) to investigate educational management to enhance student learning (3) to provide guidelines to enhance the characteristic of curiosity among students in small secondary schools in Suphanburi. The samples consisted of three hundred and sixty-six students, with eighteen principles four teachers and four parents. at small secondary schools in Suphanburi. They were selected by Simple Random Sampling. The research instrument was a five point rating scale. The data collected from the investigation were analysed through the use of frequencies, percentage, mean, standard deviation and In-depth interview. The demonstrable results were as follows: an overview of the level of the characteristic of curiosity among students was at a fairly good level. The layer of curiosity behavior can be divided into five main aspects; concentration, effort, self-study, curiosity, and creativity. The level of concentration, effort, and self-study were at an above average level, while the level of curiosity and creativity were at a moderate level. There were some guidelines to develop student learning behavior, with the following composite factors; (1) academic section; (2) education budget; (3) personnel; 4) general section especially.

Keyword : Education management Curiosity enhancement

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจาก อ.ดร.ชไมพร ดิสถาพร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจและใช้ปียวากับผู้วิจัยเสมอ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณ อ.ดร.สนอง ทองปาน ที่กรุณามาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะ ศักดิ์เจริญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุษย์ ประธานและกรรมการสอบปริญญานิพนธ์เป็นอย่างสูง ที่สละเวลาและให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร อาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน อาจารย์ ดร.จันทร์ศมภ์ ภูติอริยวัฒน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุษย์ ที่ให้ข้อเสนอแนะและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะต่องานวิจัยนี้ ขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครองทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณจากใจจริงต่อเพื่อนและเพื่อนร่วมงานที่น่ารักทุกคนที่คอยช่วยเหลือและเป็นที่กำลังใจทำให้ผู้วิจัยสามารถผ่านช่วงเวลาอันยากลำบากมาได้

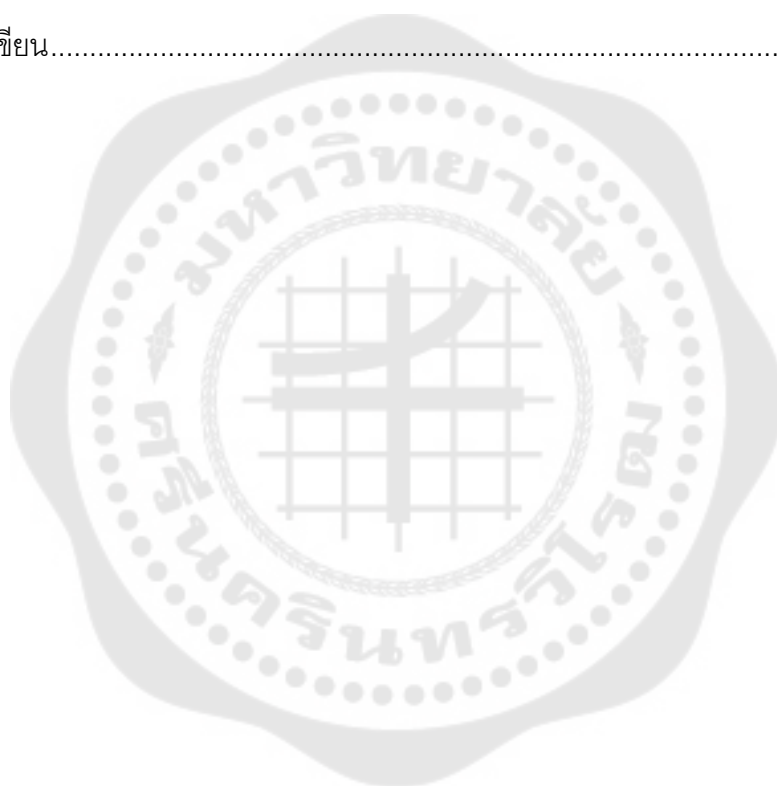
ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อนันทพล วีระพงษ์ คุณแม่สุภาวดี วีระพงษ์ คุณยาย และพี่สาวที่น่ารักทั้ง 2 คน ที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นที่กำลังใจสำคัญให้ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกคนเป็นพิเศษ และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ด้วยที่มีส่วนช่วยเหลือและสนับสนุนให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

รุ่งนภา วีระพงษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความใฝ่เรียนรู้	10
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา.....	25
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสุพรรณบุรี.....	44
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	61
1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	61
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	100
บรรณานุกรม	113
ภาคผนวก.....	120
ประวัติผู้เขียน.....	146

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 วิเคราะห์พฤติกรรมบ่งชี้ความใฝ่เรียนรู้	18
ตาราง 2 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี	46
ตาราง 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุพรรณบุรี	47
ตาราง 4 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้จำแนกตามเพศ ระดับชั้น และระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง	68
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความใฝ่เรียนรู้ โดยภาพรวมและรายด้าน	70
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสุพรรณบุรี	71
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ ของนักเรียน ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสุพรรณบุรี	72
ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัด สุพรรณบุรี ด้านความอยากรู้อยากเห็น	73
ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัด สุพรรณบุรี ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ	74
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัด สุพรรณบุรี ด้านความสร้างสรรค์และจินตนาการ	75
ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัด สุพรรณบุรี ด้านความพยายาม	76
ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัด สุพรรณบุรี ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	77
ตาราง 13 สรุปความคิดเห็นของครู นักเรียน และผู้ปกครอง เกี่ยวกับแนวทางในการเสริมสร้าง ความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน	94

ตาราง 14 สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารที่มีต่อแนวทางการบริหารจัดการ การศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน	95
---	----

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
ภาพประกอบ 2 แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี	105
ภาพประกอบ 3 การบริหารงานสถานศึกษา 4 ด้าน เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี	106

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่ให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยการศึกษาของประเทศไทยได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและประชาชนแต่ละยุคสมัย จนมาถึงปัจจุบันนี้ที่เข้าสู่ยุคของ “การศึกษาตลอดชีวิต” ซึ่งคนในวงการศึกษาจะได้พบเจอกับคำนี้อยู่เสมอ ดังเช่นที่ปรากฏในส่วนหนึ่งของ มาตรา 49 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) ความเป็น “การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ” พร้อมด้วยในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 4 ระบุว่า “การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” และใน มาตรา 8 กล่าวว่า การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้ 1.เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2.ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และ 3.การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งในทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ในแนวทางพัฒนาประเทศในส่วนการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดยปฏิรูประบบการเรียนรู้ มุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา จนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้ และในร่างกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574 จะเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการและนอกกระทรวงศึกษาธิการ ได้นำไปเป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัย ตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิต เพราะปัจจุบันโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เราอยู่ในยุคดิจิทัลที่ข้อมูลข่าวสารเดินทางไปสู่คนทั่วทุกมุมโลกได้ภายในเวลาไม่กี่นาที การศึกษาประเภทใดประเภทหนึ่งเพียงอย่างเดียวหรือประเภทเดียวจึงอาจจะไม่เพียงพอต่อการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การศึกษาตลอดชีวิตจึงมีลักษณะที่เป็นการบูรณาการ การประสานประสม

ระหว่างกิจกรรมต่างๆ ในสังคมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และกิจกรรมการศึกษาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

สำหรับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานตัวชี้วัดที่ประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ โดยกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพการเรียนรู้ คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข อนึ่งความใฝ่เรียนรู้ที่เป็น 1 ใน 8 ของคุณลักษณะอันพึงประสงค์จะแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมตั้งใจเรียน เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ตรวจสอบจากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นไปตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ส่วนหนึ่งในมาตรา 7 ที่กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้ว่า “ความใฝ่เรียนรู้” เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ ดังเช่นที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547) กล่าวไว้ว่า “การใฝ่รู้เป็นปฐมเหตุแห่งความสำเร็จของชีวิตมนุษย์ และจะนำพาสังคมที่อาศัยอยู่นั้นมีความเจริญก้าวหน้าเท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเยาวชนจะต้องมีจิตสำนึกใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และตื่นตัวในการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อช่วยเพิ่มพูนสติปัญญามากขึ้น” และเมื่อบุคคลมีความใฝ่เรียนรู้แล้วจะทำให้บุคคลนั้นเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถศึกษาค้นคว้าหาคำตอบได้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการสืบสอบคุณค่า มีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความสามัคคี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เกิดการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เกิดการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพจนเกิดความรู้ใหม่ๆ ตลอดจนรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง (วัฒนา พาผล, ชูศรี วงศ์รัตนะ, และ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช, 2551)

ในระดับประเทศได้มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมเรื่องความใฝ่เรียนรู้ เช่น โครงการรักการอ่าน การพานักเรียนไปทัศนศึกษาในแหล่งเรียนรู้ต่างๆ การรณรงค์ให้รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากเทคโนโลยีหรือแหล่งเรียนรู้รอบตัว เป็นต้น นโยบายเหล่านี้ได้กระจายสู่ทั่วทุกจังหวัดของประเทศไทยและได้รับการตอบรับสู่การลงมือปฏิบัติ โดยจะเห็นได้ชัดเจนจากกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาตั้งแต่ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ตลอดจนอุดมศึกษา ถึงแม้จะมีนโยบายส่งเสริมความใฝ่เรียนรู้ให้กับผู้เรียนในประเทศไทย แต่ก็ยังพบว่าวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ไม่ใฝ่เรียนรู้ ไม่นิยมอ่านหนังสือติดตัวไปไหนๆ เหมือนคนต่างชาติที่ใฝ่เรียนรู้ด้วยการนำหนังสือติดตัวไปด้วยทุกสถานี่ทุกเวลา หรือพฤติกรรมกรรมการอ่านที่ค่อนข้างน้อยของประชากรไทยจนมีวาทกรรมที่ว่า “คนไทยอ่านหนังสือปีละ 8 บรรทัด” เป็นประโยคฮิตที่เผยแพร่อย่างรวดเร็วในสังคมออนไลน์เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา ซึ่งแม้คนส่วนใหญ่จะไม่รู้ที่ไปที่มา ไม่รู้ว่าใครสำรวจ และไม่เชื่อว่าคนไทยจะอ่านหนังสือปีละ 8 บรรทัดจริง แต่ประโยคนี้ก็ถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในความหมายประชดประชันและเป็นมุกตลกกับ “ความขี้เกียจอ่าน” ของคนทั้งในสังคมออนไลน์และสังคมจริง จนมีวลีฮิต “ยาวไปไม่อ่าน” ตามมาติดๆ (อุมาพร โกมลจินันท์, 2560) และเมื่อไปศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในภาพรวม (พ.ศ.2549-2550) พบว่า ผู้เรียนยังไม่ได้มาตรฐานในมาตรฐานที่ 6 ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2554) ซึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหาด้านความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในประเทศไทย

ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาของจังหวัดสุพรรณบุรีก็ได้สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนด้านความใฝ่เรียนรู้ในโรงเรียนหลายรุ่น ซึ่งความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะลดน้อยถอยลงไปเรื่อย สังเกตได้จากพฤติกรรมของผู้เรียนบางคนในห้องเรียนที่จะพูดคุยเล่น ไม่ตั้งใจเรียน แอบฟังเพลงหรือเล่นโทรศัพท์มือถือ หรือพฤติกรรมนอกห้องเรียนที่จะสังเกตเห็นว่าผู้เรียนใช้เวลาไปกับเทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์และสื่อที่ให้ความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ อัตราการเข้าห้องสมุดโรงเรียนของผู้เรียนลดลง มีการค้นคว้าเพิ่มพูนความรู้ด้วยตนเองน้อย ตรวจสอบได้จากการบ้านหรือผลงานที่ทำมาส่งครู หรือผู้เรียนบางคนก็เพิกเฉยไม่ส่งงาน ไม่เข้าเรียน จนเกิดปัญหาทำให้ติด 0, ร, มส., และ มผ. ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อเนื่องยิ่งขึ้นไปอีก แต่สำหรับผู้เรียนที่มีความใฝ่เรียนรู้ ตั้งใจเรียนและค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเองจะประสบผลสำเร็จด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนสามารถเลือกศึกษาต่อและมีอาชีพที่สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ในอนาคต และจากการประเมินผลคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา รอบ 3 (ปี 2554-2558) ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 32 โรงเรียน พบว่าคะแนนการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3 ผู้เรียน

มีความใฝ่รู้และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ของโรงเรียนขนาดเล็กได้น้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ และมีการให้ข้อเสนอแนะในบทสรุปสำหรับผู้บริหารว่าสถานศึกษายังจัดกิจกรรมที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักศึกษาหาความรู้และแสวงหาคำตอบด้วยตนเองยังมีน้อยกว่าที่ควร ต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความมุ่งมั่นในการเรียน มีนิสัยรักการอ่าน โดยสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การสืบค้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง นอกจากนั้นสถานศึกษาควรนำผลการประเมินจากการประเมินคุณภาพภายนอก ผลการประเมินโดยต้นสังกัดและผลการประเมินตนเองมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ดำเนินการตามแผน และปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 ในส่วนการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนไทยยุคใหม่ที่มีความใฝ่รู้และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง จะเห็นว่าสถานศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่จะช่วยปลูกฝังและเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ โดยการหาแนวทางการบริหารจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทด้านต่างๆ ของสถานศึกษา

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หาพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้เกิดแก่ผู้เรียน และเพื่อศึกษาหาว่ามีแนวทางใดบ้างที่จะสามารถส่งเสริมความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อผู้เรียนที่จะติดตัวไปใช้ในชีวิตรในอนาคต เพราะการเรียนรู้ไม่ได้อยู่แค่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษา ทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดชีวิตและเลือกใช้วิชาความรู้อย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง สังคมและประเทศชาติต่อไป ดังพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร พระราชทานแก่บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2523 ตอนหนึ่งความว่า “... วิชาความรู้อันพึงประสงค์นั้น ได้แก่ วิชาและความรู้ที่ถูกต้อง จัดเจน แม่นยำ ชำนาญ นำไปใช้การเป็นประโยชน์ได้พอเหมาะพอควร ทนต่อเหตุการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ เราจะสร้างเสริมวิชาความรู้อย่างนี้ขึ้นได้อย่างไร เบื้องต้นจะต้องเล็งคิดว่าเรียนวิชาไว้เพื่ออะไร เพราะในชีวิตของเรา เราไม่ได้อยู่กับการกาฝึกกาถูกในข้อสอบ หากแต่อยู่กับการทำงานและการวินิจฉัยปัญหาสารพัด ทางที่ถูก เราจะต้องชวนขยายเปิดตาเปิดใจให้เรียนรู้อยู่เสมอ ทั้งโดยทางกว้างและทางลึก คือเมื่อจะศึกษาเรื่องใดก็ให้พยายามจับเค้าโครงของเรื่องนั้นให้ได้ก่อน แล้วจึงพยายามมองลงไปในส่วนละเอียดทีละส่วน ให้เห็นชัดโดยถ่องแท้ เมื่อรู้แล้วก็นำมาคิดพิจารณาให้เห็นประเด็น ให้เห็นส่วนที่เป็นเหตุ ส่วนที่เป็นผล ให้เห็นลำดับความเกี่ยว

ต่อเนื่องแห่งเหตุและผลนั้น ๆ ไปจนตลอด ให้เข้าใจโดยชัดเจนแน่นอน เพื่อให้สามารถสำเหนียกกำหนดและจดจำไว้ได้ ทั้งส่วนที่เป็นหลักเป็นทฤษฎี ทั้งส่วนเรื่องราวหรือรายละเอียด จักได้สามารถนำไปสั่งสอนผู้อื่น และนำไปเทียบเคียงใช้ให้เป็นประโยชน์ในการทำงาน หรือการคิดอ่านแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตต่อไป ...”

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี
3. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

การทำวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรีว่าอยู่ในระดับใด พฤติกรรมใดที่ต้องได้รับการส่งเสริมต่อยอดแก่ผู้เรียน และพฤติกรรมใดที่ต้องปรับปรุงพัฒนาให้แก่ผู้เรียน ได้ทราบถึงแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งสามารถสรุปเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนต่อไปได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. ประชากรเพื่อศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 2,912 คน
2. ประชากรของการศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 11 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดขนาดตัวอย่างโดยการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยินยอมให้คลาดเคลื่อน ± 5 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 341 คน

2. กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 2 โรงเรียน เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่ตอบรับว่าสะดวกและพร้อมให้ข้อมูลในช่วงของการทำวิจัย จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรสายบริหารรวม 18 คน ครูผู้สอน 4 คน นักเรียน 4 คน และผู้ปกครอง 4 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารจัดการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งไม่เพียงบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาเท่านั้นแต่ยังรวมถึงเป้าหมายของผู้เกี่ยวข้องของสถานศึกษาด้วย โดยต้องอาศัยบุคลากรในองค์กรร่วมกันปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนที่วางเอาไว้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ยึดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 โดยแบ่งขอบข่ายงานบริหารสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน และการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปให้โรงเรียน ใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผล ให้ความสำคัญแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มีส่วนร่วมตัดสินใจ รับผิดชอบ วางแผน ติดตามผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น โดยมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความ คล่องตัวในการบริหารและจัดการ ในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป รายละเอียดของงานทั้ง 4 ด้าน มีดังต่อไปนี้

1.1 การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและนำไปใช้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

1.2 การบริหารงบประมาณ หมายถึง แผนการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพยากรของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและผู้เรียน โดยยึดถือกฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติ มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผล

1.3 การบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด เพื่อกำหนดแผนกำลังคนของสถานศึกษา ตลอดจนพัฒนาข้าราชการบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดประสิทธิผลต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษา

1.4 การบริหารทั่วไป หมายถึง งานที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อการสนับสนุนการสอน และการบริหารงานด้านอื่นๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครองและชุมชน โดยมีเป้าหมายเพื่อความเจริญของสถานศึกษา

2. ความใฝ่เรียนรู้ หมายถึง แรงจูงใจภายในที่จะทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ หาข้อสรุปและนำไปปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีพฤติกรรมบ่งชี้ 5 พฤติกรรม ดังนี้

2.1 อยากรู้ อยากเห็น หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความปรารถนาความสนใจที่จะรู้เรื่องต่างๆ ทั้งเรื่องเรียนและเรื่องรอบตัว ตลอดจนแสดงให้เห็นถึงความตื่นตัว ว่องไว กระฉับกระเฉง และริบเร่งในการค้นหาความรู้ต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2.2 มุ่งมั่นตั้งใจ หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ ไม่วอกแวก มีจิตใจจดจ่อต่อการเรียน และงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ หมายถึง การที่นักเรียนนำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ ที่ไม่ซ้ำใครมาปรับใช้ทั้งในเรื่องการเรียน การทำงาน และเรื่องต่างๆ รอบตัว ตลอดจนกล้านำเสนอแนวคิดใหม่ๆ ต่อบุคคลรอบตัวที่มีสัมพันธภาพต่อกันได้

2.4 ความพยายาม หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความมุ่งมั่น ขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าความรู้ และงานที่ได้รับมอบหมายนั้นประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถ

2.5 ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนมีอิสระในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวางแผนการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เลือกทั้งภายในและภายนอกด้วยตนเอง

3. ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

4. โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 500 คน

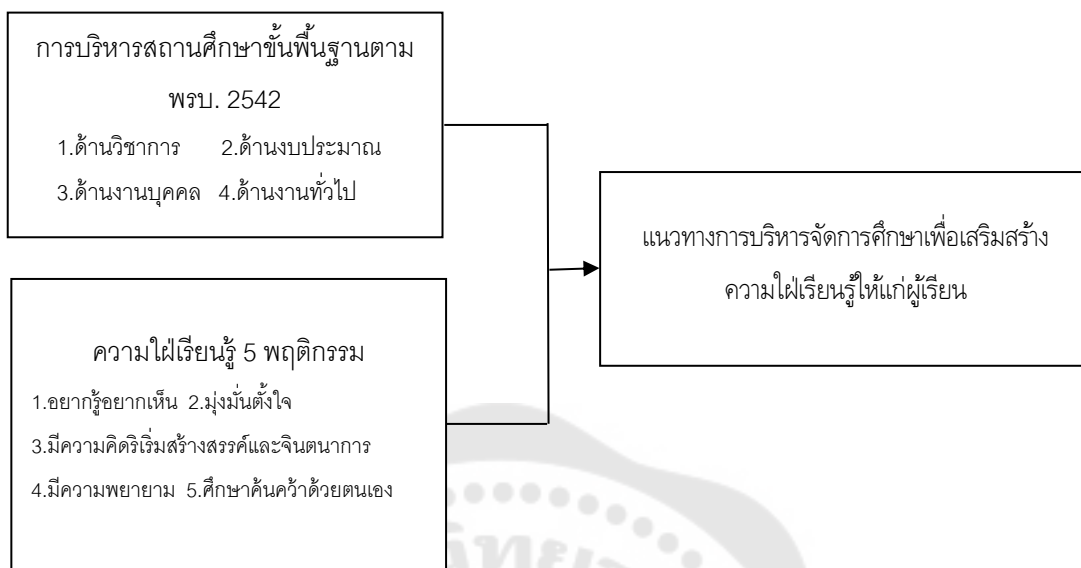
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยึดกรอบแนวคิดตามกรอบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 โดยแบ่งขอบข่ายงานบริหารสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2553: 14) คือ 1. ด้านการบริหารวิชาการ 2. ด้านการบริหารงบประมาณ 3. ด้านการบริหารงานบุคคล และ 4. ด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งส่งผลให้สถานศึกษาหรือโรงเรียนมีความคล่องตัวในการบริหารงานมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับการบริหารงานโรงเรียนในระบบของการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) เพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับการเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ในส่วนขอบข่ายเนื้อหาของความใฝ่เรียนรู้ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัย ซึ่งสรุปเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ 5 พฤติกรรม คือ

- 1.พฤติกรรมอยากรู้อยากเห็น
- 2.พฤติกรรมมุ่งมั่นตั้งใจ
- 3.พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ
- 4.พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพยายาม
- 5.พฤติกรรมศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

จากหลักการและแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิด ดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความใฝ่เรียนรู้
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและการจัดการศึกษา
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสุพรรณบุรี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความใฝ่เรียนรู้

1.1 ความหมายของความใฝ่เรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่า ความใฝ่รู้ ความสนใจใฝ่รู้ ความใฝ่เรียนรู้ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ซึ่งคำเหล่านี้มีความหมายเดียวกัน ขึ้นอยู่กับประโยชน์ในการนำมาใช้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า “ความใฝ่เรียนรู้” (Curiosity) โดยมีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

Bruner (1966) กล่าวว่า ความใฝ่เรียนรู้ (Curiosity) เป็นแรงจูงใจภายใน ซึ่งเกิดจากความไม่พอใจในบางสิ่งที่ยังไม่ชัดเจน ยังไม่เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง หรือยังไม่แน่นอน โดยจะยังคงให้ความสนใจ และแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้สิ่งที่สนใจนั้นมีความชัดเจน เกิดการเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และมีความแน่นอน ซึ่งเป็นการขจัดความไม่พึงพอใจให้กับตนเอง

พระราชวรมนี (2530) กล่าวว่า การใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมายถึง ใฝ่รู้ความจริง ต้องการเข้าถึงความจริง ความจริงแท้ เมื่อพิจารณาหรือประสบสถานการณ์ใดก็อยากรู้ซึ่งถึงสิ่งนั้นว่าเป็นอย่างไร คืออะไร มีเหตุปัจจัยเป็นอย่างไร มีคุณโทษอย่างไร วิเคราะห์ออกไป อยากรู้ความจริงให้เข้าถึงความจริงแท้

กรมวิชาการ (2539) กล่าวว่า การใฝ่เรียนรู้ คือ การแสวงหาความรู้อยู่เสมอเพื่อเพิ่มพูนสติปัญญา ทำให้คนมีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มั่นใจในตนเองและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม

สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540) กล่าวว่า ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงถึงความกระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้ คิดค้น แสวงหาความรู้ด้านต่างๆ ตลอดจนความสามารถในการจำแนก เปรียบเทียบและวิเคราะห์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2552) กล่าวว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้หมายถึงการกระทำที่ต้องการที่จะมีความรู้เพิ่มขึ้น โดยการแสวงหาความรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น อ่านหนังสือเพิ่มเติม ทำแบบฝึกหัดจากหนังสืออื่นนอกเหนือจากที่ครูกำหนด ค้นหาหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อเสริมความรู้ที่ได้จากชั้นเรียน แสวงหาความรู้ พัฒนาตนให้รอบรู้ กล้าซักถาม และประยุกต์ใช้ในการเรียนหรือชีวิตประจำวันเพื่อสร้างประสบการณ์หรือหาข้อสรุปที่ต้องการ

ภัทรพร อุณหเศรษฐ์ และ ใจทิพย์ ณ สงขลา (2554) กล่าวว่า ความใฝ่รู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกทางพฤติกรรมในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ เช่น การเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความตั้งใจ กล้าคิดริเริ่ม การใช้เหตุผล และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยมีพื้นฐานความรู้ที่ดีต่อการศึกษาค้นคว้า

ธีระศาสตร์ อายุเจริญ และ เนาวนิตย์ สงคราม (2557) กล่าวว่า ความใฝ่รู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกทางพฤติกรรมของผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ มีความสนใจที่จะเสาะแสวงหาในสิ่งต่างๆ ที่อยากรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ โดยมีความต้องการภายในจากจิตใจ หรือความรู้สึกส่วนตัวเป็นแรงกระตุ้นและผลักดันในการค้นหา อาจได้มาจากการอ่านตำรา หรือสนทนากับผู้รู้ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

อุรสา แสงทอง และ สกลรัชต์ แก้วดี (2558) กล่าวว่า ความใฝ่เรียนรู้ หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่มีความตั้งใจแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม ทันต่อโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

จากการศึกษาความหมายของความใฝ่เรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า ความใฝ่เรียนรู้ หมายถึง แรงจูงใจภายในที่จะทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ หาข้อสรุปและนำไปปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

1.2 ประเภทของความใฝ่เรียนรู้

บุญชิต มณีโชติ (2540) ได้จำแนกการใฝ่รู้ใฝ่เรียนตามเป้าหมายของการกระทำไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านครอบครัว คือ การมุ่งแสวงหาหนทาง วิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุขความเจริญ

2. การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านสังคม คือ การมุ่งแสวงหา ไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งสัมพันธภาพกับบุคคลต่างๆ ในสังคม โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การให้ผู้เรียนยอมรับ เคารพรัก นับถือ และเห็นคุณค่าของตนเอง

3. การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านวิชาการ คือการใฝ่รู้ใฝ่เรียนเกี่ยวกับความรู้ หรือศาสตร์ต่างๆ ต้องการมีความรู้เพิ่มเติม ใฝ่รู้ลึกและกว้าง

4. การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านอาชีพ คือ ความสนใจ ความต้องการที่จะพัฒนาอาชีพของตนให้ก้าวหน้า โดดเด่น

ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2552) ได้แบ่งพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท ตามช่วงเวลาของการเรียน ดังนี้

1. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อะไรเรียน หรือพฤติกรรมตั้งใจเรียน หมายถึงการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีแรงจูงใจอยากได้ความรู้ และจดจ่อต่อการเรียน

2. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อะไรก่อนเรียนและหลังเรียนในห้องเรียน หรือพฤติกรรมแสวงหาความรู้ หมายถึง การกระทำเกี่ยวกับการฟัง การอ่าน การคิด การเขียน การชม การศึกษา ดูงาน การอบรมประชุมสัมมนา ตระหนักถึงประโยชน์ของความรู้ เพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มเติม

3. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้นอกเหนือจากการเรียน หรือพฤติกรรมการพัฒนาตนให้รอบรู้ หมายถึง การกระทำตนให้มีความเจริญก้าวหน้า นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน คือ การเพิ่มข้อดี ลดข้อเสีย กระตือรือร้นในการเรียนรู้ ทุ่มทะอุทิศตนเอาจริงเอาจังในการเรียนรู้

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าประเภทของความใฝ่เรียนรู้นั้นขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งประเภท ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ยึดตามหลักการของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน ซึ่งแบ่งพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท ตามช่วงเวลาของการเรียน คือ 1. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อะไรเรียน 2. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อะไรก่อนเรียนและหลังเรียนในห้องเรียน และ 3. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้นอกเหนือจากการเรียน

1.3 พฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้อยู่

พฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้อยู่คือสิ่งที่ผู้เรียนแสดงและปฏิบัติออกมา ซึ่งมีหน่วยงานและนักวิชาการหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540) กล่าวถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้อยู่ดังนี้

1. มีความชอบและความชื่นชมและเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ
2. มีความใฝ่ฝันและจินตนาการ

- 3.แสวงหาแนวทางใหม่
4. มีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น
5. มีความตั้งใจ เอาใจใส่ ทำให้ดีกว่าเดิมอยู่เสมอ
6. มีความกล้า ความคิดริเริ่มและการตัดสินใจ
7. มีความเพียรพยายาม มุ่งมั่น บากบั่น มีสมาธิในการทำสิ่งต่างๆ โดยไม่ย่อ

ข้อ

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2542) กล่าวถึงพฤติกรรมของความใฝ่เรียนรู้ ดังนี้

1. เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการแสวงหาความรู้
2. กระตือรือร้นและอยากรู้ อยากเห็น
3. ตั้งใจ เอาใจใส่
4. มีความคิดริเริ่มกล้าแสดงออก

สุภาพร มากแจ้ง (2544) กล่าวถึงพฤติกรรมของความใฝ่เรียนรู้ตามแนวพระราชจริยวัตรและพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ดังนี้

1. อยากรู้
2. ตั้งใจจริงและมุ่งมั่นที่จะรู้
3. รักเรียน
4. มีเหตุผล
5. ความคิดริเริ่ม
6. ศึกษาค้นคว้า
7. รักการอ่าน
8. ขยันหมั่นเพียร

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547) กล่าวถึงพฤติกรรมของความใฝ่เรียนรู้ ดังนี้

1. มีความสนใจที่จะพัฒนาการเรียนรู้
2. ศึกษาค้นคว้าและสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง
3. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
5. เข้าใจและยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น

ปีลัญญา วงศ์บุญ และ ชวลิต รวยอาจิณ (2550) ได้สรุปถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. ความอยากรู้อยากเห็น
2. ความตั้งใจอย่างมีสติ
3. กล้าคิดริเริ่ม
4. ความเพียรพยายาม
5. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
6. ความมีเหตุผล

วัฒนา พาผล และคนอื่น ๆ (2551) ได้สรุปถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. การเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ หมายถึง การที่ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการแสวงหาความรู้ เห็นประโยชน์ของการเรียน และกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียนทั้งในโรงเรียน และในชุมชน ให้มีความสำคัญและเห็นประโยชน์ของสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการนำข้อคิด ประสบการณ์ที่ดีของของผู้อื่นที่อยู่รอบตัวมาปรับใช้ในการเรียน
2. ความอยากรู้อยากเห็น หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความปรารถนาความสนใจที่จะรู้เรื่องต่างๆ ทั้งเรื่องเรียนและเรื่องรอบตัว ตลอดจนแสดงให้เห็นถึงความตื่นตัว ว่องไว กระฉับกระเฉง และริเริ่มในการค้นหาความรู้ต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
3. ความตั้งใจ หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ ไม่วอกแวก มีจิตใจจดจ่อต่อการเรียน และงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย
4. การกล้าคิดริเริ่ม หมายถึง การที่นักเรียนนำแนวคิด หรือวิธีการใหม่ๆ ที่ไม่ซ้ำใครมาปรับใช้ทั้งในเรื่องการเรียน การทำงาน และเรื่องต่างๆ รอบตัว ตลอดจนกล้านำเสนอแนวคิดใหม่ๆ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น
5. ความเพียรพยายาม หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความมุ่งมั่น ขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เพื่อให้การศึกษาค้นคว้า และงานที่ได้รับมอบหมายนั้นประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถ
6. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หมายถึง การที่ผู้เรียนมีอิสระในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเองโดยมีการวางแผนการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เลือกทั้งภายในและภายนอกด้วยตนเอง

7. การมีเหตุผล หมายถึง การที่ผู้เรียนใช้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่มีอยู่รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อประกอบ หรือสนับสนุนการตัดสินใจที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ทั้งเรื่องเรียน และเรื่องรอบตัวอย่างสมเหตุสมผล

กณิการ์ เกื้อรุ่ง และ อวยพร เรืองตระกูล (2553) ได้สรุปถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. การแสวงหาความรู้อยู่เสมอ หมายถึง การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้แก่ จากหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์ทั้งในโรงเรียนและที่อื่น จากข่าวสาร สื่อเทคโนโลยี และอื่นๆ และจากวิทยากรภายนอกโรงเรียนและแหล่งข้อมูลในชุมชน

2. ความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น หมายถึง มีความว่องไวและกระฉับกระเฉงในการค้นหาความรู้ตามที่ได้รับมอบหมาย ความต้องการที่จะรู้ในเรื่องที่อยู่รอบตัว และเหตุการณ์ที่สนใจ

3. กล้าคิดริเริ่มและตัดสินใจ หมายถึง การนำความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด และการกระทำของตนเอง เปิดเผยให้ผู้อื่นได้รับรู้ และไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการนำแนวคิดวิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการเรียน การตัดสินใจในการดำรงชีวิตได้

4. ความเพียรพยายาม หมายถึง ความมุ่งมั่นขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย กิจกรรมในชีวิตประจำวัน โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

5. ความมุ่งมั่นในการเรียน หมายถึง มีจิตใจจดจ่อต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย งานในชีวิตประจำวัน หน้าที่ของตน รับผิดชอบบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ

6. ความมีเหตุผล หมายถึง การแสดงถึงวิธีการใช้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่มีอยู่สนับสนุนการกระทำและการตัดสินใจของตนเอง โดยพิจารณาความเหมาะสมตามสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) กล่าวถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังนี้

1. มีความตั้งใจ
2. เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
3. แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

4. สนใจติดตามความเคลื่อนไหวการเปลี่ยนแปลงของสังคม
5. ศึกษาค้นคว้าด้วยความอุตสาหะวิริยะ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม
6. บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ประกอบ

ภักทรพร อุณหเศรษฐ์ และ ใจทิพย์ ณ สงขลา (2554) ได้สรุปถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ
2. ความอยากรู้อยากเห็น
3. ตั้งใจอย่างมีสติ
4. คิดริเริ่ม
5. เพียรพยายาม
6. ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
7. มีเหตุผล

ไชยา อินทะเสน (2557) ได้สรุปถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. อยากรู้อยากเห็น
2. มีความคิดริเริ่ม
3. มีความเพียรพยายาม
4. ขยันศึกษาค้นคว้า
5. มีเหตุผล
6. มีความมุ่งมั่นตั้งใจ

ธีระศาสตร์ อายุเจริญ และ เนาวนิตย์ สงคราม (2557) ได้สรุปถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. ความกระตือรือร้น คือ จะต้องเป็นผู้ที่มีการแสดงออกถึงความกระตือรือร้นในการที่จะได้เรียนรู้ หรือแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ไม่อยู่นิ่ง ชอบสังเกต ชอบค้นหา
2. ความตระหนักรู้ คือ จะต้องรู้ว่าตนเองต้องการที่จะแสวงหาความรู้เรื่องใด ต้องการที่จะแก้ปัญหา หรือพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ต้องรู้ว่าวิธีการแสวงหาความรู้วิธีการใดที่เหมาะสมกับตนเอง
3. การแสวงหาความรู้ คือจะต้องมีการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะ เป็นศึกษาค้นคว้าค้นคว้าจากตำรา เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ หรือการสนทนากับผู้อื่นเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และข้อมูลต่างๆ

4. การรวบรวมข้อมูล คือ การนำข้อมูลที่ได้ หรือความรู้ใหม่ที่ได้มารวบรวม ข้อมูลและคิดวิเคราะห์ อาจทำร่วมกับผู้อื่น เพื่อค้นหาวิธีการหรือความรู้ที่เหมาะสมที่สุดกับตนเอง อาจใช้การจดบันทึกเพื่อทำหลักฐานข้อมูล

5. การสรุปข้อมูล คือ หลังจากที่ได้ข้อมูล แนวทาง หรือวิธีการที่เหมาะสมกับตนเองแล้ว ก็นำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้เพื่อยืนยัน และปรับทัศนคติของตน หรือการนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์

ศรัณย์พร ยินดีสุข (2558) ได้สรุปถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. สามารถตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับเหตุการณ์ใหม่ หรือประเด็นปัญหาที่มีความคลุมเครือ

2. สามารถค้นคว้าข้อมูล หลักฐานอย่างครบถ้วน ด้วยมุมมองที่หลากหลาย จนทำให้ตอบข้อสงสัยได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็น

3. แสวงหาความรู้ด้วยความเต็มใจและกระตือรือร้น
ธีรพงศ์ (2558) ได้สรุปถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่
2. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ
3. มีความตั้งใจมุ่งมั่น กระตือรือร้น
4. มีความขยันหมั่นเพียร ความพยายามขวนขวาย
5. ค้นคว้าด้วยตนเอง

อรวิภา มงคลดาว (2559) ได้สรุปถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมสงสัยใคร่รู้ หมายถึง กระตือรือร้น และสังเกตใส่ใจสิ่งรอบตัว
2. เปิดใจในการเรียนรู้ หมายถึง เห็นคุณค่าของการเรียนรู้ ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3. มีเครื่องมือในการเรียนรู้ หมายถึง สืบค้นเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยี เห็นคุณค่าของการอ่าน มีความสม่ำเสมอในการอ่าน

4. มุ่งมั่นในการเรียนรู้ หมายถึง อดทน เพียรพยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จ

5. เชื่อมโยงการเรียนรู้ หมายถึง เชื่อมโยงประสบการณ์เรียนรู้เดิมกับ
เชื่อมโยงประสบการณ์เรียนรู้ใหม่ แยกแยะวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลได้

6. มองเห็นศักยภาพของตนเองในการเรียนรู้ หมายถึง มีความเชื่อมั่นใน
ตนเองและกล้าตัดสินใจ มีทักษะในการดำเนินชีวิต

ตาราง 1 วิเคราะห์พฤติกรรมบ่งชี้ความใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมบ่งชี้ความใฝ่เรียนรู้	แผนคือ														รวม
	อธิบาย ผลของการ (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	อธิบาย ข้อเท็จจริง (ประเมิน)	
อธิบายข้อเท็จจริง	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	10+
มุ่งมั่นตั้งใจ	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	10+
เปิดใจที่จะเรียนรู้	✓						✓								1
มีเครื่องมือในการเรียนรู้	✓						✓								1
นำความรู้ไปประยุกต์ใช้	✓										✓				1
มองเห็นศักยภาพของตนเอง	✓														1
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ		✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	10+
กระตือรือร้น		✓	✓	✓				✓					✓	✓	8
มีความซื่อสัตย์สุจริต		✓			✓	✓	✓					✓			6
มีความพอประมาณ		✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	9
ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง		✓	✓			✓			✓	✓	✓	✓			9
ตระหนักถึง				✓											1
แสวงหาความรู้อยู่เสมอ			✓	✓			✓	✓				✓		✓	8
มีการจัดการข้อมูลที่ดี				✓			✓								1
มีเหตุผล					✓	✓		✓	✓	✓		✓			8
เข้าใจและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น											✓				1
ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้											✓				1
มีความสนใจที่จะพัฒนาการเรียนรู้											✓				1
เห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ						✓			✓				✓	✓	4

จากตารางวิเคราะห์พฤติกรรมบ่งชี้ความใฝ่เรียนรู้ ผู้วิจัยคัดเลือกพฤติกรรมที่มีคะแนนรวมตั้งแต่ 7 ขึ้นไป (ร้อยละ 50) มีดังนี้ 1. อยากรู้ อยากเห็น 2. มุ่งมั่นตั้งใจ 3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ 4. มีความพยายาม และ 5. ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยใช้ทั้ง 5 พฤติกรรมนี้สำหรับการวิจัยต่อไป

1.4 ความสำคัญของความใฝ่เรียนรู้

ความใฝ่เรียนรู้เป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน ซึ่งทุกคนต้องสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการศึกษาข้อมูลพบว่าผู้กล่าวถึงความสำคัญของความใฝ่เรียนรู้ไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2539) กล่าวว่า การพัฒนาให้นักเรียนมีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ใหม่ๆ เป็นการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถทางวิชาการ วิชาชีพ รวมทั้งเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม อันจะทำให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมกับตนเองในการทำประโยชน์ให้กับสังคม และลงมือปฏิบัติตามความสามารถของตนเองได้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547) กล่าวว่า การใฝ่รู้เป็นปฐมเหตุแห่งความสำเร็จของชีวิตมนุษย์ และจะนำพาสังคมที่อาศัยอยู่นั้นมีความเจริญก้าวหน้าเท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเยาวชนจะต้องมีจิตสำนึกใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และตื่นตัวในการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อช่วยเพิ่มพูนสติปัญญามากขึ้น

เบลล์ ลันกา เจมส์, แบรนต์ รอน, วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง, และ อธิป จิตตฤกษ์ (2556) กล่าวว่า ความสำคัญของการใฝ่เรียนรู้เป็นการเรียนรู้หลายทาง หรือการบูรณาการความรู้ต่างๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถได้ตอบสนองการเรียนรู้ได้กับผู้สอน โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยี (ICT) มาใช้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยี (ICT) ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ทักษะชีวิตและอื่นๆ ส่วนเนื้อหาทางวิชาการ ที่นำมาใช้ในการประกอบอาชีพจะเป็นส่วนเสริมของสมรรถนะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการศึกษาขั้นสูงต่อไป ซึ่งคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ หากได้รับการปลูกฝังที่ดีและเหมาะสมจะทำให้เกิดผลดีกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ใหม่ๆ สามารถค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง มีความสามารถ ด้านวิชาการ วิชาชีพ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีความรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นการเรียนรู้ในยุคของการเปลี่ยนแปลงที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทำให้สังคมมีกระบวนการคิดและการเรียนรู้ที่เท่าทัน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความใฝ่เรียนรู้มีความสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ใหม่ๆ ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในยุคปัจจุบัน ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมให้มีความใฝ่เรียนรู้ เพื่อทำให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

1.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความใฝ่เรียนรู้

Brophy(1986) กล่าวถึง ความใฝ่รู้โดยใช้คำว่า “Motivation to learn” และอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความใฝ่รู้ไว้ ดังนี้

1.สิ่งแวดล้อมที่สนับสนุน (supportive environment) ครูจะต้องสร้างบรรยากาศในการชั้นเรียนให้นักเรียนรู้สึกสบายใจและดีตัวที่จะแสดงออกทางความคิดสนับสนุนนักเรียนด้วยการเสริมแรงทางบวกให้นักเรียนพัฒนาความรู้และทักษะของตนอยู่เสมอ

2.ระดับความท้าทายที่เหมาะสม (appropriate level of challenge/difficulty) ครูจะต้องใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่ยากเกินความสามารถของนักเรียน และก็ไม่ง่ายจนไม่มีความท้าทาย นักเรียนที่พยายามเรียนรู้และสามารถผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีระดับความยากที่เหมาะสมจะช่วยยกระดับความสามารถของตนให้สูงขึ้น

3.เป้าหมายการเรียนรู้ที่มีความหมาย (meaningful learning objective) นักเรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ต่อเมื่อได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนของครูจะต้องเลือกสาระการเรียนรู้ และทักษะที่มีความหมายต่อนักเรียน

4.การสื่อสารถึงความคาดหวังและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (communication desirable expectation and attributions) ครูควรบอกความคาดหวังของตนที่มีต่อนักเรียนให้นักเรียนทราบว่าครูอยากเห็นนักเรียนมีความใฝ่รู้ มีความสนใจเรียนรู้หลักการต่างๆ สามารถพัฒนาทักษะสำคัญ และอยากเห็นนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งใช้การสื่อสารกับนักเรียนด้วยการจูงใจนักเรียนทางบวก เพื่อให้นักเรียนต้องการที่จะ

Litman & Jimrson (2004) กล่าวว่า ปัจจัยที่จะทำให้บุคคลมีความใฝ่รู้ประเภทที่เกิดจากความรู้สึกขาดข้อมูล (D-type) มี 3 ประการได้แก่

- 1.ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ (a need to feel competent)
- 2.ความรู้สึกทนไม่ได้เมื่อเผชิญสถานการณ์ที่ทำให้รู้สึกว่าคุณมีข้อมูลไม่เพียงพอ (intolerance experience when information is inaccessible or inadequate)

3.ความรู้สึกว่าตนเองมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องแก้ปัญหา (a sense of urgency solve problems)

Lumsden (2016) กล่าวถึง ความใฝ่รู้โดยใช้คำว่า “Motivation to learn” และอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความใฝ่รู้ไว้ ดังนี้

1.แบบอย่างที่ดี (modeling) ครูที่เป็นแบบอย่างในการเรียนรู้อยู่เสมอด้วยการสนใจติดตามข่าวสาร ตำรา หรือสื่อการเรียนรู้ใหม่ ที่ช่วยพัฒนาองค์ความรู้ของตน ซึ่งมีความสอดคล้องกับรายวิชาที่ตนสอน และแนะนำสิ่งเหล่านี้ให้นักเรียนอยู่เสมอ รวมทั้งชวนนักเรียนอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่กำลังเป็นที่สนใจ

2.สิ่งแวดล้อมในบ้านของเด็ก (children's home environment) การเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ด้วยความสนุกสนาน สร้างความรู้สึกพึงพอใจในการเรียนรู้ให้แก่เด็ก เป็นการเริ่มต้นทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และเมื่อเรียนรู้สิ่งใดได้สำเร็จ เด็กจะรู้สึกคุ้มค่ากับความพยายาม และมีความสุขและพึงพอใจที่ได้เรียนรู้ ซึ่งจะทำให้เด็กรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง (self-worth) รับรู้ว่าตนมีสมรรถนะ (competence) นำตนเองได้ (autonomy) และรับรู้ความสามารถของตนเอง (self-efficacy)

3.สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน (classroom climate) ชั้นเรียนที่มีบรรยากาศของการสนับสนุนอย่างห่วงใย (caring supportive place) จะทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณค่าและเสมอภาคกัน ซึ่งนักเรียนจะมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้

4.ขอบเขตของภาระงาน (task dimensions) งานที่มีบริบทสอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตจริง มีความยากพอเหมาะและมีการกำหนดเป้าหมายระยะสั้น (short-term goal) มีผลต่อการพัฒนาความใฝ่รู้ของนักเรียน

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) (2546) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความใฝ่รู้ โดยกล่าวว่าครูเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างนักเรียนให้มีใจที่จะเรียนรู้ ครูควรมีลักษณะเป็นกัลยาณมิตรที่ดีของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยคุณสมบัติ 2 ประการ ได้แก่

1.ครูที่ประพฤติตนตามหลักกัลยาณมิตร 7 ได้แก่ การเป็นคนน่ารัก น่าเคารพ น่ายกย่อง มีเหตุผล พร้อมรับฟัง มีความรู้แตกฉาน และไม่ประพฤติตนเหลวไหล ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ช่วยสร้างแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียน

2.ครูที่สอนด้วยหลักโยนิโสมนสิการ คือเปิดโอกาสให้เรียนถามเมื่อสงสัย และมีทางเลือกให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนคิด เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกัลยาณมิตรทางความคิดแก่นักเรียน

ศรัณย์พร ยินดีสุข (2558) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความใฝ่รู้ไว้ ดังนี้

- 1.แรงจูงใจเป็นแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่อยู่เสมอ
- 2.การกำกับตนเองช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะกำกับติดตามพฤติกรรมของตนเอง เพื่อไปสู่เป้าหมายในการเรียน ทำให้เกิดความพึงพอใจ และสร้างนิสัยใฝ่รู้ได้
- 3.การเห็นคุณค่าในตนเองช่วยให้นักเรียนเชื่อมั่นในความสามารถของตน และมีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ
- 4.การอบรมเลี้ยงดูที่เปิดโอกาสให้เด็กคุ้นเคยกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ สนุกไปกับการเรียนรู้ตั้งแต่เล็ก ทำให้มีนิสัยใฝ่รู้ กล้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่
- 5.การเป็นแบบอย่างที่ทำให้นักเรียนเห็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง
- 6.บรรยากาศในการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ รู้สึกสนุก เห็นคุณค่าในตนเอง ทำให้มีความพยายามในการเรียนรู้
- 7.กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความท้าทายทางความคิด เปิดโอกาสให้เรียนรู้ในระดับความยากพอเหมาะ ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนใฝ่รู้ได้
- 8.งานที่มอบหมายที่มีลักษณะสอดคล้องกับชีวิต มีความยากพอเหมาะ ทำให้นักเรียนเกิดความท้าทายและอยากเรียนรู้

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความใฝ่เรียนรู้ มีทั้งปัจจัยภายในและภายนอกตัวนักเรียน ซึ่งปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ต้องการข้อมูลใหม่ๆ ที่น่าสนใจ เป้าหมายในชีวิตและการเห็นคุณค่าในตนเอง ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน บุคคลรอบตัวผู้เรียน ครูผู้สอน บรรยากาศในการเรียนรู้ และกิจกรรมกระตุ้นความสนใจ

1.6 การพัฒนาส่งเสริมความใฝ่เรียนรู้

Lepper และ Hodell 1989 อ้างถึงใน (อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 2556) กล่าวว่าความอยากรู้อยากเห็นกระตุ้นได้โดยการใช้กลยุทธ์ 6 ประการ คือ การสร้างความประหลาดใจ ความสงสัยหรือความขัดแย้งระหว่างความเชื่อกับความไม่เชื่อ ความงงวย ไม่แน่ใจ ความยุ่งเหยิง หรือการเผชิญกับความขัดแย้ง การโต้แย้งถกเถียง และจินตนาการ

Arnone (2003) ได้เสนอกลยุทธ์เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนี้

1. ความใฝ่เรียนรู้เป็นดังตะขอ คือ ใช้ความใฝ่รู้เป็นสิ่งจูงใจเบื้องต้นในขั้นนำของบทเรียน เช่น เริ่มจากคำถามที่กระตุ้นให้คิด หรือประโยคคำพูดที่ทำให้ประหลาดใจ

2. การสร้างความขัดแย้งทางความคิดเท่าที่จะเป็นไปได้ คือ ผู้เรียนจะรู้สึกถูกบังคับให้ค้นหาวิธีแก้ความขัดแย้งนั้น จนความขัดแย้งนั้นถูกแก้ไข

3. บรรยายากสำหรับคำถาม คือ สร้างบรรยายากที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจที่จะถามคำถามและผู้เรียนสามารถทดสอบสมมติฐานโดยการระดมสมองและอภิปราย

4. เวลา คือ ให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนสำหรับการสืบค้นประเด็นต่างๆ ถ้าผู้สอนสามารถกระตุ้นผู้เรียนให้มีความใฝ่เรียนรู้ในการสืบค้นประเด็นได้สำเร็จ ผู้เรียนก็ยังคงจะสืบค้นต่อไป

5. ทางเลือก คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกประเด็นการเรียนรู้ในรายวิชาที่เรียน เช่น ในชั้นเรียน เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้เรียงความ นักเรียนก็มีโอกาสที่จะเลือกหัวข้อที่อยากจะเขียนได้ด้วยตนเอง เป็นต้น

6. องค์ประกอบที่จะกระตุ้นความใฝ่เรียนรู้ คือ การใช้องค์ประกอบ ต่อไปนี้ให้เกิดขึ้นในบทเรียน ความไม่สอดคล้อง ความขัดแย้ง ความแปลกใหม่ ความประหลาดใจ ความซับซ้อน และความไม่แน่นอน ซึ่งผู้เรียนก็จะเกิดความต้องการที่จะสำรวจถึงที่มาของความไม่สอดคล้อง ความขัดแย้ง ความแปลกใหม่ ความประหลาดใจ ความซับซ้อน และความไม่แน่นอน ที่เกิดขึ้น ซึ่งข้อมูลที่ได้มาก็จะไปตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

7. การให้สิ่งเร้าในปริมาณที่เหมาะสม คือ ระวังระดับของสิ่งเร้าที่ใช้ในสถานการณ์การเรียนรู้ให้มีปริมาณพอเหมาะ และระลึกรู้ว่ามีความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องความใฝ่เรียนรู้

8. การแสวงหาความรู้ คือ กระตุ้นผู้เรียนให้เรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้อย่างตื่นตัว

9. การให้รางวัล คือ ให้การแสวงหาความรู้และการค้นพบคำตอบเป็นรางวัลของความใฝ่เรียนรู้ในตัวเอง

10. ต้นแบบความใฝ่เรียนรู้ คือ ถามคำถามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสวงหาความรู้ที่เฉพาะเจาะจง เพื่อตอบคำถามและแสดงถึงความกระตือรือร้น

Zion และ Sadeh (2007) กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาความใฝ่เรียนรู้ ดังนี้

1. บุคคลที่จะพัฒนาความใฝ่เรียนรู้จะต้องเปิดใจรับรู้อะไรใหม่ พร้อมทั้งจะยอมรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนที่มีความใฝ่เรียนรู้

2. บุคคลที่จะพัฒนาความใฝ่เรียนรู้จะไม่ยอมรับสิ่งใดง่ายๆ หากจะยอมรับสิ่งใดจะต้องศึกษาให้ลึกซึ้งเสียก่อน

3. บุคคลที่จะพัฒนาความใฝ่เรียนรู้จะต้องพยายามหาคำตอบอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

4. บุคคลที่จะพัฒนาความใฝ่เรียนรู้ต้องไม่ตั้งแง่ว่าบางอย่างน่าเบื่อ เพราะจะทำให้บุคคลนั้นไม่ยอมเปิดใจศึกษาสิ่งนั้น

5. บุคคลที่จะพัฒนาความใฝ่เรียนรู้จะต้องมองการเรียนรู้เป็นเรื่องที่สนุกสนาน เพราะจะทำให้บุคคลนั้นต้องการศึกษาในเชิงลึกอย่างเต็มที่ และรู้สึกสนุกสนานไปกับกระบวนการเรียนรู้

6. บุคคลที่จะพัฒนาความใฝ่เรียนรู้จะต้องชอบอ่านหนังสือหลากหลายประเภท เพราะจะทำให้มีมุมมองต่อโลกที่กว้างขวางขึ้น

Earl and Katz. 2002: อ้างถึงใน (ศรัณย์พร ยินดีสุข, 2558) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาความใฝ่เรียนรู้ว่าโรงเรียนควรจะต้องสร้างวัฒนธรรมการสืบสอบ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ได้กับทั้งการพัฒนาครูและนักเรียน ประกอบด้วย

1. การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตีความข้อมูล กล่าวคือ ความเข้าใจใหม่ๆ เกิดขึ้นได้จากการท้าทายมุมมองเดิมๆ ครูจะสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมการสืบสอบได้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่เรียนรู้และมีความรู้ ซึ่งครูจะต้องอำนวยความสะดวก สนับสนุนให้คำปรึกษา และสร้างความเชื่อมั่นในการทำงานกับข้อมูล ถึงแม้ว่าจะเป็นงานที่ยากลำบากก็ตาม

2. การกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นอยากที่จะพัฒนาโรงเรียนให้ดีขึ้น ซึ่งข้อมูลจะเป็นกลไกที่สำคัญในการระบุปัญหา เพราะไม่มีโรงเรียนใดที่ดีที่สุด ทุกโรงเรียนยังมียจุดที่สามารถปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นได้เสมอ ซึ่งข้อมูลจะสามารถระบุได้ว่าจะทำอะไรต่อไป

3. การให้เวลา ซึ่งหมายถึงการตีความและใช้ข้อมูลไม่ใช่เรื่องที่สามารถทำได้ในข้ามคืนและไม่ใช่ว่าครั้งเดียวจบ มันเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาอย่างมากเพื่อค้นหาประเด็นสำคัญ ตัดสินใจว่าข้อมูลใดเกี่ยวข้อง และทำความเข้าใจกับข้อมูล มีการโต้แย้ง และสะท้อนความคิด เพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น และเตรียมวิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครูมีหน้าที่บริหารเวลาเพื่อให้มั่นใจว่าเรื่องต่างๆ ที่สำคัญจะลุล่วงไปได้ด้วยดี

4. การใช้เพื่อนที่ให้ข้อวิพากษ์ คือเพื่อนที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้ข้อมูล รวมถึงความละเอียดและความสามารถในการรับฟังและการคิดบนพื้นฐานของตนเอง เพื่อนจะสามารถสังเกตสิ่งที่คนใกล้ชิดไม่เห็น ช่วยในการสะท้อนความคิด อธิบายข้อมูลที่ซับซ้อน ถามคำถาม และตรวจวัดการตัดสินใจและหลักฐานที่นำมา

สนับสนุน และช่วยในการตีความ ซึ่งเพื่อนจะไม่กลัวต่อการท้าทายการตั้งสมมติฐาน ความเชื่อ และการตีความ เพื่อนจะช่วยเตือนผู้เรียนรู้ในสิ่งที่ประสบความสำเร็จไปแล้ว และช่วยให้มุ่งหน้าไปสูเป้าหมายต่อไป

นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์ (นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์, 2545) กล่าวว่า การพัฒนา ลักษณะความใฝ่เรียนรู้ควรเริ่มต้นจากครูและครอบครัวที่ต้องแสดงตัวอย่างของคนที่มีความใฝ่เรียนรู้ นั่นคือครูและครอบครัวต้องกระตุ้นหรือรื้อฟื้นต่อสิ่งต่างๆ รอบด้าน เอาใจใส่ต่อสิ่งที่เปลี่ยนแปลง ติดตามสถานการณ์ต่างๆ อยู่เสมอ และกระตุ้นให้นักเรียนได้มีโอกาสติดตามความเปลี่ยนแปลงต่างๆ นอกห้องเรียน กิจกรรมการสอนของครูจะต้องมีความหลากหลายท้าทายให้ผู้เรียนมีโอกาสขยายโลกทัศน์ของตนเองด้วยการสืบค้นข้อมูล หรือพบปะกับสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ

ศรัณย์พร ยินดีสุข (2558) ได้สรุปถึงการพัฒนาความใฝ่เรียนรู้ไว้ดังนี้

1. การสร้างสถานการณ์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเผชิญกับสิ่งเร้าที่มีลักษณะใหม่ ท้าทายมุมมองเดิมๆ หรือเกิดความขัดแย้งทางความคิดในระดับที่ผู้เรียนรู้ต้องการแสวงหาความรู้ เช่น การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้โต้แย้งทางความคิด ตั้งคำถาม หรือวิพากษ์ผลงานเพื่อนในเชิงสร้างสรรค์
2. กิจกรรมการเรียนรู้ต้องเปิดโอกาส หรือกระตุ้นให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ตามความสนใจ และมีความตื่นตัวในการเรียนรู้
3. ครูต้องเป็นตัวอย่างของคนที่มีความใฝ่เรียนรู้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา

2.1 ความหมายการบริหารจัดการศึกษา

การบริหารและการจัดการ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพราะเป็นเรื่องที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์การที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการบริหารและการจัดการมากมายน่าสนใจดังนี้

Griffin (1996) เห็นว่าการบริหารจัดการเป็นกลุ่มของกิจกรรม (รวมถึงการวางแผนและการตัดสินใจ การจัดองค์การ การนำและการควบคุม) ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้ทรัพยากรต่างๆ ขององค์การ ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และข้อมูลสารสนเทศ เพื่อมุ่งหมายให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

Montana and Charnov. 2000: 2 อ้างอิงจาก (แสนศิลา ฤทัยรัตน์ และ อุ่น อารมย์เลิศ วีรศักดิ์, 2558) กล่าวว่า ในปี ค.ศ. 1980 ประธานสมาคมบริหารจัดการแห่งอเมริกา (AMA) ได้ให้คำจำกัดความของการบริหารจัดการว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การทำงานให้

บรรลุผลสำเร็จโดยอาศัยคนอื่น ความหมายที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนั้น การบริหารจัดการ หมายถึง การทำงานที่ต้องอาศัยคนอื่นซึ่งไม่เพียงบรรลุเป้าหมายขององค์กร หากยังหมายรวมถึงเป้าหมายของสมาชิกแต่ละคนที่อยู่ในองค์กรนั้นๆ ด้วย ซึ่ง มอนตานา และ ชาร์นอฟ ได้ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างคำจำกัดความทั้งสอง โดยเฉพาะความหมายอย่างหลังว่ามีลักษณะสำคัญ 3 ประการ ดังนี้ 1) ให้ความสำคัญต่อมนุษย์ที่อยู่ภายในองค์กร 2) ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ที่จะบรรลุและเป้าหมายมากกว่าสิ่งของหรือกิจกรรมต่างๆ และ 3) เพิ่มเติมในส่วนผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายส่วนบุคคล

ศิริพงษ์ เศาภายน (2547) ได้กล่าวถึง การบริหารและการจัดการว่า โดยทั่วไปแล้วความหมายของการจัดการและการบริหารมีความคล้ายคลึงกันมาก แต่ยังมีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยกล่าวคือ ในการบริหารงานภาครัฐนิยมใช้คำว่า การบริหาร ถึงแม้ในปัจจุบันว่าในปัจจุบันคำว่าจัดการมีผู้นิยมใช้แพร่หลายก็ตามในหน่วยงานภาครัฐนักรกฎหมายมักเป็นผู้กำหนดนโยบายและเป้าหมายเป็นเบื้องต้นก่อนที่ผู้บริหารจะนำไปปฏิบัติ ข้อแตกต่างที่ชัดเจนอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับความหมายของคำสองคำนี้ ก็คือ ระดับของการบริหารในองค์กร ในภาคธุรกิจคำว่าบริหาร หมายถึง ผู้บริหารระดับสูง เป็นระดับของผู้กำหนดนโยบายขององค์กรแต่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมักเรียกกันว่าผู้จัดการ

นิรมิต (2548) กล่าวว่า การบริหารจัดการ เป็นการแปลความหมายจากภาษาอังกฤษ 2 คำ ได้แก่ Administration และ Management โดยมีการแปลความหมาย Administration หมายถึง การบริหาร ส่วน Management หมายถึง การจัดการ ซึ่งทั้งสองคำมีความหมายแตกต่างกันในสาระสำคัญคือ ความรับผิดชอบ (Accountability) กล่าวคือ การจัดการมีความรับผิดชอบในระดับความเข้มข้นมากกว่าการบริหาร การบริหารมักจะใช้กับการปฏิบัติที่เป็นเรื่องของกระบวนการที่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนปกติ ตามคู่มือ ตามกฎระเบียบ และกฎหมาย โดยเฉพาะการบริหารองค์กรภาครัฐหรือลักษณะการทำงานของผู้บริหารทั่วไป เพราะความรับผิดชอบของเขาจะสัมผัสเพียงรับรู้ว่าได้เอาใจใส่งานในหน้าที่แล้ว แต่ผลสำเร็จจะเกิดหรือไม่ ไม่สำคัญ (Responsibility) ในทางปฏิบัติของการทำงานส่วนใหญ่จะมีลักษณะงานที่ต้องบริหารคืองานปกติ (Routine Work) และงานที่ต้องแก้ปัญหาหรือพัฒนา จำเป็นต้องเข้าไปจัดการลงมือทำหรือร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน ลักษณะการทำงานเช่นนี้เรียกว่า การจัดการ สำหรับไทยใช้ทั้งสองคำ บางครั้งใช้คำว่าบริหาร บางครั้งใช้คำว่า การจัดการ บางครั้งใช้ร่วมกัน เรียกว่า การบริหารจัดการ

จันทราณี สงวนนาม (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารสามารถใช้คำ 2 คำใช้ทดแทนกันได้ ได้แก่ คำว่าการบริหาร และการจัดการ แต่ในความหมายที่แท้จริง คำว่าการบริหารจะเน้นในเรื่องของการจัดการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งมักจะใช้กับการบริหารงานทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ ส่วนคำว่าจัดการมักจะใช้ในงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเอกชนแต่คำทั้งสองคำต่างก็มีความหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของผู้บริหารทั้งสิ้น

สุนทร โคตรบรรเทา (2554) กล่าวถึง คำว่าการจัดการ มักจะใช้ในวงการธุรกิจ คำว่า การจัดการใช้ได้ในการศึกษาแต่ไม่เป็นที่นิยมและเมื่อใช้คำนี้มักเป็นคำที่มีความหมายดีกว่าคำว่า การบริหาร ตัวอย่างเช่น บทความทางการศึกษามักถาม “ผู้บริหารโรงเรียนควรเป็นผู้จัดการหรือผู้นำทางการศึกษา ซึ่ง หมายความว่า การจัดการเป็นคำที่ลดศักดิ์ศรีที่เป็นเช่นนี้เพื่อต้องการแยกให้เห็นการบริหารโรงเรียนออกจากการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ดังนั้นการจัดการของเอกชนกับการบริหารของรัฐ จึงมีข้อแตกต่างที่ชัดเจน

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งไม่เพียงบรรลุเป้าหมายขององค์กรเท่านั้นแต่ยังรวมถึงเป้าหมายของสมาชิกในองค์กรด้วย โดยต้องอาศัยบุคลากรในองค์กรร่วมกันปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนที่วางเอาไว้

2.2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

2.2.1 ความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management หรือ SBM) เป็นรูปแบบการบริหารและจัดการศึกษารูปแบบหนึ่ง มีการเริ่มใช้คำนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรกในช่วงทศวรรษที่ 1980 เติ้ง (ดิเรก วรรณเศียร. 2543: 39; อ้างอิงจาก (Cheng, 1996)) เป็นการบริหารที่ยึดหลักการกระจายอำนาจรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้หลายความหมายดังนี้

ดิเรก วรรณเศียร (2543) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง ให้สถานศึกษามีอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบ มีอิสระและความคล่องตัวในการตัดสินใจ การบริหารจัดการทั้งด้านวิชาการ การเงิน บุคลากร และการบริหารทั่วไป โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษา ตัวแทนผู้ปกครองและชุมชน ตัวแทนครู ผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมกันบริหารสถานศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด

รพีพรรณ เอกสุภาพันธุ์ (2543) กล่าวว่า การบริหารจัดการโดยสถานศึกษาเป็นฐาน หมายถึง การบริหารที่สถานศึกษาสามารถกำหนดความต้องการของสถานศึกษาขึ้นเอง โดยคณะกรรมการบริหารโรงเรียน มีผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง นักเรียน มีอิสระและความรับผิดชอบที่จะใช้ทรัพยากรในการแก้ปัญหาต่างๆ อันมีผลต่อการพัฒนาสถานศึกษาในระยะยาว สถานศึกษาสามารถคัดเลือก บรรจุ ประเมิน และพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนได้อย่างคล่องตัวตรงตามความต้องการของโรงเรียน ซึ่งความมีอิสระ คือ มีอิสระในการตัดสินใจภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของสถานศึกษา ได้แก่ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป

กรมสามัญศึกษา (2544) สรุปว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ แนวคิดทางการบริหารและการจัดการศึกษาที่มุ่งให้สถานศึกษาเป็นองค์กรหลักในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ภายใต้กรอบของกฎหมายที่กำหนด โดยมีการกระจายอำนาจ การตัดสินใจที่จะพัฒนานโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของสถานศึกษา และร่วมมือดำเนินการทั้งด้านวิชาการ บุคลากร งบประมาณ และบริหารทั่วไป โดยบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเท่าเทียมกันโดยมุ่งเน้นผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายใต้การมีส่วนร่วมและการตรวจสอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ประสิทธิ์ เขียวศรี (2544) สรุปว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง การบริหารโรงเรียนที่ยึดหลักการกระจายอำนาจและหลักการมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีอิสระ รับผิดชอบ ยืดหยุ่น ตรวจสอบได้ และมีผลผลิต โดยมิคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยบุคคลจากกลุ่มผู้ให้บริการการศึกษา และกลุ่มผู้รับบริการการศึกษา ทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการบริหารและการจัดการศึกษาใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป

อุทัย บุญประเสริฐ (2546) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางหรือจากเขตการศึกษาไปยังสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และมีความเป็นอิสระ คล่องตัวในการบริหารจัดการ ในการตัดสินใจสั่งการเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนทั้งด้านหลักสูตร การเงินงบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไปของโรงเรียนเอง โดยมีคณะกรรมการโรงเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนครู ตัวแทนผู้ปกครอง องค์กรและชุมชน ร่วมกันบริหารโรงเรียนให้สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด

ดิเรก วรณเศียร (2543); อ้างอิงจาก Myers; & Stonehill. 1993: 1 ได้ให้ความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานว่า เป็นกลยุทธ์ในการปรับปรุงการศึกษา โดย

เปลี่ยนอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจจากระดับรัฐหรือเขตการศึกษาไปยังแต่ละโรงเรียน โดยให้ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียนและผู้ปกครอง มีอำนาจควบคุมกระบวนการจัดการศึกษามากขึ้น โดยให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตัดสินใจเกี่ยวกับงบประมาณ บุคลากร และหลักสูตร

David (1996) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นแนวทางหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษา โดยการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปยังโรงเรียนให้มากขึ้น โดยมีความเชื่อว่า การให้โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่มากขึ้น จะทำให้ประสิทธิภาพของโรงเรียนสูงขึ้น มีความยืดหยุ่นมากขึ้น และมีผลผลิตดีขึ้น

Cheng (1996) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งประกอบไปด้วยผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนคณะครู ผู้ปกครอง ชุมชน ฯลฯ ซึ่งมารวมตัวเป็นคณะกรรมการโรงเรียน ได้มีโอกาสจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) เป็นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปให้โรงเรียน ใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผล ให้ความสำคัญแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมตัดสินใจ รับผิดชอบ วางแผน ติดตามผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น โดยมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความคล่องตัวในการบริหารและจัดการ ในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

2.2.2 แนวคิดพื้นฐานการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) เป็นรูปแบบในการบริหารและจัดการศึกษาที่ริเริ่มในปี ค.ศ. 1960 ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ไม่พอใจผลลัพธ์การศึกษาของชาติ จึงหาแนวทางที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น เป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่ได้รับความสนใจในวงการบริหารโรงเรียนอย่างมากในปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการได้นำแนวคิดด้านการบริหารและการจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ถือเป็นนโยบายสำคัญที่มุ่งหวังให้การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการเป็นเครื่องมือที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ แนวคิดการบริหารโดยใช้รูปแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานจะผูกพันอย่างใกล้ชิดกับเรื่องการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษา จากการศึกษาประวัติและพัฒนาการในการจัดการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา จะมีแบบการบริหารจัดการที่แตกต่างหลากหลายกันไป ไม่มีแบบใดแบบหนึ่งเป็นมาตรฐานกลาง รูปแบบของการบริหารจัดการศึกษาของแต่ละที่แต่ละแห่งจะเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนในตัวเองตลอดเวลา

ในปัจจุบันนี้ได้ใช้แนวคิดการบริหารโรงเรียนเป็นฐานเป็นกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์สำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา การบริหารตามรูปแบบนี้มีผู้ทรงคุณวุฒิได้ประมวลหลักการและแนวคิดในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานหลายคน สรุปสาระได้ดังนี้

1. ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยให้คณะกรรมการสถานศึกษา ทำหน้าที่กำกับส่งเสริม และสนับสนุนภารกิจของสถานศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และบริหารทั่วไป

2. เป็นรูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เป็นหัวใจหรือหลักสำคัญสำหรับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยเฉพาะแนวคิดการมีส่วนร่วมหรือการบริหารแบบร่วมมือเป็นที่ยอมรับกันมากในวงการบริหารต่างๆ รวมทั้งด้านการศึกษาด้วย โดยเชื่อว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมจะทำให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในงานมากขึ้น

3. เป็นรูปแบบการบริหารตนเอง สถานศึกษาจะมีความอิสระ คล่องตัว มีอำนาจการตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้นภายใต้การบริหารงานในรูปแบบองค์คณะบุคคล

4. เป็นรูปแบบที่มอบอำนาจหรือกระจายอำนาจ การตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาไปให้สถานศึกษา

5. เป็นรูปแบบการบริหารจัดการที่ตอบสนองหรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชนได้มากที่สุด

6. เป็นรูปแบบที่ยึดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลง

2.2.3 หลักการในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

หลักการสำคัญในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2542)

1. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากกระทรวงและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก

2. หลักการมีส่วนร่วม (Participation or Collaboration or Involvement) เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจ และร่วมจัด

การศึกษา ทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า และตัวแทนนักเรียน การที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น

3. หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน (Return Power to People) ในอดีตการจัดการศึกษาจะทำกันหลากหลายโดยครอบครัวและชุมชน บางแห่งก็ให้วัดหรือองค์กรในท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ต่อมา มีการรวมการจัดการศึกษาไปให้กระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้เกิดเอกภาพและมาตรฐานทางการศึกษา เมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้น ความเจริญก้าวหน้าต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว การจัดการศึกษาโดยส่วนกลางเริ่มมีข้อจำกัด เกิดความล่าช้าและไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนอย่างแท้จริง จึงต้องมีการคืนอำนาจให้ท้องถิ่นและประชาชนได้จัดการศึกษาเองอีกครั้งหนึ่ง

4. หลักการบริหารตนเอง (Self-management) ในระบบการศึกษาทั่วไป มักจะกำหนดให้โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติตามนโยบายของส่วนกลาง โรงเรียนไม่มีอำนาจอย่างแท้จริง สำหรับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น ไม่ได้ปฏิเสธเรื่องการทำงานให้บรรลุเป้าหมายและนโยบายของส่วนรวม แต่มีความเชื่อว่าวิธีการทำงานให้บรรลุเป้าหมายนั้นทำได้หลายวิธีการที่ส่วนกลางทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบายและเป้าหมาย แล้วปล่อยให้โรงเรียนมีระบบการบริหารด้วยตนเอง โดยให้โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งอาจดำเนินการได้หลากหลายแนวทางด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน แล้วแต่ความพร้อมและสถานการณ์ของโรงเรียน ผลที่ได้น่าจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิมที่ทุกอย่างถูกกำหนดมาจากส่วนกลาง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

5. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) ส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมมาตรฐาน มีองค์กรอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นไปตามกำหนดและเป็นไปตามนโยบายของชาติ

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือหลักการกระจายอำนาจการศึกษา และหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจากหลักการดังกล่าวทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจะเป็นการบริหารงานที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่ารูปแบบการจัดการศึกษาอื่นที่ผ่านมา

2.2.4 รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นรูปแบบการบริหารโดยคณะกรรมการเพื่อการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แบ่งได้เป็น 4 รูปแบบ คือ (ปัญญา, 2545)

1. รูปแบบที่ผู้บริหารโรงเรียนเป็นหลัก (Administrator Central SBM) ผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นประธาน กรรมการจะเลือกตั้งจากกลุ่มผู้ปกครอง ครูอาจารย์และชุมชน คณะกรรมการมีบทบาทให้คำปรึกษา แต่อำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ผู้บริหารโรงเรียน
2. รูปแบบที่ครูเป็นหลัก (Professional Central SBM) โดยครูในฐานะที่เป็นผู้ใกล้ชิดเด็กมากที่สุดย่อมรู้ปัญหาได้ดีกว่าและสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด ตัวแทนคณะครูจะเป็นกรรมการโรงเรียนมากที่สุดและร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารโรงเรียน
3. รูปแบบที่ชุมชนมีบทบาทหลัก (Community Central SBM) รูปแบบนี้จะตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด โดยตัวแทนชุมชนจะเป็นประธาน ผู้บริหารโรงเรียนเป็นกรรมการและเลขานุการ
4. รูปแบบที่ครูและชุมชนมีบทบาทหลัก (Professional Community Central SBM) เป็นรูปแบบที่เชื่อว่าครูและผู้ปกครองต่างมีความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่เด็ก การบริหารงานในรูปกรรมการจะมีสัดส่วนของครูและผู้ปกครองมากกว่ากลุ่มอื่นๆ โดยผู้บริหารโรงเรียนเป็นประธานคณะกรรมการ และคณะกรรมการโรงเรียนเป็นคณะกรรมการบริหาร

2.2.5 แนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานให้ประสบความสำเร็จ

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สถานศึกษาต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย ทั้งที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ ผู้บริหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ครูและบุคลากร ผู้เรียน ชุมชน ผู้ปกครอง เป็นต้น ซึ่งผู้เกี่ยวข้องเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานว่า มีลักษณะการบริหารอย่างไร มีการกระจายอำนาจมาให้สถานศึกษาอย่างไร และจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างไร เพื่อให้การนำแนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) ไปใช้ในสถานศึกษาประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาจะนำการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) ไปใช้ควรตระหนักและดำเนินการดังนี้

1. พัฒนาบุคลากร ทีมงานในสถานศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการกระจายอำนาจ
2. ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและชุมชน โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาให้เข้าใจในหลักการและวิธีการของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารใหม่
3. ต้องกระจายอำนาจ การตัดสินใจ ให้คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เช่น ร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางการศึกษา สนับสนุนกิจกรรมการศึกษา การจัดทำหลักสูตรและติดตามผลการศึกษา เป็นต้น

4. ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโดยองค์คณะบุคคล และการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายผู้ปกครอง ชุมรมศิษย์เก่า สมาคมผู้ปกครองและครู

5. ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องตระหนักว่า ความสำเร็จของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานที่กำหนด

6. ให้ความสำคัญกับครูผู้สอนในการตัดสินใจหรือร่วมคิดในเรื่องการจัดการเรียนการสอน

7. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำ เป็นผู้นำอย่างเต็มศักยภาพ และเป็นผู้บริหารมืออาชีพ มีความสามารถเป็นผู้นำทางวิชาการ เป็นนักประสานในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน รวมทั้งมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มองอนาคตของโรงเรียนได้ตรงความเป็นจริง

2.2.6 ยุทธศาสตร์สำคัญในการนำรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไปใช้ในสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่สำคัญสำหรับการนำรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานการนำไปใช้ในสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ ควรมียุทธศาสตร์ดำเนินการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเตรียมความพร้อมของบุคลากร

ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องจัดเตรียมความพร้อมบุคลากรในสถานศึกษา ดังนี้

1. สร้างความตระหนัก ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักให้บุคลากรทุกระดับ เช่น ครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการ ชุมชน เครือข่าย เกิดความตระหนัก เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาสถานศึกษาโดยการนำรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เช่น สร้างทีมงาน สร้างความเข้าใจ เป็นต้น

2. การส่งเสริมความรู้ ผู้บริหารและบุคลากรควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยอาจใช้วิธีการถ่ายทอดความรู้ ศึกษาดูงาน

3. แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ผู้บริหารจัดโครงสร้างและระบบการทำงานของบุคลากรให้ชัดเจน แบ่งความรับผิดชอบของแต่ละคน มิให้เกิดความซ้ำซ้อน เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบภาระงานอย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสมรรถภาพของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

การเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในลักษณะการมีส่วนร่วมการบริหารและการตัดสินใจในรูปแบบของการบริหารโรงเรียนเป็นฐาน จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีสมรรถภาพหลายอย่าง เช่น

1. มีความรู้ความเข้าใจ ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของ คณะกรรมการที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การบริหารสถานศึกษา หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน การประกันคุณภาพ เป็นต้น

2. มีความสามารถ ควรมีความสามารถในเรื่องที่เกี่ยวกับภารกิจของ สถานศึกษา เช่น การจัดหลักสูตรสถานศึกษา การจัดแผนกลยุทธ์ การจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

3. มีคุณสมบัติตามเจตนารมณ์ กรรมการสถานศึกษาควรมีความสนใจ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนและกระตือรือร้นในการจัดการศึกษา มีอุดมการณ์ เสียสละ ใจกว้างและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) นอกจากจะมีผู้บริหารที่มีลักษณะที่สำคัญของนักบริหารโดยทั่วไปแล้ว เช่น เป็นผู้มีความวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการบริหารจัดการด้านต่างๆ โดยเฉพาะการเป็นผู้นำทางด้านวิชาการแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) ยังต้องมีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตน เช่น มีความรู้ความสามารถเข้าใจอย่างถ่องแท้ใน แนวคิดการบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) แล้ว ยังต้องมีความสามารถในการเป็นผู้นำ นักพัฒนา ผู้กล้านำ กล้าตัดสินใจ กล้าเปลี่ยนแปลงที่จะเชื่อมโยงการจัดการในด้านต่างๆ ของ สถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้หรือทีมงาน การบริหารแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็น ยุทธศาสตร์สำคัญในการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายเพื่อสร้างองค์ความรู้ หรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อสถานศึกษาเกิดผลดีต่อชุมชน ครู นักเรียน หากมีการสร้างเครือข่ายที่ดี และหลากหลาย การทำงานจะง่ายขึ้น

สถานศึกษาหลายแห่งอาจรวมกันเป็นเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยน

บุคลากรกัน พัฒนาบุคลากรร่วมกัน จัดกิจกรรมวิชาการร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ เป็นต้น

สถานศึกษาหลายแห่งควรรวมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมแข่งขันทางวิชาการ การเข้าค่ายวิชาการ ศิลปะ ดนตรี ค่ายวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

สถานศึกษาหลายแห่งสร้างเครือข่ายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ ต่างๆ เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ของผู้เรียน หรือให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการหรือการระดม ทรัพยากร เป็นต้น

สถานศึกษามีการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย เช่น เครือข่ายชมรมครู ชมรมศิษย์เก่า สมาคมผู้ปกครองและครู เป็นต้น เพื่อร่วมมือกันในการดูแล อบรมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน และหรืออาจร่วมมือกันในการบริจาคสิ่งของหรือทรัพย์สิน เพื่อสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการบริหารและการ เรียนการสอน

ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศน่าจะมีความจำเป็นในเบื้องต้นของการบริหาร จัดการโดยโรงเรียนเป็นฐาน สถานศึกษาต้องมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาที่ทันสมัย ถูกต้องเที่ยงตรง และสามารถนำมาใช้ได้ทันที เช่น

1. ข้อมูลด้านวิชาการ ได้แก่ ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระและ ทุกช่วงชั้น ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน เป็นต้น
2. ข้อมูลด้านงบประมาณ ได้แก่ งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากรัฐและการ บริจาคของผู้มีอุปการะคุณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครอง เอกชน ศิษย์เก่าและอื่นๆ ข้อมูล รายรับรายจ่าย ค่าสาธารณูปโภค ครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง เป็นต้น
3. ข้อมูลด้านบุคคล ได้แก่ จำนวนข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา อายุ เจลี่ย ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์แต่ละด้าน เป็นต้น
4. ข้อมูลด้านบริหารทั่วไป มีความจำเป็นต่อการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ ข้อมูลสถานศึกษา ข้อมูลนักเรียน ภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ หน่วยงานราชการ ทรัพยากร เทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นต้น

2.3 การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ในมาตรา 39 ว่าให้ กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและ สถานศึกษาโดยตรง โดยแบ่งขอบข่ายงานบริหารสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550a) คือ 1. ด้านการบริหารวิชาการ 2. ด้านการบริหารงบประมาณ 3. ด้านการบริหารงาน บุคคล และ 4. ด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งส่งผลให้สถานศึกษาหรือโรงเรียนมีความคล่องตัวในการ บริหารงานมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับการบริหารงานโรงเรียนในระบบของการบริหารจัดการ

โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) โดยบริหารงานตามภารกิจในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารวิชาการ ภาระหน้าที่ประกอบด้วย การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. ด้านการบริหารงบประมาณ ภาระหน้าที่ประกอบด้วย การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วแต่กรณี การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร การขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้จ่ายผลผลิตจากงบประมาณ การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา การวางแผนพัสดุ การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วแต่กรณี การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ การจัดหาพัสดุ การควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การเบิกเงินจากคลัง การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงิน การนำเงินส่งคลัง การจัดทำบัญชีการเงิน การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน และการจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน

3. ด้านการบริหารงานบุคคล ภาระหน้าที่ประกอบด้วย การวางแผนอัตรากำลัง การจัดสรรอัตรา กำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน การลาทุกประเภท การประเมินผลการปฏิบัติงาน การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ การออกจากราชการ การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ การจัดทำ บัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต และการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

4. ด้านการบริหารทั่วไป ภาระหน้าที่ประกอบด้วย การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา การวางแผนการบริหารงานการศึกษา งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การดำเนินงานธุรการ การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม การจัดทำสำมะโนผู้เรียน การรับนักเรียน การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา การทัศนศึกษา งานกิจการนักเรียน การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา การส่งเสริม สนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กรหน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น การรายงานผลการปฏิบัติงาน การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน และแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน

2.4 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 4 ด้าน

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการบริหารที่รองรับการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ซึ่งประกอบไปด้วยการบริหารงาน 4 ด้าน ได้แก่

ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

2.4.1 ด้านวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียนชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ (รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ, 2555) นอกจากนั้นงานวิชาการยังเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น (ปรียาพร, 2546)

ปรียาพร (2546) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545) สรุปว่างานวิชาการ ประกอบด้วยการศึกษาปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดเตรียมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การดำเนินงานเกี่ยวกับห้องสมุด แหล่งการเรียนรู้ การนิเทศติดตามผล การวางแผนและการกำหนดวิธีดำเนินงานทางด้านวิชาการ รวมถึงการประชุมทางวิชาการ

สมาน อัสวภูมิ (2551) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้พันธกิจการบริหารด้านวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดไว้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2555) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2550b) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่งานด้านวิชาการคือ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น จัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม บรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสมและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาต่อเนื่อง จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและรายงานผลการประเมินให้คณะกรรมการสถานศึกษารับทราบ

ขวัญชัย จะเกรง (2551) สรุปว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การพัฒนา และการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ตลอดจนจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม บรรยากาศที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

สุภาพร รัตนน้อย และ ทศนา แสงศักดิ์ (2552) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการด้านการพัฒนาหลักสูตรการจัดการกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน รวมทั้งให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและนำไปใช้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2.4.2 ด้านงบประมาณ

การบริหารงบประมาณของสถานศึกษามุ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหารจัดการมีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ให้มีการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการมาใช้บริหารจัดการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดี

ขึ้นต่อผู้เรียน นอกจากนี้การบริหารงบประมาณยังเป็นอีกงานหนึ่งที่กำหนดให้มีการกระจายอำนาจให้คณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 โดยให้มีการกระจายอำนาจการจัดทำงบประมาณและการบริหารงบประมาณไปยังหน่วยปฏิบัติให้มากที่สุด เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงบประมาณ

ถวิล มาตรการเยี่ยม (2544) กล่าวว่า งบประมาณ หมายถึง แผนการเงินที่ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ การประมาณการค่าใช้จ่าย กับ การประมาณการรายรับ สำหรับงบประมาณของโรงเรียนเป็นเงินที่จัดให้ตามแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งอาจจะจัดสรรให้ตามแผนปฏิบัติการที่ฝ่ายนโยบายได้อนุมัติให้ดำเนินการได้

ธนากร เอกเผ่าพันธุ์. 2545: 3; อ้างอิงจาก (สมาน อัครวุฒิ, 2549) ให้ความหมายของงบประมาณว่า หมายถึง แผนของผู้บริหารที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรที่เป็น ตัวเงินให้กับงานและหน่วยงานต่างๆ ในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ งบประมาณ เป็นเครื่องมือในการวางแผนทางการเงินทั้งด้านรายได้และรายจ่ายตลอดจนหนี้สินต่างๆ

สมาน อัครวุฒิ (2549) สรุปว่า งบประมาณ คือ เอกสารทางการเงินที่แสดงถึงรายรับ รายจ่าย แผนการได้มา และใช้จ่ายเงินขององค์การในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

กระทรวงศึกษาธิการ (2550b) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่งานด้านงบประมาณ คือ จัดตั้งและรับผิดชอบในการจ่ายงบประมาณของสถานศึกษาตามที่กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ ฯลฯ กำหนด ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการบริหารการเงินและการจัดหารายได้จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งนี้ตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ ที่กำหนด

ขวัญชัย จะเกรง (2551) สรุปว่า การบริหารงบประมาณ หมายถึง แผนการบริหารจัดการการเงินของหน่วยงาน โดยการจัดหา ใช้จ่าย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนที่กำหนดและบรรลุจุดมุ่งหมายตามแผนปฏิบัติการ โครงการ งานต่างๆ ตลอดจนการใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีขึ้นต่อผู้เรียนและมีการกำกับ ติดตาม นิเทศ ตรวจสอบ รายงานเกี่ยวกับการเงิน

สุภาพร รัตน์น้อย และ ทศนา แสงวงศ์ (2552) การบริหารงบประมาณ หมายถึง การดำเนินการของสถานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพยากรได้

อย่างคล่องตัว กำหนดการใช้จ่ายได้เองโดยยึดถือกฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติ มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผล โดยคำนึงถึงการเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารงบประมาณ หมายถึง แผนการบริหาร จัดการงบประมาณและทรัพยากรของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและผู้เรียน โดยยึดถือกฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติ มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผล

2.4.3 ด้านการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา เป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้ สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา เพื่อดำเนินการด้านการ บริหารงานบุคคลให้เกิดความคล่องตัว อิสระภายใต้กฎหมาย ระเบียบ เป็นไปตามหลักธรรมาภิ บาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญ กำลังใจ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 51) และ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตรา 39 ได้กำหนดให้การบริหารบุคคลเป็นงานหนึ่งที่ กระทรวงศึกษาธิการต้องกระจายอำนาจไปให้กับคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและ สถานศึกษา ดังนั้นหน่วยงานการศึกษาและสถานศึกษาต้องศึกษากฎหมาย กฎกระทรวง และ ระเบียบที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย (สมาน อัครวุฒิ. 2549: 223)

พิชัย เสี่ยมจิตต์ (2542) กล่าวว่าการบริหารบุคคล หมายถึง การเพิ่ม ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยนำเอาวิธีการต่างๆ มาใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยสรรหาและเลือกบุคคลเข้าทำงานอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งรู้จักกระตุ้นให้เขาเหล่านั้นเกิดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่และพึงพอใจใน งานนั้นๆ อีกด้วย

ศักดิ์ศรี เนตรหาญ, วีระ สุภากิจ, และ วิรัช วรรณรัตน์ (2547) สรุปว่า การบริหาร บุคคล หมายถึง การสรรหาคัดเลือกและบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ามาในหน่วยงาน ตลอดจนพัฒนาธำรงรักษาบุคลากร การให้พ้นจากงาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการบริหารบุคคลให้เกิด

ประโยชน์สูงสุดนั้นต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ในการเลือกคน ในการใช้คน โดยให้สิ้นเปลืองทรัพยากรน้อยที่สุด และบุคคลนั้นมีความสุข ความพอใจที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ

สมาน อัครภูมิ (2549) สรุปว่าการบริหารงานบุคคล เป็นกระบวนการในการกำหนดแผนกำลังคนขององค์การ การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้งและทดลองงาน การฝึกอบรมและการพัฒนา การดูแลและให้สวัสดิการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรวิชาชีพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2550b) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่งานด้านการบริหารบุคคล คือ การดำเนินการตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

สุรัชย์ ทองทวี, เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์, และ ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ (2550) สรุปว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง การสรรหา และการบรรจุแต่งตั้งการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ วินัย และการรักษาวินัย และการออกจากราชการ

สุภาพร รัตน์น้อย และ ทศนา แสงศักดิ์ (2552) การบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติ ที่เกี่ยวกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา ยกย่องเชิดชูเกียรติ ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ คุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษา

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด เพื่อกำหนดแผนกำลังคนของสถานศึกษาตลอดจนพัฒนาอัตรารักษาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดประสิทธิผลต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษา

2.4.4 ด้านการบริหารทั่วไป

การบริหารทั่วไปเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กร ให้บริการงานอื่นๆ บรรลุผลตามมาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสาน ส่งเสริมสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบ มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามหลักการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก โดยเน้น

ความโปร่งใส ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 64)

ศักดิ์ศรี เนตรหาญ และคนอื่นๆ (2547) สรุปว่า การบริหารทั่วไป หมายถึง การบริหารที่สามารถส่งเสริม สนับสนุนงานอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมในการรับผิดชอบงาน การจัดระบบสำนักงาน การจัดระบบสารสนเทศที่มีความคล่องตัว และรวดเร็ว มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและประหยัด ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์และมีการประเมินผลตรวจสอบการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนนำผลการประเมินมาปรับปรุงการบริหารงาน

สมาน อัครภูมิ (2549) กล่าวว่า การบริหารงานทั่วไปเป็นงานที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อการสนับสนุนการสอน และการบริหารงานด้านอื่นๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

กระทรวงศึกษาธิการ (2550b) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่งานด้านการบริหารทั่วไป คือ จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผลตามแผนงานโครงการของสถานศึกษา ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งปกครอง ดูแลรักษา จัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด ส่งเสริมความเข้มแข็งในชุมชนและสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถานศึกษาหรือตามที่ได้รับมอบหมายและตามที่กฎหมายกำหนด

สุรัชย์ ทองทวี และคนอื่นๆ (2550) สรุปว่า การบริหารทั่วไป หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการและสารบรรณ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีงานอาคารสถานที่ งานกิจการนักเรียนและงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้การปฏิบัติงานของสถานศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ขวัญชัย จะเกรง (2551) สรุปว่า การบริหารทั่วไป หมายถึง การวางแผนการบริหารและแผนการปฏิบัติงานของสถานศึกษา โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อปรับปรุงพัฒนางานและกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปกครอง ดูแลบำรุงรักษา ใช้ จัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ตามที่กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ กำหนด ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อความเจริญของสถานศึกษา และให้การศึกษาดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ และสามารถสนับสนุน

งานด้านอื่นๆ ของสถานศึกษาให้ดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง สร้างความพึงพอใจแก่องค์กร ตลอดจนผู้รับบริการ

สุภาพร รัตนน้อย และ ทศนา แสงศักดิ์ (2552) การบริหารทั่วไป หมายถึง การดำเนินงานสนับสนุนงานอื่นๆ ในสถานศึกษา จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของหน่วยงานต้นสังกัด มีการส่งเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารและการจัดการศึกษา ตามหลักการการบริหารงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานโดยเน้นความโปร่งใสความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ตามกฎเกณฑ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้เหมาะสมประสานส่งเสริม สนับสนุนและการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารทั่วไป หมายถึง งานที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อการสนับสนุนการสอน และการบริหารงานด้านอื่นๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครองและชุมชน โดยมีเป้าหมายเพื่อความเจริญของสถานศึกษา

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสุพรรณบุรี

3.1 สภาพทั่วไปของจังหวัดสุพรรณบุรี

สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในเขตภาคกลางด้านทิศตะวันตกของประเทศไทย ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน หรือแม่น้ำสุพรรณบุรี มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 5,358.01 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3.3 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ของพื้นที่ภาคกลาง อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 107 กิโลเมตร (ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 340) มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้ ทิศเหนือ ติดจังหวัดอุทัยธานีและชัยนาททิศตะวันออก ติดจังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง และพระนครศรีอยุธยา ทิศใต้ ติดจังหวัดนครปฐม และกาญจนบุรี ทิศตะวันตก ติดจังหวัดกาญจนบุรี และอุทัยธานี

จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งส่วนราชการออกเป็น 2 ส่วน คือการบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น การบริหารราชการส่วนภูมิภาค แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ (ได้แก่ เมืองสุพรรณบุรี สองพี่น้อง บางปลาม้า อู่ทอง ดอนเจดีย์ ศรีประจันต์ สามชุก เดิมบางนางบวช ด้านช้าง และ หนองหญ้าไซ) 110 ตำบล และ 1,008

หมู่บ้าน และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แบ่งการปกครองออกเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 43 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 81 แห่ง

3.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา

จังหวัดสุพรรณบุรี มีสถานศึกษาที่เปิดสอนในระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษาระดับอุดมศึกษา และการศึกษานอกระบบ รวมทั้งหมด 506 แห่ง ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)	จำนวน	435	แห่ง
2. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	จำนวน	28	แห่ง
3. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน	13	แห่ง
4. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	จำนวน	7	แห่ง
5. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	จำนวน	4	แห่ง
6. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม	จำนวน	2	แห่ง
7. กระทรวงสาธารณสุข	จำนวน	2	แห่ง
8. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	จำนวน	1	แห่ง
9. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	จำนวน	2	แห่ง
10. สำนักงานพระพุทธศาสนาฯ	จำนวน	2	แห่ง
11. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	จำนวน	10	แห่ง

3.3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจุบันโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี มีทั้งหมด 32 โรงเรียน โดยกระจายตัวอยู่ทั่วทั้ง 10 อำเภอ มี 4 ขนาดคือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการแบ่งขนาดโรงเรียน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

โรงเรียนขนาดเล็ก	จำนวนนักเรียน 500 คนลงมา	11 โรงเรียน
โรงเรียนขนาดกลาง	จำนวนนักเรียน 501 - 1,500 คน	12 โรงเรียน
โรงเรียนขนาดใหญ่	จำนวนนักเรียน 1,501 - 2,500 คน	6 โรงเรียน
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	จำนวนนักเรียน 2,501 คน	3 โรงเรียน

ตาราง 2 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	รวมทั้งหมด			
		ชาย	หญิง	รวม	ห้อง
1	ทุ่งคลีโคกช้างวิทยา	89	77	166	6
2	บางแม่หม้ายราษฎร์ราษฎร์รังสฤษดิ์	89	110	199	12
3	บรรหารแจ่มใสวิทยา 7	96	108	204	10
4	หรรษาสุจิตต์วิทยา 2	109	104	213	12
5	วังห้วยราษฎร์สามัคคี	126	133	259	12
6	บ่อสุพรรณวิทยา	158	132	290	11
7	ทุ่งแฝกพิทยาคม	156	141	297	12
8	หนองวัลย์เปรียงวิทยา	161	139	300	12
9	สรวงสุทธาวิทยา	161	166	327	12
10	บ่อกรูวิทยา	202	180	382	12
11	บรรหารแจ่มใสวิทยา 6	215	180	395	15
12	สระกระโจมโสภณพิทยา	245	273	518	18
13	ตลิ่งชันวิทยา	304	258	562	17
14	บรรหารแจ่มใสวิทยา 5	301	281	582	21
15	สวนแดงวิทยา	281	329	610	21
16	ดอนคาวิทยา	319	321	640	17
17	ด่านช้างวิทยา	323	333	656	18
18	สระยายโสมวิทยา	304	355	659	21
19	สองพี่น้องวิทยา	362	336	698	27
20	ศรีประจันต์(เมธีประมุข)	383	408	791	27
21	คูทองศึกษาลัย	438	440	878	27
22	หนองหญ้าไซวิทยา	553	619	1,172	31
23	บางลี่วิทยา	531	690	1,221	33
24	สามชุกรัตนโกคาราม	811	1,102	1,913	59
25	ธรรมโชติศึกษาลัย	955	1,127	2,082	51
26	บรรหารแจ่มใสวิทยา 1	1,024	1,095	2,119	50
27	บางปลาม้า(สูงสุมาณดุงวิทย์)	1,085	1,090	2,175	57
28	บรรหารแจ่มใสวิทยา 3	911	1,392	2,303	54

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	รวมทั้งหมด			
		ชาย	หญิง	รวม	ห้อง
29	กาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุพรรณบุรี	1,070	1,265	2,335	59
30	สงวนหญิง	113	2,471	2,584	65
31	อุทอง	1,205	1,577	2,782	63
32	กรรมรสุดศึกษาลัย	1,839	9,78	2,817	66
รวม		14,919	18,210	33,129	928

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9. (2560)

ตาราง 3โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุพรรณบุรี

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	รวมทั้งหมด			
		ชาย	หญิง	รวม	ห้อง
1	ทุ่งคลีโคกช้างวิทยา	89	77	166	6
2	บางแม่หม้ายราษฎร์รังสฤษดิ์	89	110	199	12
3	บรรหารแจ่มใสวิทยา 7	96	108	204	10
4	หรรษาสุจิตต์วิทยา 2	109	104	213	12
5	วังห้วยราษฎร์สามัคคี	126	133	259	12
6	บ่อสุพรรณวิทยา	158	132	290	11
7	ทุ่งแฝกพิทยาคม	156	141	297	12
8	หนองวัลย์เปรียงวิทยา	161	139	300	12
9	สรวงสุทธาวิทยา	161	166	327	12
10	บ่อกรูวิทยา	202	180	382	12
11	บรรหารแจ่มใสวิทยา 6	215	180	395	15
รวมจังหวัดสุพรรณบุรี		1562	1470	3032	126

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9. (2560)

จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551

จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) มีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์ คือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการเรียนต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 1.เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2.เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
- 3.เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 4.เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
- 5.เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6.เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดมุ่งหมายคือมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการเรียนต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1.มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3.มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4.มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5.มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ประการ คือ 1.ความสามารถในการสื่อสาร 2.ความสามารถในการคิด 3.ความสามารถในการแก้ปัญหา 4.ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5.ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้ 1.รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2.ซื่อสัตย์สุจริต 3.มีวินัย 4.ใฝ่เรียนรู้ 5.อยู่อย่างพอเพียง 6.มุ่งมั่นในการทำงาน 7.รักความเป็นไทย และ 8.มีจิตสาธารณะ

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้ 1.ภาษาไทย 2.คณิตศาสตร์ 3.วิทยาศาสตร์ 4.สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 5.สุขศึกษาและพลศึกษา 6.ศิลปะ 7.การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ 8.ภาษาต่างประเทศ ผนวกกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ 1.กิจกรรมแนะแนว 2.กิจกรรมนักเรียน และ 3.กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

3.4 ขอบข่ายการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ในมาตรา 39 ว่าให้

กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง โดยแบ่งขอบข่ายงานบริหารสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553) คือ

1. ด้านการบริหารวิชาการ มี 17 ภาระหน้าที่ ดังนี้

1.1 การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น

1.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ

1.3 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

1.4 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

1.5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

1.6 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

1.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

1.8 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.9 การนิเทศการศึกษา

1.10 การแนะแนว

1.11 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

1.12 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

1.13 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

1.14 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

1.15 การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

1.16 การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

1.17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. ด้านการบริหารงบประมาณ มี 22 ภาระหน้าที่ ดังนี้

2.1 การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วแต่กรณี

2.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจาก
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง

2.3 การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

2.4 การขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

2.5 การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ

2.6 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ

2.7 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจากงบประมาณ

2.8 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

2.9 การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อ
การศึกษา

2.10 การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา

2.11 การวางแผนพัสดุ

2.12 การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ หรือ
สิ่งก่อสร้างที่ใช้เงิน งบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการ
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วแต่ กรณี

2.13 การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ

2.14 การจัดหาพัสดุ

2.15 การควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ

2.16 การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน

2.17 การเบิกเงินจากคลัง

2.18 การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงิน

2.19 การนำเงินส่งคลัง

2.20 การจัดทำบัญชีการเงิน

2.21 การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน

2.22 การจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน

3. ด้านการบริหารงานบุคคล มี 20 ภาระหน้าที่ ดังนี้

3.1 การวางแผนอัตรากำลัง

3.2 การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

- 3.3 การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง
- 3.4 การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.5 การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน
- 3.6 การลาทุกประเภท
- 3.7 การประเมินผลการปฏิบัติงาน
- 3.8 การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
- 3.9 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- 3.10 การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
- 3.11 การอุทธรณ์และการร้องทุกข์
- 3.12 การออกจากราชการ
- 3.13 การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ
- 3.14 การจัดทำ บัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอพระราชทาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์
- 3.15 การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.16 การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ
- 3.17 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- 3.18 การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.19 การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต
- 3.20 การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารงาน บุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
4. ด้านการบริหารทั่วไป มี 21 ภาระหน้าที่ ดังนี้
- 4.1 การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
- 4.2 การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
- 4.3 การวางแผนการบริหารงานการศึกษา
- 4.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน
- 4.5 การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร

- 4.6 การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน
- 4.7 งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 4.8 การดำเนินงานธุรการ
- 4.9 การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 4.10 การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
- 4.11 การรับนักเรียน
- 4.12 การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา
- 4.13 การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย
- 4.14 การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 4.15 การทัศนศึกษา
- 4.16 งานกิจการนักเรียน
- 4.17 การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
- 4.18 การส่งเสริม สนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและ สถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา
- 4.19 งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น การรายงานผลการปฏิบัติงาน
- 4.20 การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน
- 4.21 แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับความไม่เรียนรู้

4.1.1 งานวิจัยในประเทศ

ปีลันญา วงศ์บุญ และ ขวลิตร รวยอาจิน (2550) ได้ศึกษาคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้วยแบบวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้แบบสถานการณ์ 3 ตัวเลือก พบว่านักเรียนชายมีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรเพศกับระดับชั้นไม่ส่งผลให้เกิดผลของปฏิสัมพันธ์ต่อคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กณิการ์ เกื้อรุ่ง และ อวยพร เรืองตระกูล (2553) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวคิดวงจรใฝ่รู้: การวิเคราะห์ตัวแปรพหุนาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้แนวคิดวงจรใฝ่รู้ 2) วิเคราะห์ผลของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้แนวคิดวงจรใฝ่รู้ที่ส่งผลต่อความใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experiment) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวงจรใฝ่รู้มีความใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มทดลองมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองหลังการทดลองมีความใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองมีความใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณิชา เพียมสุวรรณ (2558) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษากระบวนการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและโรงเรียนในการเสริมสร้างคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและโรงเรียนในการเสริมสร้างคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนประถมศึกษา มีขั้นตอนการศึกษา 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระยะที่ 2 ศึกษาพหุกรณีจากโรงเรียนประถมศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 9 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต และแบบบันทึกข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและโรงเรียนในการเสริมสร้างคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนประถมศึกษา ได้แก่ 1) การจัดตั้งทีมงานและเตรียมความพร้อมของโรงเรียนในการสร้างความเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาผู้เรียน 2) การประชุมร่วมกันของทีมปฏิบัติการเพื่อสร้างความเข้าใจและระดมความคิด 3) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสม 4) การพัฒนาแผนดำเนินงาน 5) การนำแผนดำเนินการไปปฏิบัติ 6) การติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง 7) การเข้าร่วมงานกิจกรรมโรงเรียน และการร่วมกิจกรรมชุมชน 8) การประเมินผลการปฏิบัติ และ 9) การปรับปรุงพัฒนาแผนดำเนินงาน

ศิริวิมล ชูชีพวัฒนา (2558) ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ศึกษาระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู และพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี 2) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน คะแนนเฉลี่ย การติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครอง ประเภทของนักเรียน และการมีพื้นที่ในการเรียนรู้ 3) เพื่อศึกษาว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครูสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 334 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent t-test วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู อยู่ในระดับมาก 2) พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียน การติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครอง และการมีพื้นที่ในการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตาม เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ย และประเภทของนักเรียน ไม่พบความแตกต่าง 3) การเห็นคุณค่าในตนเอง การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู ลักษณะมุ่งอนาคต และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้ร้อยละ 60.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Kashdan, Rose, และ Fincham (2004) ได้ศึกษาตัวแบบเชิงทฤษฎี ตลอดจนแบบวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ที่หลากหลาย แล้วพัฒนารายการสำหรับวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ โดยใช้ชื่อว่า Curiosity and Exploration Inventory (CEI) เพื่อลบความผิดพลาดของแบบวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ที่มีผู้สร้างไว้ก่อนหน้านี้ ตรวจสอบคุณภาพโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบแล้วยืนยันโดยการวัดซ้ำ กับกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน 5 กลุ่ม พบว่ารายการสำหรับวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้นี้มีสมบัติเชิงจิตวิทยาสูง (Good Psychometric Properties)

Anderson O. Roger. 2001 อ้างอิงจาก ปิณัญญา วงศ์บุญ. 2550: 18-19 ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบระบบการสร้างความคิดของการใฝ่รู้ใฝ่เรียนในห้องทดลองและการพัฒนาความรู้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 72 คน และเรียนหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับชีววิทยา ผลของการศึกษาแสดงให้เห็นถึงระบบความคิดที่ต่อเนื่องในการเล่าเรื่องของนักเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าเฉลี่ยที่มีพัฒนาการเกิดขึ้นภายหลังจากการทดลองในห้องทดลองกับคะแนนหน่วยสุดท้าย ผลจากการสาธิตจะทำให้นักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงจากการเขียนเล่าเรื่องไว้มากมายเกี่ยวกับความคิดต่อเนื่องสัมพันธ์กัน โดยใช้เหตุผลสืบเนื่องมาจากความคิดพื้นฐานของการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลง และซับซ้อนเพิ่มพูนไปตามชีวิตและความถี่ของค่าเฉลี่ยเหตุการณ์ของการจัดหมวดหมู่ความคิดระดับสูงในการบอกเล่าที่ออกมาและเพิ่มพูนขึ้นตามจำนวนของระบบความสัมพันธ์ในการคิด

Zion และ Sadeh (2007) ได้ศึกษาเพื่อทำความเข้าใจว่านักเรียนแสดงออกถึงคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้อย่างไร โดยการสังเกตนักเรียนระหว่างเรียนในวิชาชีววิทยาตามหลักสูตร Biomind ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของอิสราเอล พบว่า นักเรียนที่มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้นั้นจะไม่เรียนหรือฟังอยู่นิ่งๆ แต่จะพยายามหาคำตอบให้กับความสงสัยของตนอยู่ตลอดเวลา

Arnone, Small, Chauncey, และ McKenna (2011) ได้ทำการศึกษาเพื่อบ่งชี้ถึงความต้องการจำเป็นของแนวทางใหม่ในการสร้างคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ อันเนื่องมาจากความหลากหลายของเทคโนโลยีในปัจจุบันซึ่งยังไม่ปรากฏข้อมูลมาก่อน พบว่า ความเข้มข้นของการจัดการเรียนผ่านเทคโนโลยีนั้นมีมากขึ้นตามลำดับขั้นของพัฒนาการของสื่อเทคโนโลยี โดยเฉพาะกับเทคโนโลยี Web X.Os ตั้งแต่ Web 1.0 ใน ค.ศ.1990 จนถึง Web 5.0 ค.ศ. 2010 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนผ่านเทคโนโลยีโดยเริ่มจากการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Learning) ซึ่งการทำให้เด็กเกิดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้โดยธรรมชาติจะต้องเตรียมการให้

ประชากรเด็กได้เผชิญหน้าและคลุกคลีกับโลกที่หลากหลาย การแข่งขัน และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน ตลอดจนการทำงานที่ต้องใช้การเรียนรู้ตลอดชีวิต

Rotgans and Schmidt. 2014 อ้างอิงจาก อรุชา แสงทอง. 2558: 29 ศึกษาผลของการสร้างสถานการณ์ที่น่าสนใจและน่าเรียนรู้ส่งผลต่อความกระหายความรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า การนำตัวอย่างสถานการณ์ที่มีความสนใจและน่าเรียนรู้มาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนมีผลต่อความกระตือรือร้นของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษา

4.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อุทัย บุญประเสริฐ (2542) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารและการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานพบว่าปัญหาสำคัญของการบริหารการศึกษาในภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการ คือ การรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้ขาดเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหาร ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ขาดการพัฒนานโยบายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องไม่เชื่อมโยงกับองค์กรปกครองท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ทำให้ขาดประสิทธิภาพในระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเมื่อมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงมีผลทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ในรูปคณะกรรมการมากขึ้นและมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมุ่งกระจายอำนาจ การบริหารวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและการบริหารทั่วไป

ฉัตรภาภรณ์ สถาปิตานนท์ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้รับรางวัลพระราชทานสังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมและรายด้านมีระดับการปฏิบัติหรือสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านครู ด้านสภาพทั่วไปของสถานศึกษา ด้านชุมชน และด้านผู้บริหาร ตามลำดับ 2) ประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมและรายด้านมีระดับการปฏิบัติหรือสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการเรียน การพัฒนาหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและการผลิตสื่อ การใช้การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ตามลำดับ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการเรียงลำดับตามความสำคัญ ได้แก่ สภาพสังคมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานวิชาการ ความรู้ความสามารถในเรื่องหลักสูตรและการจัด

กระบวนการเรียนรู้ของครู การมีส่วนร่วมของชุมชน ความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการศึกษาบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานวิชาการ และการดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม

เปรมชัย สโรบล (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยการบริหารของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร (man) ด้านกระบวนการบริหาร (management) ด้านวัสดุอุปกรณ์ (material) ด้านงบประมาณ (money) และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (management information system: MIS) 2) ปัจจัยการบริหารของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ามีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษา โดยมีความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแบบซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา (qua.) ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ดังนี้ ปัจจัยด้านบุคลากร (man) ไม่มีอิทธิพลทางตรงแต่มีอิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวมโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร (manag.) ไม่มีอิทธิพลทางตรงแต่มีอิทธิพลทางอ้อม และมีอิทธิพลรวมโดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ (mat.) ไม่มีอิทธิพลทางตรง ไม่มีอิทธิพลทางอ้อมและไม่มีอิทธิพลรวม ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (MIS) มีอิทธิพลทางตรง ไม่มีอิทธิพลทางอ้อมและมีอิทธิพลรวม โดยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านงบประมาณ (mon.) ไม่มีอิทธิพลทางตรง ไม่มีอิทธิพลทางอ้อม และไม่มีอิทธิพลรวม

ขวัญชัย จะเกรง (2551) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูปฏิบัติหน้าที่การสอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้าน การสร้างแรงบันดาลใจ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การกระตุ้นทางปัญญา และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ตามลำดับ 2) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาด้าน วิชาการ การบริหารงานบุคคล งบประมาณ และการบริหารทั่วไป ตามลำดับ 3) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง

ชูชาติ รักอุ และ ศิริชัย ชินะดังกูร (2555) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่งเสริมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา 2) การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ 3) นโยบายและมาตรฐานการบริหารงานชัดเจน และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ 1) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ 2) การพัฒนาครูและบุคลากร 3) การกำกับ ติดตาม ประเมินผล และ 4) การมีส่วนร่วม

4.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Dondero (1993) ได้ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและไม่ได้บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิผลโรงเรียนและความพึงพอใจในการทำงานของครู โดยศึกษากับครูในโรงเรียนนำร่องที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในรัฐโอไฮโอ ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จะมีคะแนนของประสิทธิผลโรงเรียนและความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่าการไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

Tory (1997) อ้างอิงจาก ฤทัยรัตน์ แสนศิลา (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลทางการศึกษาในเมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย และในรัฐ 7 รัฐ ของสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกของโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนเชื่อว่า สิ่งสำคัญที่ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพคือ บุคลากรมีคุณภาพ มีจุดมุ่งหมายของโรงเรียนที่ชัดเจน มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็นผู้นำ โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและมีบรรยากาศที่ดีในการเรียน

Papanastasiou และ Koutselini (2003) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยในโรงเรียนมีผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยมากกว่าปัจจัยภายนอกโรงเรียน ซึ่งสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยดังกล่าวได้ดังนี้ ผู้บริหาร ครู นักเรียน และบรรยากาศของโรงเรียน ส่วนปัจจัยด้านครูคือการมีความรับผิดชอบด้านคุณภาพการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมสถานักเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างข้อตกลงในห้องเรียน และให้ปกครอง
ตนเอง

Donna ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูบรรณารักษ์ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนงานห้องสมุดให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งบรรณารักษ์จำเป็นต้องเข้าใจการรับรู้และการจัดดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียน งานวิจัยนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารในรัฐเซาท์แคโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา ถึงเกณฑ์ที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้คัดเลือกเพื่อจัดจ้างบรรณารักษ์ โดยสอบถามออนไลน์ไปยังผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนระดับ K-12 และได้ตอบกลับมา จำนวน 189 คน พบว่าโดยทั่วไปผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนบรรณารักษ์ที่มีความสามารถด้านสารสนเทศ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และมากกว่า 82% มีความพึงพอใจและมีความพึงพอใจมากต่อบรรณารักษ์ในปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. ประชากรของการศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี คือผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 2,912 คน โดยการเลือกเฉพาะเจาะจง เหตุผลที่เลือกผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื่องจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551) ระบุว่า “ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ” และ “ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ” ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและเห็นประโยชน์ในการศึกษากับกลุ่มประชากรนี้

2. ประชากรของการศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 11 โรงเรียน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดขนาดตัวอย่างโดยการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie ; & Morgan, 1970: 608-610) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยินยอมให้คลาดเคลื่อน ± 5 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 341 คน

2. กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 2 โรงเรียน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สำหรับแต่ละโรงเรียนเพื่อให้ได้ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรสายบริหารรวม 18 คน ครูผู้สอน 4 คน นักเรียน 4 คน และผู้ปกครอง 4 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนและแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี โดยประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชิ้น คือ

เครื่องมือที่ 1 โดยนักเรียนเป็นผู้ตอบ เป็นแบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมบ่งชี้ความใฝ่เรียนรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 1

แบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยปรับปรุงและพัฒนามาจากแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของ วัฒนา พาผล (2551) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง แสดงพฤติกรรมในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง แสดงพฤติกรรมในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง แสดงพฤติกรรมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรมในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความใฝ่เรียนรู้
2. นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุปเป็นแนวคิด ซึ่งเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ความใฝ่เรียนรู้ 5 พฤติกรรม ดังนี้

1. อยากรู้ อยากเห็น หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความปรารถนา ความสนใจที่จะรู้เรื่องต่างๆ ทั้งเรื่องเรียนและเรื่องรอบตัว ตลอดจนแสดงให้เห็นถึงความตื่นตัว ว่องไว กระฉับกระเฉง และริบเร่งในการค้นหาความรู้ต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2. มุ่งมั่นตั้งใจ หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ ไม่วอกแวก มีจิตใจจดจ่อต่อการเรียน และงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย

3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ หมายถึง การที่นักเรียนนำแนวคิด หรือวิธีการใหม่ๆ ที่ไม่ซ้ำใครมาใช้ทั้งในเรื่องการเรียน การทำงาน และเรื่องต่างๆ รอบตัว ตลอดจนกล้านำเสนอแนวคิดใหม่ๆ ต่อบุคคลรอบตัวที่มีสัมพันธภาพต่อกันได้

4. มีความพยายาม หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความมุ่งมั่น ขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เพื่อให้การศึกษาหาความรู้ และงานที่ได้รับมอบหมายนั้นประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถ

5. ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนมีอิสระในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเองโดยมีการวางแผนการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เลือกทั้งภายในและภายนอกด้วยตนเอง

3. สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดเนื้อหา และข้อคำถามให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยการสร้างแบบสอบถามในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของ วิวัฒนา พาผล (2551)

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ตามกรอบแนวคิดของการวิจัยและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาและการบริหารจัดการ การศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบแก้ไข จำนวน ภาษา ความครอบคลุมเนื้อหาตลอดจนข้อเสนอแนะอื่นๆ ให้มีความถูกต้องชัดเจน ตรวจสอบความเที่ยงตรง

ของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์ความคิดเห็นสอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 5 ท่าน ในการคัดเลือกข้อคำถาม

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ ไปดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ได้นิยามไว้ในแต่ละตอน และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของของ ครอนบาค (Cronbach, 1990: 169)

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ .927 ไปจัดทำชุดแบบสอบถามฉบับจริง ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 30 ข้อ และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

8. เกณฑ์การประเมินแบบสอบถามวัดความไฝ่เรียนรู้ กำหนดจากการใช้ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ยหารด้วยจำนวนระดับความไฝ่เรียนรู้ ได้เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00 หมายถึง มีระดับความไฝ่เรียนรู้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19 หมายถึง มีระดับความไฝ่เรียนรู้ในระดับค่อนข้างมาก

ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39 หมายถึง มีระดับความไฝ่เรียนรู้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 หมายถึง มีระดับความไฝ่เรียนรู้ในระดับค่อนข้างน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 หมายถึง มีระดับความไฝ่เรียนรู้ในระดับน้อย

เครื่องมือที่ 2 โดยนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารเป็นผู้ตอบ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ไฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ไฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

การสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 2

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ไฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่ง

โครงสร้าง (Semi-Structured interviews) โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์มีการดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษาติดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553

2. กำหนดขอบเขตของเนื้อหาเป็นประเด็นในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องที่จะช่วยเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน และแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

3. สร้างข้อคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interviews)

4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ตามกรอบแนวคิดของการวิจัยและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบสัมภาษณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาและการบริหารจัดการศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบแก้ไข จำนวน 3 ท่าน ความครอบคลุมเนื้อหาตลอดจนข้อเสนอแนะอื่นๆ ให้มีความถูกต้องชัดเจน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์ความคิดเห็นสอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 5 ท่าน ในการคัดเลือกข้อคำถาม

5. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ ไปดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ได้นิยามไว้ในแต่ละตอน และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

6. จัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการสัมภาษณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีการและขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสรุปเป็นข้อมูลสารสนเทศและสำหรับใช้งานต่อไปในตอนที่ 2

1.ขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อขออนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

3. นำหนังสือที่ได้จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยื่นต่อสถานศึกษาเพื่อขออนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ พร้อมทั้งนัดวัน เวลา ที่จะเก็บข้อมูล ด้วยตนเอง

4. เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ตามวันเวลาที่นัดหมาย

ตอนที่ 2 การศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

1. นำผลสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 มาใช้เป็นข้อมูลเพื่อตั้งข้อคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) 14 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรสายบริหาร 18 คน ครูผู้สอน 4 คน นักเรียน 4 คน และผู้ปกครอง 4 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อขออนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

3. นำหนังสือที่ได้จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยื่นต่อสถานศึกษาเพื่อขออนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ พร้อมทั้งนัดวัน เวลา ที่จะเก็บข้อมูล ด้วยตนเอง

4. เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครอง ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ตามวันเวลาที่นัดหมาย

5. จัดกระทำวิเคราะห์ข้อมูล และทำการตรวจสอบและประเมินร่างแนวทางการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ในตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนมาบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ในตอนที่ 2 จัดเรียง ตรวจสอบข้อมูลและบันทึกที่ได้ลงในตารางบันทึกข้อมูล โดยแสดงจำนวนค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

3. สรุปผลจากแบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ในรูปแบบของข้อมูลเชิงสถิติและเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 2 ศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคลากรสายบริหาร โดยวิธีการตีความและสร้างข้อสรุป จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการเขียนสรุปในเชิงพรรณนาโวหาร

2. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ประกอบกับแนวคิด/หลักการการบริหารจัดการองค์กรและสถานศึกษาที่เหมาะสม มาคัดเลือก สรุป และเสนอเป็นแนวทางการบริหารจัดการศึกษาที่เหมาะสมที่สุด สำหรับการนำไปดำเนินการทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 3 ประเมินและยืนยันแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

ทำการตรวจสอบ ประเมินและยืนยันร่างแนวทางการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องด้านการบริหารจัดการศึกษา ด้านบริหารสถานศึกษา และด้านส่งเสริมการศึกษา จำนวน 7 ท่าน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน
ในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่
ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

($\bar{X}$)	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 383 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่
สมบูรณ์คืนมา 366 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.56 วิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายจากผลการ
วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของ
ครูนักเรียน ได้แก่ สถานศึกษา เพศ ระดับชั้น และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ดังตาราง

ตาราง 4 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามวัดความรู้จำแนกตามเพศ ระดับชั้น
และระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	190	51.90
2. หญิง	176	48.10
รวม	366	100.00

ตาราง 4 (ต่อ) จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามวัดความไม่เรียนรู้จำแนกตามเพศ ระดับชั้น และระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้น		
1. มัธยมศึกษาตอนต้น	240	65.60
2. มัธยมศึกษาตอนปลาย	126	34.40
รวม	366	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง		
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	356	97.30
2. ปริญญาตรี	8	2.20
3. อื่นๆ	2	0.50
รวม	366	100.00

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 51.90 และเพศหญิง จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 48.10 เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 65.60 และเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 ผู้ปกครองของนักเรียนมีการศึกษาสูงสุดคือระดับต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 356 คน ร้อยละ 97.30 ระดับปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 และน้อยที่สุดคือระดับการศึกษาอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดความใฝ่เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ในภาพรวม จำแนกเป็นระดับชั้น และ จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความใฝ่เรียนรู้ โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	พฤติกรรมบ่งชี้ความใฝ่เรียนรู้	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับ
1.	ความอยากรู้อยากเห็น	3.38	0.69	ปานกลาง
2.	มุ่งมั่นตั้งใจ	3.56	0.64	ค่อนข้างมาก
3.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ	3.34	0.72	ปานกลาง
4.	มีความพยายาม	3.54	0.67	ค่อนข้างมาก
5.	ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.43	0.71	ค่อนข้างมาก
รวม		3.45	0.58	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 5 พบว่า ระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างมาก เพื่อพิจารณารายด้าน สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ ดังนี้ มากที่สุด ได้แก่ด้าน ความมุ่งมั่นตั้งใจ ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ ด้านมีความพยายาม ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.67) ด้านศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.71) ด้านความอยากรู้อยากเห็น ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 0.72) และน้อยที่สุดคือ ด้านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.72)

เมื่อวิเคราะห์ระดับความใฝ่เรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้น โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้ผลดังนี้

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ความใฝ่เรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความใฝ่เรียนรู้
1.	ความอยากรู้อยากเห็น	3.28	0.73	ปานกลาง
2.	มุ่งมั่นตั้งใจ	3.44	0.67	ค่อนข้างมาก
3.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ	3.25	0.76	ปานกลาง
4.	มีความพยายาม	3.45	0.71	ค่อนข้างมาก
5.	ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.36	0.73	ปานกลาง
รวม		3.36	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อพิจารณารายด้าน สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด ได้แก่ด้านความพยายาม ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือ ด้านมุ่งมั่นตั้งใจ ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.67) ด้านศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.73) ด้านความอยากรู้อยากเห็น ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 0.73) และน้อยที่สุดคือ ด้านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.76)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ความใฝ่เรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความใฝ่เรียนรู้
1.	ความอยากรู้อยากเห็น	3.57	0.56	ค่อนข้างมาก
2.	มุ่งมั่นตั้งใจ	3.78	0.53	ค่อนข้างมาก
3.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ	3.52	0.59	ค่อนข้างมาก
4.	มีความพยายาม	3.71	0.54	ค่อนข้างมาก
5.	ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.56	0.66	ค่อนข้างมาก
รวม		3.63	0.49	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 7 พบว่า ระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกด้าน โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด ได้แก่ด้านมุ่งมั่นตั้งใจ ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ ด้านความพยายาม ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.54) ด้านความอยากรู้อยากเห็น ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.56) ด้านศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.66) และน้อยที่สุดคือ ด้านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.59)

เมื่อวิเคราะห์ระดับการความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้ผลดังตาราง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความอยากรู้อยากเห็น

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความใฝ่เรียนรู้
1.	เมื่อครูสอนเรื่องที่เป็นความรู้ใหม่ๆ ฉันจะสอบถามถึงรายละเอียดนั้น	3.40	0.94	ค่อนข้างมาก
2.	เมื่อได้รับข่าวการสมัครเรียนต่อจากครู ฉันจะค้นหารายละเอียดเพิ่มเติมทันที	3.46	0.95	ค่อนข้างมาก
3.	เมื่อพบเห็นปรากฏการณ์ทางวิทยาศาสตร์ที่ไม่เข้าใจ ฉันจะค้นหาคำตอบว่าปรากฏการณ์นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร	3.29	0.93	ปานกลาง
4.	เมื่อครูมอบหมายงานให้ค้นคว้าในเรื่องที่น่าสนใจ ฉันจะรีบศึกษาค้นคว้าทันที	3.66	1.03	ค่อนข้างมาก
5.	เมื่อสมาชิกในครอบครัวคุยกันเกี่ยวกับหนังสือออกใหม่ที่อ่าน ฉันจะรีบไปหาหนังสือเล่มนั้นมาอ่านทันที	2.93	1.11	ปานกลาง
6.	หากฉันมีข้อสงสัย ฉันจะหาคำตอบทันที	3.57	1.07	ค่อนข้างมาก
รวม		3.38	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความอยากรู้อยากเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด คือ เมื่อครูมอบหมายงานให้ค้นคว้าในเรื่องที่น่าสนใจ ฉันจะรีบศึกษาค้นคว้าทันที ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 1.03) รองลงมาคือ หากฉันมีข้อสงสัย ฉันจะหาคำตอบทันที ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 01.07)) เมื่อได้รับข่าวการสมัครเรียนต่อจากครู ฉันจะค้นหารายละเอียดเพิ่มเติมทันที ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.95) เมื่อครูสอนเรื่องที่เป็นความรู้ใหม่ๆ ฉันจะสอบถามถึงรายละเอียดนั้น ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.94) เมื่อพบเห็นปรากฏการณ์ทางวิทยาศาสตร์ที่ไม่เข้าใจ ฉันจะค้นหาคำตอบว่าปรากฏการณ์นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.93) และน้อยที่สุด คือ เมื่อสมาชิกในครอบครัวคุยกันเกี่ยวกับหนังสือออกใหม่ที่อ่าน ฉันจะรีบไปหาหนังสือเล่มนั้นมาอ่านทันที ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 1.11)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัด
สุพรรณบุรี ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความใฝ่เรียนรู้
1.	ฉันตั้งใจฟังคำแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงทางการเรียนจากครู	3.84	0.90	ค่อนข้างมาก
2.	ฉันตั้งใจอ่านหนังสือโดยทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพื่อเตรียมตัวสอบวัดความรู้	3.48	0.90	ค่อนข้างมาก
3.	ฉันไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	3.11	1.08	ปานกลาง
4.	ขณะทำโครงการสิ่งประดิษฐ์ที่มีหลายขั้นตอนและรายละเอียดซับซ้อน ฉันจะมุ่งความสนใจไปยังโครงการที่ทำเท่านั้น	3.43	0.95	ค่อนข้างมาก
5.	ในขณะที่เพื่อนรายงานหน้าชั้นเรียน ฉันจะสนใจฟังเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ	3.63	0.94	ค่อนข้างมาก
6.	ฉันรับฟังคำแนะนำจากสมาชิกครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องแนวทางการเรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างสนใจ	3.88	0.98	ค่อนข้างมาก
รวม		3.56	0.64	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 9 พบว่า ระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด คือ ฉันรับฟังคำแนะนำจากสมาชิกครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องแนวทางการเรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างสนใจ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.98) รองลงมา คือ ฉันตั้งใจฟังคำแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงทางการเรียนจากครู ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.90) ในขณะที่เพื่อนรายงานหน้าชั้นเรียน ฉันจะสนใจฟังเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.94) ฉันตั้งใจอ่านหนังสือโดยทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพื่อเตรียมตัวสอบวัดความรู้ ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.90) ขณะทำโครงการสิ่งประดิษฐ์ที่มีหลายขั้นตอนและรายละเอียดซับซ้อน ฉันจะมุ่งความสนใจไปยังโครงการที่ทำเท่านั้น ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.95) และน้อยที่สุด คือ ฉันไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 1.08)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัด
สุพรรณบุรี ด้านความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความใฝ่เรียนรู้
1.	ฉันใช้รูปแบบการนำเสนอรายงานการค้นคว้าหน้าชั้นเรียนที่ไม่ซ้ำกับเพื่อนในห้อง	3.44	0.90	ค่อนข้างมาก
2.	ฉันใช้วิธีการคิดที่แตกต่างจากเพื่อนในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์	3.15	1.03	ปานกลาง
3.	ฉันกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากเพื่อนเกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางการเรียน	3.25	1.03	ปานกลาง
4.	ฉันกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากเพื่อน	3.33	1.03	ปานกลาง
5.	ฉันมีเทคนิควิธีการทำงานใหม่ๆ และแตกต่างจากเพื่อนในห้อง	3.24	1.05	ปานกลาง
6.	ฉันเชื่อว่าความเข้าใจใหม่ๆ เกิดจากการคิดและมองต่างมุม	3.65	0.99	ค่อนข้างมาก
รวม		3.34	0.72	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด คือ ฉันเชื่อว่าความเข้าใจใหม่ๆ เกิดจากการคิดและมองต่างมุม ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.99) รองลงมา คือ ฉันใช้รูปแบบการนำเสนอรายงานการค้นคว้าหน้าชั้นเรียนที่ไม่ซ้ำกับเพื่อนในห้อง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.90) ฉันกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากเพื่อน ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 1.03) ฉันมีเทคนิควิธีการทำงานใหม่ๆ และแตกต่างจากเพื่อนในห้อง ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.05) ฉันมีเทคนิควิธีการทำงานใหม่ๆ และแตกต่างจากเพื่อนในห้อง ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.95) และน้อยที่สุด คือ ฉันใช้วิธีการคิดที่แตกต่างจากเพื่อนในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 1.03)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัด
สุพรรณบุรี ด้านความพยายาม

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความใฝ่เรียนรู้
1.	เมื่อครูมอบหมายงานให้สืบค้นข้อมูล ฉันจะค้นหาข้อมูลอย่าง เต็มความสามารถเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	3.79	0.94	ค่อนข้างมาก
2.	ฉันจะพยายามทำงานที่รับผิดชอบจากกลุ่มให้สำเร็จตาม เป้าหมายอย่างสุดความสามารถแม้จะประสบอุปสรรคระหว่าง การทำงานก็ตาม	3.73	0.96	ค่อนข้างมาก
3.	เมื่อค้นหาข้อมูลในห้องสมุดไม่ครบตามที่ครูมอบหมาย ฉันจะ พยายามไปค้นหาข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ เพิ่มเติม	3.46	0.99	ค่อนข้างมาก
4.	เมื่อประสบปัญหาในการอภิปรายผลการทดลองทาง วิทยาศาสตร์ ฉันจะพยายามศึกษาหนังสือที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อที่จะอภิปรายผลการทดลองให้สำเร็จ	3.33	1.00	ปานกลาง
5.	ฉันทุ่มเทเวลาในการอ่านหนังสืออย่างไม่ย่อท้อต่อความ ยากลำบากเพื่อที่จะสอบให้ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้น	3.24	1.02	ปานกลาง
6.	ฉันพยายามหาทางปรับปรุงงานที่มีข้อบกพร่องให้มีความ สมบูรณ์มากขึ้น	3.66	0.94	ค่อนข้างมาก
รวม		3.54	0.67	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 11 พบว่า ระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความ
พยายาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สามารถ
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด คือ เมื่อครูมอบหมายงานให้สืบค้นข้อมูล ฉัน
จะค้นหาข้อมูลอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.94)
รองลงมา คือ ฉันจะพยายามทำงานที่รับผิดชอบจากกลุ่มให้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างสุด
ความสามารถแม้จะประสบอุปสรรคระหว่างการทำงานก็ตาม ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.96) ฉัน
พยายามหาทางปรับปรุงงานที่มีข้อบกพร่องให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.94)
เมื่อค้นหาข้อมูลในห้องสมุดไม่ครบตามที่ครูมอบหมาย ฉันจะพยายามไปค้นหาข้อมูลจากแหล่ง
อื่นๆ เพิ่มเติม ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.99) เมื่อประสบปัญหาในการอภิปรายผลการทดลองทาง
วิทยาศาสตร์ ฉันจะพยายามศึกษาหนังสือที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อที่จะอภิปรายผลการทดลองให้

สำเร็จ ($\bar{X}=3.33$, S.D. = 1.00) และน้อยที่สุด คือ ฉันทุ่มเทเวลาในการอ่านหนังสืออย่างไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากเพื่อที่จะสอบให้ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้น ($\bar{X}= 3.24$, S.D. = 1.02)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความใฝ่เรียนรู้
1.	หากมีข้อสงสัย ฉันจะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองก่อนที่จะถามคนอื่น	3.55	1.01	ค่อนข้างมาก
2.	ก่อนทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ฉันจะศึกษาก่อนว่าลำดับขั้นตอนการทดลองเป็นอย่างไร	3.43	0.95	ค่อนข้างมาก
3.	เมื่อทราบว่าจะมีการสอบวัดความรู้ ฉันจะจัดตารางการอ่านหนังสือล่วงหน้า	3.23	1.00	ปานกลาง
4.	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำรายงาน ฉันจะค้นหาข้อมูลที่จำเป็นจากแหล่งความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง	3.47	1.06	ค่อนข้างมาก
5.	เมื่อเรียนไม่เข้าใจ ฉันจะอ่านหนังสือเพิ่มเติมด้วยตนเอง	3.31	0.97	ปานกลาง
6.	ฉันเต็มใจที่จะใช้เวลาเพื่อค้นหาคำตอบที่อยากรู้ โดยไม่จำเป็นต้องมีใครมาบังคับ	3.60	1.07	ค่อนข้างมาก
รวม		3.56	0.66	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 12 พบว่า ระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด คือ ฉันเต็มใจที่จะใช้เวลาเพื่อค้นหาคำตอบที่อยากรู้ โดยไม่จำเป็นต้องมีใครมาบังคับ ($\bar{X}= 3.60$, S.D. = 1.07) รองลงมา คือ หากมีข้อสงสัย ฉันจะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองก่อนที่จะถามคนอื่น ($\bar{X}=3.55$, S.D. = 1.01) เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำรายงาน ฉันจะค้นหาข้อมูลที่จำเป็นจากแหล่งความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง ($\bar{X}= 3.47$, S.D. = 1.06) ก่อนทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ฉันจะศึกษาก่อนว่าลำดับขั้นตอนการทดลองเป็นอย่างไร ($\bar{X}= 3.43$, S.D. = 0.95) เมื่อเรียนไม่เข้าใจ ฉันจะอ่านหนังสือเพิ่มเติมด้วยตนเอง ($\bar{X}=3.31$, S.D. = 0.97) และน้อยที่สุด คือ เมื่อทราบว่าจะมีการสอบวัดความรู้ ฉันจะจัดตารางการอ่านหนังสือล่วงหน้า ($\bar{X}= 3.23$, S.D. = 1.00)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ในขั้นตอนนี้เป็นการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง นักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลมาจัดทำแนวทางการบริหารจัดการ การศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี โดย ก่อนเริ่มการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามวัดความใฝ่ เรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้งนำเสนอข้อมูลด้านการบริหารโรงเรียนที่ได้จากการศึกษาข้อมูลของ โรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบกับการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ซึ่งแบ่งขอบข่าย งานบริหารสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน คือ ด้านบริหารงานวิชาการ ด้านบริหารงานงบประมาณ ด้าน บริหารงานบุคคล และด้านบริหารงานบริหารทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัด สุพรรณบุรี

ผู้ให้ข้อมูลคือผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรสายงานบริหาร จำนวน 18 คน ครู 4 คน นักเรียน 4 คน และผู้ปกครอง 4 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยมีการ กำหนดประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์จำนวน 4 ข้อ ดังนี้

1. ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานวิชาการ อย่างไรเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 1 “...งานด้านวิชาการสำคัญมาก ที่จะเข้าไปช่วยให้นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้ ต้องเริ่มตั้งแต่หลักสูตรของโรงเรียน ต้องได้เรียนครบ ทั้ง 8 กลุ่มสาระฯ พยายามให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีกิจกรรมให้เขาทำเพื่อจะได้ไม่เบื่อ หน่ายในการเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 2 “...มีนโยบายตั้งแต่ สพฐ. ลง มาถึงแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา เราก็ต้องดูว่านโยบายไหนเหมาะสมกับโรงเรียนเราอย่างไร อย่างเช่นการทำหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรท้องถิ่น ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะวางแนวทางให้กับ นักเรียนของเราว่าเขาต้องได้เรียนรู้อะไรบ้าง ให้ครูผู้สอนแต่ละวิชาเขียนแผนการสอนเตรียมไว้ ครู ก็ต้องเตรียมตัวสอนไปเพราะถ้าครูสอนสนุก เด็กๆ ก็อยากเรียนหนังสือ ไม่ต้องไปบังคับให้เขา เรียน อยู่ที่ว่าวิธีการสอนของครูด้วยนะ”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 3 “...ที่โรงเรียนก็มีหลักสูตร สถานศึกษา และมีหลักสูตรท้องถิ่นที่เราก็มองว่าในท้องถิ่นของเรา ในชุมชนของเรามีเรื่องอะไรที่

เป็นประโยชน์ ที่จะเอาเข้ามาสอนเพิ่มให้กับนักเรียนได้บ้าง เป็นเรื่องของทักษะอาชีพ ให้เด็กได้ลองทำดู ถ้าเขาชอบเขาก็กลับไปทำต่อได้ เด็กแต่ละคนสนใจไม่เหมือนกัน ต้องให้เขาลองดู บางที่เรียนในห้องอาจจะบวกลบเลขไม่เก่ง แต่ทำสิ่งประดิษฐ์เก่ง ทำจักสารเก่ง เขาก็เกิดความภูมิใจว่ามีสิ่งที่เขาทำได้”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 4 ครูทุกคนต้องมีแผนการสอนเตรียมไว้ เพราะในแผนการสอนจะบอกทุกอย่าง คาบนี้ต้องสอนอะไร สอนยังไง นักเรียนจะต้องได้อะไรไปบ้าง ครูจะต้องเตรียมสื่ออะไรไว้บ้าง ไปจนถึงว่าจะทดสอบนักเรียนยังไง เขาจะผ่านหน่วยการเรียนรู้นี้ได้ต้องทำอะไรได้บ้าง พอเอาแผนมาใช้ในห้องเรียนก็ต้องดูอีกทีว่านักเรียนแต่ละคนเป็นอย่างไร ครูก็ต้องยืดหยุ่นไปตามเด็ก เด็กหัวเร็วหัวช้าไม่เหมือนกัน ก็ต้องปรับเกณฑ์ ปรับการสอนไปตามนักเรียนด้วย”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 5 “...จริงๆ แล้วเด็กนักเรียนเขาอยู่ในวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากเรียนรู้นะ ต้องเตรียมเรื่องที่น่าสนใจให้เขาได้เรียน แต่ก็ทำให้เรียนแต่สิ่งที่เขาสนใจอย่างเดียวก็เกินไปไม่ได้ เพราะหลักสูตรแกนกลางมีอยู่ ก็ต้องว่ากันไปตามหลักสูตรที่กระทรวงกำหนดมาด้วย เพราะนักเรียนก็ต้องเอาวุฒิไปใช้ต่อเวลาเรียนจบ โรงเรียนก็ต้องจัดให้ครบตามหน่วยกิตที่เขาต้องใช้ อย่างเช่นไปสมัครเรียนต่อเดี๋ยวนี้เขาก็นับว่าต้องเรียนวิทยุคณิตที่หน่วยกิต เรียนภาษาอังกฤษที่หน่วยกิต งานวิชาการก็ต้องตรวจเช็คให้ดีกว่าครบตามที่กระทรวงกำหนดไว้ไหม เมื่อถึงตอนที่นักเรียนต้องใช้วุฒิเขาก็จะได้ไม่มีปัญหาในอนาคต”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 6 “...ผู้บริหารก็ต้องวางแผนไว้ก่อน ต้องมีการประชุมทำความเข้าใจกับครูในโรงเรียนด้วยว่าจะขับเคลื่อนกันไปทิศทางใด ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ คุณภาพของนักเรียน สื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่ต้องเตรียมความพร้อม เราก็ต้องฟังความคิดเห็นจากครูด้วยเพราะเขาใกล้ชิดกับนักเรียน จะรู้พื้นฐานความต้องการของเด็กๆ เราในฐานะหัวหน้าเขาก็ต้องคอยสนับสนุน ชี้แนะ ให้ทำวิจัยในชั้นเรียนบ้าง ขอแผนการสอนบ้าง และมีการประชุมนิเทศติดตามเสมออย่างน้อยทุกเดือน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 7 “...การจัดทำหลักสูตร เพิ่มเติมเนื้อหาให้เหมาะกับนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน ดูว่าขณะนั้นนักเรียนของเราพบปัญหาอะไร เช่น การเรียนไม่เข้าใจ การปฏิบัติไม่ได้ และให้ครูช่วยกันหาทางแก้ไข ทำวิจัยในชั้นเรียน รวมไปถึงพูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียนด้วยว่านักเรียนอยู่ที่บ้านเป็นอย่างไร มีการอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนหรือไม่ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้ช่วยแสดงความคิดเห็น ช่วยกันดูแลรับผิดชอบบุตรหลาน ไม่อยากให้คิดว่าเรื่องเรียนก็ปล่อยให้โรงเรียนดูแลอยู่ฝ่ายเดียว เราต้องช่วยกัน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 8 “...งานวิชาการต้องดูแลตั้งแต่เรื่องการเรียนรู้ในห้องเรียน นักเรียนต้องได้เรียนเนื้อหาครบ ได้ทำกิจกรรมด้วย ถึงเราจะพาเขาออกไปข้างนอกได้ไม่บ่อย แต่เราก็พยายามหาอะไรมาให้เขาทำ ให้เขาได้อยากเรียนรู้ไปเรื่อยๆ เชิญผู้ปกครองมาสอนจักสาน มาสอนทำบายศรี ดูว่าในชุมชนของเรามีอะไรน่าสนใจก็หยิบจับเข้ามาใช้ในการเรียนรู้ของนักเรียน ทำเป็นหลักสูตรท้องถิ่นได้”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 9 “...คู่มือหลักสูตรสถานศึกษาไปจนถึงหลักสูตรท้องถิ่น ต้องส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนอยากเรียน เรียนแล้วสนุก ก็คือจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับสิ่งที่นักเรียนอยากเรียนรู้ เมื่อนักเรียนเขาอยากรู้เอง เขาก็จะอยากเรียนเองด้วย”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 10 “...ในหลักสูตร ในแผนการสอน ก็จะมีส่วนที่เป็นการวัดประเมินผลผู้เรียน ตรงนี้แหละที่มีความสำคัญมากอีกจุดหนึ่ง เพราะเราจะรู้ได้เลยจากการวัดประเมินผลว่านักเรียนของเราคนไหนถนัดวิชาใด ไม่ถนัดวิชาใด เด็กที่เก่งแล้วทำได้แล้วเราก็ต้องพัฒนาเขาต่อนะ จะวางใจปล่อยเขาเลยก็ไม่ได้เพราะเขายังไปต่อได้ เขาต้องค้นหาตัวเองต่อ ยังต้องคอยดูแลกันไป ส่วนคนที่ยังอ่อนในบางเรา เราก็ต้องคอยช่วยเหลือ ติดตามตรงไหนก็ช่วยเขาแก้ไข เด็กบางคนที่ไม่ไปต่อไม่ได้ ต้องออกกลางคัน ก็เพราะเขาไม่รู้จะแก้ปัญหาอย่างไรหรือไม่ก็ไม่มีกำลังใจที่จะเรียนต่อ เราก็ต้องช่วยกันประคับประคองนักเรียน เกณฑ์ไหนยืดหยุ่นได้หรือปรับให้เหมาะกับเขาได้แบบไม่ขัดหลักการวัดประเมินผลก็ต้องช่วยปรับช่วยยืดหยุ่นให้ไปตามสถานการณ์”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 11 “...ต้องจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน สร้างสถานการณ์ให้เขาอยากเรียนรู้ จัดหาแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้เขาได้หาความรู้ ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างที่โรงเรียนก็มีการพาไปทัศนศึกษา การอยู่ค่ายพักแรม ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม ได้มีทักษะชีวิต นอกเหนือจากการเรียนรู้แต่ในหนังสือ”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 12 เริ่มต้นตั้งแต่การดูแลหลักสูตรแกนกลาง ต้องดูมาตรฐาน ตัวชี้วัด และคุณภาพผู้เรียนของแต่ละระดับชั้นที่หลักสูตรกำหนดไว้ นำมาปรับเป็นหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับโรงเรียนของเรา เน้นการเป็นตัวอย่งให้นักเรียนดู ทั้งผู้บริหารและครูก็ต้องรู้จักใฝ่เรียนรู้ อ่านหนังสือ ติดตามข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ทำให้นักเรียนรู้สึกว่ามีบรรยากาศของการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ทั้งในและนอกห้องเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 13 “...ครูต้องคอยสังเกตนักเรียน เพื่อให้คำแนะนำ ให้ข้อมูลแก่เขาอย่างทันท่วงที สร้างบรรยากาศให้นักเรียนอยากเรียนรู้ เตรียมทั้งเนื้อหาและเตรียมทั้งตนเอง ครูผู้สอนถือเป็นคนที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด เป็นบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติในการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องเปิดใจมากขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ว่าเขาอยากเรียนเรื่องอะไร จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีงานมีการบ้านบ้างเพื่อให้เขาได้กลับไปทบทวนความรู้”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 14 “...นอกเหนือจากการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรท้องถิ่น จะต้องเพิ่มเสริมกิจกรรมให้นักเรียน นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนได้ เป็นการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา ได้เตรียมตัวสอบ แต่ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทบทวนเพิ่มเติมให้กับนักเรียน นักเรียนจะได้ไม่เกิดการต่อต้านเบื่อหน่าย ต้องทำให้เขาเข้าใจก่อนว่ากิจกรรมที่เขาต้องเข้าร่วมมีประโยชน์ต่อตัวเขาอย่างไร”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 15 “...ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้บอกถึงความต้องการหรือความสนใจในการเรียนของเขาด้วย เตรียมของเราไปครั้งหนึ่งปรับเอาสิ่งที่นักเรียนสนใจมาใส่ในบทเรียนด้วยครั้งหนึ่งก็จะทำให้นักเรียนเห็นว่าครูรับฟังความคิดเห็นและเอาใจใส่เขา หาโอกาสนำวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้กับนักเรียนบ้างเพื่อเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการเรียนรู้ อาจเป็นวิทยากรในชุมชน รุ่นพี่ที่จบการศึกษาไปแล้ว หรือวิทยากรจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งรัฐและเอกชน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 16 “...การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนให้น่าเรียน คัดเลือกหนังสือและแบบเรียนให้ดี เนื้อหาครบถ้วน มีภาพประกอบชัดเจน หรืออำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี ระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อให้นักเรียนได้ค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวก หรือการใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนก็จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น อย่างเช่นตอนนี้ใน YouTube ก็มีรายการต่างๆ ที่เป็นความรู้ที่จะนำมาเปิดให้นักเรียนดูและทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น การใช้เกมในช่วงเวลาเรียนเพื่อนักเรียนได้เพลิดเพลินกับการเรียน ได้ร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ในห้อง ครูผู้สอนก็มีโอกาสสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงพัฒนาการสอนของตนเองด้วย”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 17 “...การดูแลหลักสูตรโรงเรียนให้ครบถ้วน ให้ครูเขียนแผนการสอนเพื่อนักเรียน ครูต้องรู้ความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมในโรงเรียน ตลอดจนจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ให้คำแนะนำ ข้อมูล

การเรียนการศึกษาต่อ แนวโน้มผู้เรียนทั้งด้านส่วนตัวและสังคม ด้านการศึกษาต่อ ด้านอาชีพ เชิญวิทยากรจากหน่วยงานต่างๆ มาให้ความรู้กับนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง นักเรียน ศิษย์เก่า และชุมชน เพื่อโรงเรียนจะได้เข้มแข็งและมีผู้ช่วยในการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ได้”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 18 “...ทีมงานวิชาการต้องมีความเข้มแข็ง ความจริงก็คือคุณครูทั้งโรงเรียนนั้นแหละ เราต้องมาช่วยกันดูว่าจะเขียนหลักสูตรสถานศึกษาอย่างไร แล้วเอาหลักสูตรไปเขียนแผนการสอนอย่างไรให้เหมาะกับนักเรียนของเรา ให้ในห้องเรียนน่าเรียนที่สุด นักเรียนก็จะอยากเรียน มีกิจกรรมให้เขาได้ทำบ้าง กิจกรรมนอกห้องเรียน ก็ดีที่สำคัญ การไปทัศนศึกษาของเด็กบางคนก็เหมือนเปิดโลกใหม่ให้เขาเลย เพราะเขาไม่เคยไป พอได้ไปก็มีความตื่นตาตื่นใจ เขาก็มีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตัวของเขาเอง ในส่วนของผู้บริหารและครูก็ต้องทำการบ้านของตนเอง เราต้องมาประชุม นิเทศติดตามกันเป็นระยะว่านักเรียนเป็นอย่างไร สถานการณ์ของโรงเรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน เป็นไปในแนวทางไหน เพราะทุกคนล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้นักเรียนรักการเรียนมีความใฝ่เรียนรู้”

ครูคนที่ 1 “...ต้องสอนให้ครบทั้ง 8 กลุ่มสาระฯ ต้องมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำ ไม่ใช่แค่เรียนเฉพาะในห้องเรียน เพราะถ้าอยู่แต่ในห้องเรียน อ่านแต่หนังสือ อยู่แต่กับหนังสือกับครู เด็กก็เบื่ออะ สำหรับตัวเองก็พยายามเตรียมการสอนมาให้ดี เขียนแผนการสอนว่าคาบนี้นักเรียนต้องได้เรียนอะไร ทำแบบฝึกหัดแบบไหนถึงจะทำให้เขาเข้าใจเพิ่มมากขึ้น”

ครูคนที่ 2 “...การสอนในห้องเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ นักเรียนอยากจะเรียนหรือไม่อยากเรียนก็อยู่ที่สไตล์การสอนของคุณครูด้วย ต้องสร้างบรรยากาศให้เขาอยากเรียน ถ้าถามกลับตอบ ถ้าเรียนแล้วรู้สึกสนุกเดี๋ยวเขาก็ไปหาอ่านหนังสือต่อเอง ทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านตามที่เราส่งไปเอง คือต้องสอนแบบเข้าใจนักเรียน เด็กเก่งเด็กอ่อนเราต้องดูให้ออก เวลาสอนเขาครูก็จะรู้อยู่แล้วว่าเด็กแต่ละคนเป็นอย่างไร เวลาสอบคะแนนก็บ่งบอก แต่เราก็จะเอาแต่คะแนนมาตัดสินเด็กไม่ได้ ต้องดูว่าเขาเป็นแบบไหนเพราะเราก็ต้องรู้จักยืดหยุ่น”

ครูคนที่ 3 “...งานด้านวิชาการสำคัญมากต่อการส่งเสริมให้เด็กนักเรียนอยากจะเรียนรู้ เหมือนเป็นจุดเริ่มต้นว่านักเรียนจะคิดอย่างไรกับการเรียน เราเป็นครูก็ต้องดูว่าโรงเรียนมีหลักสูตรอะไร มาตรฐาน ตัวชี้วัด ที่เขากำหนดไว้เราก็ต้องมีให้ครบแต่ก็ต้องไม่ทำให้นักเรียนเครียดจนไม่อยากเรียนนะ”

ครูคนที่ 4 “...เวลาเราสอนในห้องเรียนก็พยายามหากิจกรรมมาให้นักเรียนทำด้วย เขาจะได้รู้สึกสนุกกับการเรียน ให้อ่านจากสื่อ จากอินเทอร์เน็ต หรือให้เล่นเกม ก็จะช่วยให้

นักเรียนอยากจะเรียนมากขึ้น พอเขาสนุกเขาก็จะเปิดรับความรู้ที่เราให้มากขึ้นด้วย ตอนนี้แหละ เราก็จะบอกจะสอนเขาได้ ค่อยๆ ปลุกฝังกันไป”

นักเรียนคนที่ 1 “...ได้เรียนในห้องเรียน ผีก็ทำแบบฝึกหัดต่างๆ ในห้องเรียน แล้วครูก็ให้การบ้านหรืองานมาทำที่บ้าน ก็ได้ฝึกค้นคว้าความรู้ด้วยตัวเอง”

นักเรียนคนที่ 2 “ได้ความรู้ที่ครูสอนในห้อง ถ้าครูสอนสนุกๆ ก็จะทำให้ อยากเรียนมากขึ้น”

นักเรียนคนที่ 3 “...เวลาสอบเก็บคะแนนก็จะทำให้หนูรู้ว่าตัวเองได้คะแนนเท่าไร บางวิชาก็ได้คะแนนดี บางวิชาก็ไม่ค่อยดี ก็เลยต้องอ่านวิชาที่ได้คะแนนไม่ดีมากขึ้นอีก”

นักเรียนคนที่ 4 “...ก็อย่างในเวลาที่เราเรียนถ้าไม่เข้าใจก็ต้องรีบถามครูที่สอนเลย เพราะถ้าไม่ถามก็จะยังไม่เข้าใจ ก็เลยอยากให้ครูตอบคำถาม ช่วยอธิบายเวลาไม่เข้าใจ เพราะพอเข้าใจก็จะเรียนต่อไปได้”

ผู้ปกครองคนที่ 1 “...การสอนของครูก็จะทำให้เด็กอ่านออกเขียนได้ เวลาที่มีการบ้านกลับมาลูกก็กลับมาทำเอง เพราะฉันก็สอนให้ไม่ได้หรอก เขาก็ทำของเขาเอง”

ผู้ปกครองคนที่ 2 “...คิดว่าต้องให้อ่านหนังสือเยอะๆ อยู่โรงเรียนครูก็สอนในห้องแล้ว เวลากลับมาบ้านก็อยากให้เขาทำการบ้านอ่านหนังสือจะได้ทบทวนความรู้”

ผู้ปกครองคนที่ 3 “...ถ้านักเรียนตั้งใจเรียนในห้องเรียนเขาก็จะเข้าใจและได้ความรู้ ดังนั้นก็ต้องตั้งใจเรียนที่โรงเรียนก่อนถึงจะเรียนเก่ง”

ผู้ปกครองคนที่ 4 “...การบอกการแนะนำของครูจะช่วยให้เด็กอยากเรียนได้ เช่น บอกว่าอยากเป็นหมอต้องเรียนอะไรบ้าง อยากเป็นเหมือนครูเขาต้องทำยังไง คือเขาจะเริ่มคิดและเตรียมตัว กลับบ้านมาก็มาคุยกันกับพ่อแม่ต่อ”

2.ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานงบประมาณอย่างไรเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 1 “...ต้องจัดทำแผนงบประมาณและตั้งงบประมาณไว้เพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน จัดทำกรอบประมาณการรายจ่ายส่งไปยังเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อให้ได้รับการอนุมัติเห็นชอบ มีงบประมาณไว้ใช้จ่ายในโรงเรียน และต้องเตรียมตัวหาวิธีระดมทรัพยากรและทุนการศึกษาให้แก่นักเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 2 “...จัดทำแผนงบประมาณประมาณการเงินที่ต้องใช้ในแต่ละกิจกรรมที่จะสนับสนุนให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ การใช้เงินรายหัวที่ได้รับการจัดสรรให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนมากที่สุด ร่วมกันกับคณะครู ผู้ปกครอง

ชุมชน ศิษย์เก่าในการระดมทุนเพื่อนำมาใช้ในโรงเรียน และเป็นทุนการศึกษาให้นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 3 “...ประมาณการรายจ่ายในแต่ละปีงบประมาณ ตรวจสอบความต้องการของกลุ่มสาระฯ และหน่วยงานในโรงเรียนว่ามีความต้องการใช้พัสดุ ครุภัณฑ์ อะไรบ้างในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน เมื่อได้ข้อมูลแล้วก็ต้องสรุปเป็นข้อมูลสารสนเทศ เสนอและจัดหาเตรียมการให้มีพัสดุครุภัณฑ์ต่างๆ เพียงพอต่อความต้องการของครูผู้สอนและนักเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 4 “...การจัดสรรงบประมาณที่มีในโรงเรียนให้กระจายไปสู่ฝ่ายงานต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียมกัน เพื่อทำให้งานและกิจกรรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียนสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างคล่องตัว”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 5 “...นอกจากเงินรายหัวของนักเรียนที่โรงเรียนได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลแล้ว โรงเรียนก็ต้องมีโครงการ แนวคิดต่างๆ ในการระดมเงินเพิ่มเติม อาจจะเพื่อซื้อสื่ออุปกรณ์เพิ่มเติม การซ่อมแซมห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ตลอดจนการสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่ด้วยโอกาสด้วย”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 6 “...การจัดทำแผนงบประมาณประจำปี วางแผนการใช้จ่ายเงินในโรงเรียนให้เพียงพอกับทุกกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นตลอดปีการศึกษา ทำการสรุปโครงการ กิจกรรมและงานต่างๆ ที่ทำไปแล้ว เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนงบประมาณในปีต่อไป”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 7 “...การระดมทรัพยากรและทุนการศึกษาจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จากชุมชน ผู้ปกครองและศิษย์เก่า เพื่อนำเงินที่ได้มาจัดตั้งเป็นกองทุนในการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาให้กับนักเรียนต่อไป”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 8 “...การหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่ยากไร้ ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการเรียน เนื่องจากนักเรียนบางคนอาจจะต้องหยุดเรียนบ่อยครั้งเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจของครอบครัว ดังนั้นโรงเรียนจำเป็นต้องมีทุนการศึกษาจัดเตรียมไว้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในยามฉุกเฉิน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 9 “...การจัดทำงบประมาณและการเบิกจ่ายได้อย่างเป็นระบบ รวดเร็ว ทำให้ครูผู้รับผิดชอบงานหรือโครงการสามารถดำเนินงานไปได้อย่างราบรื่นตามแผนงานที่วางไว้”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 10 “...การจัดเตรียมงบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์ อย่างเพียงพอในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนของครู และกิจกรรมพิเศษ เพื่อส่งเสริมการศึกษาให้นักเรียนที่จัดขึ้นในโรงเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 11 “...ทำประมาณการรายได้ สถานศึกษาและรายจ่ายของสถานศึกษาให้เป็นปัจจุบัน หากงบประมาณมีจำกัดก็ต้องช่วยกันหา วิธีในการระดมทรัพยากร ระดมเงินเข้ามาสู่โรงเรียนให้ได้มากที่สุด เพื่อโรงเรียนจะได้มี งบประมาณในการดำเนินงานในโรงเรียน และพร้อมจะช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 12 “...การระดมทุนการศึกษา ให้นักเรียน หรือการระดมทุนการศึกษาเพื่อซื้อสื่อ อุปกรณ์ สนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้แก่ ผู้เรียน หรือเพื่อสร้างห้องเรียน ปรับปรุงอาคารสถานที่ โดยเงินที่ได้มา อาจจะมาจากการทำ ฝ่าป่าโรงเรียน หรือการประชาสัมพันธ์ขอความอนุเคราะห์จากผู้มีจิตศรัทธาและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 13 “...การจัดเตรียมแผน งบประมาณที่รัดกุม มีขั้นตอนการเบิกจ่ายที่เป็นระบบ สะดวกต่อการทำกิจกรรมและโครงการ ต่างๆ ให้นักเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 14 “...ต้องใช้งบประมาณที่มีอยู่ ให้คุ้มค่าและประโยชน์ไปถึงตัวนักเรียนมากที่สุด เช่น การจัดสรรงบประมาณให้นักเรียนได้ออกไป ทัศนศึกษา ได้หาความรู้นอกห้องเรียน และเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากประสบการณ์ตรงของเขาเอง”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 15 “...การจัดสรรงบประมาณ ไปสู่กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น การอยู่ค่ายพักแรม การไปทัศนศึกษา การทำกิจกรรมชมรมหรือ ชุมนุมพิเศษ ที่นักเรียนจะได้เรียนรู้เพิ่มมากขึ้นจากเนื้อหาที่มีอยู่ในห้องเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 16 “...โรงเรียนจะได้รับการ จัดสรรงบประมาณจาก สพฐ. ไม่ว่าจะเป็นเงินรายหัว เงินสำหรับวัสดุ พัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ใน โรงเรียน งบอาหารกลางวันหรืองบพัฒนาผู้เรียน งบประมาณเหล่านี้ผู้บริหารต้องนำมาเข้าที่ ประชุม จัดสรรให้เป็นสัดส่วนตามฝ่ายงานในโรงเรียน ให้เพียงพอต่อความต้องการในการทำ โครงการต่างๆ ที่จะมีประโยชน์ต่อตัวนักเรียน หากมีงบประมาณไม่เพียงพอก็ต้องคิดหาวิธีระดม เงินทุนเพื่อใช้ในโรงเรียนต่อไป”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 17 “...การจัดทำงบประมาณเพื่อ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้ เช่น การพานักเรียนไปทัศนศึกษา การจ้าง

วิทยากรพิเศษมาให้ความรู้หรือติวสอบ และต้องมีวิธีในการระดมทุนการศึกษาเพื่อเตรียมไว้สำหรับนักเรียนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เช่น การขอรับบริจาค การติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อนำข้อมูลข่าวสารนั้นมาประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบต่อไป”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 18 “...มีการวางแผนการใช้จ่าย วางกรอบงบประมาณที่ต้องใช้ เปิดโอกาสให้ครูได้ทำโครงการที่ส่งเสริมความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน และวางแผนการหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียนด้วย”

ครูคนที่ 1 “...ถ้ามีงบประมาณเพียงพอต่อการทำโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้กับเด็กนักเรียนก็จะเป็นผลดีต่อตัวนักเรียนมากๆ เพราะนักเรียนจะได้ลงทำกิจกรรมอื่นๆ นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน”

ครูคนที่ 2 “...บุคลากรในโรงเรียนต้องเตรียมตัวเขียนแผนงบประมาณการใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ เสนอต่อผู้บริหารเพื่อจะได้มีงบประมาณที่เพียงพอต่อการกิจกรรมให้แก่เด็กนักเรียน หรือหากมีงบประมาณไม่เพียงพอก็ต้องดูว่ามีวิธีการใดบ้างที่จะสามารถหาเงินเข้ามาทำกิจกรรมในส่วนนี้ได้”

ครูคนที่ 3 “...ผู้บริหารจำเป็นต้องวางแผน จัดสรรปันส่วนให้กับทุกกลุ่มสาระฯ ทุกกลุ่มงานอย่างเพียงพอ เพราะจะช่วยให้ครูที่ทำงานหรือกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักเรียนทำงานได้อย่างราบรื่น”

ครูคนที่ 4 “...เด็กบางคนขาดแคลน โรงเรียนก็ต้องพร้อมช่วยเหลือ เช่น การช่วยหาทุนการศึกษา ดังนั้นนอกจากจะมีงบประมาณในส่วนที่ต้องใช้ทำงานทำกิจกรรมของโรงเรียนแล้ว ยังต้องมีงบประมาณสำรองเพื่อใช้ในเวลาคูณเงินด้วย”

นักเรียนคนที่ 1 “...อยากให้มีการศึกษา”

นักเรียนคนที่ 2 “...อยากให้โรงเรียนมีเงินซื้อคอมพิวเตอร์เพิ่ม แล้วก็มีทุนการศึกษา”

นักเรียนคนที่ 3 “...ช่วยเรื่องทุนการศึกษา”

นักเรียนคนที่ 4 “...ให้ทุนการศึกษากับนักเรียนยากจน”

ผู้ปกครองคนที่ 1 “...โรงเรียนก็ต้องมีเงินพอใช้ดูแลของต่างๆ ในโรงเรียน อย่างอาคารเรียนถ้าจะปรับปรุงก็เคยทำผ้าป่ากัน”

ผู้ปกครองคนที่ 2 “...โรงเรียนอาจจะช่วยหาเงินทุนการศึกษาให้กับนักเรียน หรือแนะนำที่เรียนต่อที่มีทุนให้นักเรียนที่ไม่มีเงินจะเรียนต่อ”

ผู้ปกครองคนที่ 3 “...ส่งเสริมนักเรียนได้ด้วยการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน”

ผู้ปกครองคนที่ 4 “...ใช้เงินทำกิจกรรมให้นักเรียน พาเข้าค่าย พาไปทัศนศึกษา และช่วยนักเรียนที่ขาดแคลนทุนการศึกษา”

3. ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานบุคคลอย่างไรเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 1 “...มีการวางแผนอัตรากำลังและจัดสรรอัตรากำลังครูให้ครบตามกลุ่มสาระฯ พยายามจัดสรรครูให้ได้สอนตรงตามคุณวุฒิที่จบการศึกษา เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 2 “...จัดสรรอัตรากำลังของครูให้เพียงพอแก่นักเรียน อาจเกิดปัญหาครูสอนไม่ตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมา ก็ต้องคอยนิเทศติดตามให้ครูเขียนแผนการสอน สอบถามจากหัวหน้ากลุ่มสาระฯ ที่มีประสบการณ์ให้ช่วยชี้แนะแนวทางการเรียนการสอน รวมไปถึงเนื้อหาสาระของวิชานั้นๆ ที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 3 “...เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้ไปศึกษาต่อ หรืออบรมตามความสนใจเพื่อต่อยอดความรู้และพัฒนาศักยภาพให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อนำกลับมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนต่อไป”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 4 “...จัดสรรอัตรากำลังครูให้เพียงพอในแต่ละกลุ่มสาระฯ โดยพยายามจัดให้ครูแต่ละคนได้สอนตรงตามสาขาที่เรียนมา”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 5 “...หากครูในโรงเรียนไม่เพียงพอ ผู้บริหารต้องมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น เช่น ลงไปทำหน้าที่เป็นผู้สอนเอง ทำความสัมพันธ์อันดีกับองค์กร โรงเรียน หรือหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอความช่วยเหลือด้านวิทยากรเพื่อมาให้ความรู้กับนักเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 6 “...ตรวจสอบอัตรากำลังของครูในโรงเรียน ดูจำนวนครูว่าเพียงพอหรือไม่ เตรียมการขอครูมาแทนตำแหน่งของครูที่กำลังเกษียณอายุราชการ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีครูสอนอย่างต่อเนื่อง”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 7 “...หากบุคลากรในโรงเรียนไม่เพียงพอ อาจจะเชิญผู้ปกครอง ศิษย์เก่า หรือคนในท้องถิ่น มาเป็นวิทยากรให้ความรู้ และริบดำเนินการขอบรรจุแต่งตั้งครูผู้สอนอย่างเร่งด่วน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 8 “...ต้องพัฒนาครูผู้สอน ให้ครูเป็นบุคคลที่มีความใฝ่เรียนรู้ด้วยเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน ส่งเสริมให้ครูได้ฝึกอบรมตามความสนใจ อำนวยความสะดวกให้ครูได้จัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 9 “...จัดหาครูผู้สอนให้ครบตามชั้นเรียนและห้องเรียน พยายามให้ครูได้สอนนักเรียนตามความถนัดและวิชาเอกที่เรียนมา เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 10 “...มีการประชุมนิเทศติดตามเพื่อประเมินศักยภาพของครูผู้สอนเป็นระยะๆ ทั้งการนิเทศติดตามของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระฯ และครูในกลุ่มสาระฯ เดียวกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยกันชี้ข้อบกพร่องร่วมกันแก้ไขและพัฒนาตนเองต่อไป”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 11 “...วางแผนอัตรากำลังครูผู้สอน ทำการขอบรรจุแต่งตั้ง หรือหากยังไม่สามารถขอบรรจุแต่งตั้งได้ก็ต้องรวบรวมข้อมูลความจำเป็นและเสนอขอความเห็นชอบในการจ้างครูผู้สอนจากคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนจะได้มีครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง ไม่เสียโอกาสในการเรียนรู้”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 12 “...จัดสรรครูให้เพียงพอต่อนักเรียนทุกห้องเรียน แม้ว่าเราจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก แต่เราก็ต้องควบคุมคุณภาพของผู้เรียนให้จบไปสามารถไปศึกษาต่อและทำงานได้ ดังนั้นครูจึงเป็นกำลังสำคัญที่จะถ่ายทอดความรู้วิชาการไปสู่นักเรียน ให้ข้อคิด แนะนำแนวทางแก่นักเรียน ดังนั้นถ้าสามารถเลือกได้ต้องจัดสรรครูให้เพียงพอและตรงวิชาเอกที่ครูมีความถนัดในการจัดการเรียนการสอนด้วย”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 13 “...ด้วยความโชคดีที่โรงเรียนมีความใกล้ชิดกับชุมชน ดังนั้นจึงสามารถเชิญคนในชุมชนมาให้ความรู้กับนักเรียนได้ ถือเป็นวิทยากรพิเศษที่ทำให้นักเรียนได้เปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนรู้ และนอกจากโรงเรียนยังไม่เสี่ยงงบประมาณในการตอบแทนวิทยากรแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นยังแน่นแฟ้นขึ้นอีกด้วย”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 14 “...นักเรียนจำเป็นต้องมีครูผู้สอน ก่อนที่เขาจะเกิดความใฝ่เรียนรู้หรือเกิดความอยากเรียนรู้ด้วยตนเอง เขาจำเป็นต้องมีครูที่คอยสอน ให้คำชี้แนะก่อน ดังนั้นการบริหารงานบุคคลจึงจำเป็นที่จะต้องจัดสรรครูให้

เพียงพอต่อนักเรียน คัดเลือกครูที่ตรงสาขาวิชาที่โรงเรียนขาดแคลน หรือหากมีครูลาภิจ ลาป่วย ก็ต้องมีการจ้างให้หัวหน้ากลุ่มสาระฯ จัดสรรบุคลากรในกลุ่มสาระฯ เข้าสอนแทน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 15 “...ต้องมีการวางแผน อัตรากำลัง ครูกลุ่มสาระฯ ใดเพียงพอ กลุ่มสาระฯ ใดยังต้องการเพิ่ม เตรียมหาตำแหน่งมาบรรจุ แทนที่ครูที่กำลังจะเกษียณอายุราชการ และต้องอำนวยความสะดวกให้ครูทุกคนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างสะดวก”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 16 “...สนับสนุนให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อจะได้มีความรู้ความสามารถและศักยภาพมาจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนต่อไป”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 17 “...ต้องบริหารจัดการให้โรงเรียนมีครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระฯ อย่างเพียงพอ มีคุณวุฒิตรงตามกลุ่มสาระฯ ที่จะต้องสอน เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเอง โดยการอบรม ศึกษาต่อ หรือทำผลงานเพื่อเพิ่มวิทยฐานะ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่าครูก็ไม่หยุดที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ซึ่งจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนในโรงเรียนต่อไป”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 18 “...จัดสรรครูให้มีอัตรากำลังเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ให้ครูได้สอนตรงตามวิชาเอกที่เรียนมา และเปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ”

ครูคนที่ 1 “ ต้องจัดให้มีครูสอนครบทุกชั้นเรียน ทุกกลุ่มสาระฯ หากขาดก็ต้องเรียกบรรจุให้ครบ”

ครูคนที่ 2 “ จัดหาครูผู้สอนให้ครบทุกวิชา เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเอง เช่น ไปเรียนต่อ ไปอบรมในสิ่งที่สนใจ”

ครูคนที่ 3 “ต้องดูแลครูผู้สอนให้มีครบทุกชั้นเรียน หากเป็นไปได้อีกควรให้ครูได้สอนตรงตามสาขาวิชาที่เรียนจบมาเพราะเขาจะถนัดและเชี่ยวชาญในวิชานั้นๆ แต่ถ้าจำเป็นก็อาจจะต้องยอมให้ครูสอนไม่ตรงสาขาที่เรียนจบมาเพราะนักเรียนต้องมีคนสอนให้ครบทุกห้องเรียน”

ครูคนที่ 4 “...ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเอง เพราะครูก็จะได้นำความรู้ที่ไปพัฒนาตนเองมานั้นแหละกลับมาสอนนักเรียน พัฒนานักเรียนต่อไป”

นักเรียนคนที่ 1 “...ถ้าครูสอนรู้เรื่อง ค่อยๆ สอนให้เข้าใจ ไม่ต้องตลกหรือสนุกมากก็จะทำให้อยากเรียนไปเรื่อยๆ ให้ครูใจดีเพราะเวลาไม่เข้าใจจะได้ถามได้”

นักเรียนคนที่ 2 “...ครูก็เก่งเพราะอธิบายได้เข้าใจ เวลาไม่เข้าใจก็ถามได้ ชอบเวลาที่ครูให้เล่นเกมหรือมีกิจกรรมไปด้วยเวลาเรียนเพราะทำให้เรียนสนุกขึ้น ไม่เบื่อ อยากที่จะเรียนไปเรื่อย ๆ”

นักเรียนคนที่ 3 “...ตอนนี้ครูก็ใจดีอยู่แล้ว หนูอยากให้ครูแนะนำเรื่องเรียน ต่อเพิ่ม แนะนำเรื่องอาชีพต่างๆ ชอบฟังเวลาครูเล่าประสบการณ์ต่างๆ ให้ฟังเพราะหนูก็จะคิด ตามถึงตัวหนูด้วยว่าจะเรียนอะไรหรือทำอะไรต่อไป”

นักเรียนคนที่ 4 “...ขอบคุณครูที่ตั้งใจสอน ให้ถามได้เวลาไม่เข้าใจหรือบาง ที่ทำการบ้านไม่ทันกับบอกได้ แบบสามารถปรึกษาเรื่องราวต่างๆ ได้ด้วยนอกจากเรื่องเรียน”

ผู้ปกครองคนที่ 1 “...ให้มีครูสอนในห้อง คอยดูแลลูกเราเวลาที่อยู่ที่ โรงเรียน”

ผู้ปกครองคนที่ 2 “...อยากให้ครูช่วยบอกช่วยสอนให้ตั้งใจเรียน ให้กลับมา บ้านก็ทำการบ้านอ่านหนังสือ เพราะอยู่บ้านฉันก็คอยบอกบ้าง แต่ก็ดูจะเบื่อครูนะ ถ้าครูบอกครู สักมากก็จะทำตาม”

ผู้ปกครองคนที่ 3 “...ให้ครูสอนครบทุกมันได้เลย เวลาลูกไปโรงเรียนก็มั่นใจ ว่าครูดูแลลูกเราอยู่ สอนให้รู้หนังสือ ถ้ามีอะไรครูก็จะบอก คือดีตรงที่ครูเขาจะบอกว่าลูกเรา เป็นไงบ้างเวลาอยู่ที่โรงเรียน”

ผู้ปกครองคนที่ 4 “...ที่โรงเรียนก็มีครูดูแลลูกหลานเราดีนะ อยากให้ครูช่วย เคี่ยวเข็ญเรื่องเรียนไปเรื่อย ๆ เพราะกลับมาบ้านก็เห็นทำการบ้านอ่านหนังสืออยู่บ้าง”

4. ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานทั่วไป อย่างไรเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 1 “...มีงานหลายอย่างอยู่ในงาน บริหารทั่วไป ถ้าให้คำนึงถึงการส่งเสริมความใฝ่เรียนรู้เป็นหลักก็ต้องไปพัฒนาทีมงานเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพราะการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้ทัน ต่อความอยากเรียนรู้ของนักเรียนในยุคปัจจุบัน จะใช้การเรียนรู้แบบเดิมไม่ได้แล้ว เมื่อยุคสมัย เปลี่ยนครูก็ต้องปรับตัวเปลี่ยนตามไปด้วย”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 2 “...ต้องจัดการเรื่องเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ระบบอินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ถ้าพูดกันตามตรงตอนนี้อย่างระบบอินเทอร์เน็ตก็ ใช้ได้เป็นบางจุดเท่านั้น ถ้าทำได้ก็อยากให้นักเรียนได้ใช้สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วมาก ยิ่งขึ้น”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 3 “...งานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนก็มีส่วนสำคัญที่จะคัดกรองนักเรียนดำเนินการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ป้องกันและแก้ไข ปัญหา เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งจะเรียนรู้ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่ เข้มแข็งและมีทักษะในการดำเนินชีวิต”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 4 “...การจัดอาคารสถานที่และ สภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ก็มีส่วนช่วยให้นักเรียนอยากที่จะเรียนรู้ ผู้สืบทอดภักดิ์ มีสมาธิและสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 5 “เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความสำคัญมากในปัจจุบัน ครูสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเหล่านี้ เช่น ใช้เป็นสื่อ ประกอบการเรียน การจัดกิจกรรมในคาบเรียน การทบทวนบทเรียนด้วยเกม สิ่งเหล่านี้จะทำให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 6 “...เรื่องสุขอนามัยในโรงเรียน เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะการที่นักเรียนจะพร้อมเรียนรู้เขาต้องมีสภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง ดังนั้นโรงเรียนจึงมองข้ามเรื่องสุขอนามัยของนักเรียนไม่ได้ ต้องดูแลให้นักเรียนรู้จักการ รักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง และป้องกันตนเองจากโรคระบาดต่างๆ ได้

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 7 “...การดูแลอาคารสถานที่ให้ สะอาดเรียบร้อย พร้อมทั้งครูจะใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนเสมอ”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 8 “...จัดห้องเรียน สื่อการเรียนรู้ ในห้องเรียน ระบบอินเตอร์เน็ตให้พร้อมต่อการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 9 “...งานบริหารทั่วไปเป็นฝ่ายที่ ช่วยสนับสนุนงานต่างๆ ในโรงเรียนให้ดำเนินไปได้ด้วยความราบรื่น เรียบร้อย อย่างเช่นในการ จัดการเรียนการสอนของครูก็ต้องมีความพร้อมของสถานที่ ห้องเรียน ระบบอินเตอร์เน็ต ส่งผล ให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีในห้องเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 10 “...ต้องวางแผนในการพัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม อาคารสถานที่และระบบสาธารณูปโภคให้มีความพร้อมต่อการใช้งาน เพราะ นอกจากจะช่วยสนับสนุนด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการดูแลความ ปลอดภัยให้แก่ นักเรียนและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนด้วย”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 11 “...การประสานงานกับชุมชนหรือคนในท้องถิ่นที่ต้องการใช้สถานที่ในโรงเรียน เป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับคนในชุมชนเพื่อสามารถเกื้อหนุนช่วยเหลือกันต่อไปได้ในอนาคต”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 12 “...ดูแลเรื่องยานพาหนะที่ใช้ในโรงเรียน เช่น การพานักเรียนไปเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ การเข้าร่วมแข่งขันด้านวิชาการ ดนตรี กีฬา มีความจำเป็นที่ต้องใช้ยานพาหนะ ซึ่งงานบริหารทั่วไปก็ต้องจัดหา เตรียมความพร้อมเพื่อสนับสนุนครูและนักเรียนให้ได้ไปทำภารกิจที่ตั้งเป้าหมายไว้”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 13 “สถานักเรียนก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่นักเรียนจะได้นำศักยภาพของตนเองออกมาใช้ ได้ฝึกความเป็นผู้นำและพัฒนาทักษะชีวิต สามารถเป็นสื่อกลางในการรณรงค์ส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมและเฝ้าหาความรู้ได้ โดยครูผู้ดูแลนักเรียนต้องคอยชี้แนะ ประสานงานและให้ทำกิจกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียนคนอื่นๆ ในโรงเรียนด้วย”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 14 “...การจัดการและดูแลเรื่องสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ดูแลห้องเรียนให้พร้อมสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน อำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนในด้านสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน โปรเจคเตอร์ สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่พร้อมให้ครูและนักเรียนได้เชื่อมต่อเพื่อทำกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 15 “...ต้องดูแลตั้งแต่เรื่องอาคารสถานที่ ห้องเรียน การจัดการสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในโรงเรียน อำนวยความสะดวกให้กับครูและนักเรียนในเรื่องของระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การประชาสัมพันธ์ที่สามารถจัดบอร์ดความรู้ การใช้ระบบกระจายเสียง เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารและช่วยรณรงค์ให้นักเรียนสนใจใฝ่เรียนรู้ได้”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 16 “...ดูแลโรงเรียนให้อยู่ในความเรียบร้อย สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดูแลสุขอนามัยของนักเรียนทั้งเรื่องของการอุปโภคและบริโภคเพื่อให้นักเรียนมีร่างกายที่พร้อมต่อการเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 17 “...การดูแลห้องเรียนให้มีความสะอาดปลอดภัยเหมาะกับการเรียน สร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้ร่มรื่นเพื่อให้นักเรียนได้มีที่อ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์นอกเวลาเรียน”

ผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารคนที่ 18 “...ต้องทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยและสบายใจเมื่ออยู่ที่โรงเรียน จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาด สวยงาม ร่มรื่น เหมาะกับ

การเรียนรู้และทำกิจกรรมต่างๆ สำหรับในห้องเรียนก็ต้องมีบรรยากาศดี ปลอดภัย มีเครื่องมือ สื่อทัศนูปกรณ์ครบถ้วน อำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีการศึกษา สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่พร้อมใช้งาน เพื่อให้ครูจัดการเรียนการสอนได้สะดวก และนักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูล ประกอบการเรียนรู้ได้ตามความต้องการ”

ครูคนที่ 1 “...การช่วยอาคารสถานที่ให้เป็นระเบียบ สะอาด พร้อมใช้งานก็มีส่วนช่วยอย่างมากในการส่งเสริมให้นักเรียนมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี”

ครูคนที่ 2 “...ต้องเตรียมพร้อมด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน สื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ ให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ ดูแลด้านความปลอดภัยระหว่างอยู่ที่โรงเรียนของนักเรียน รวมถึงเรื่องสุขอนามัยที่ดีของนักเรียนด้วย”

ครูคนที่ 3 “...ต้องตรวจสอบด้านอาคารสถานที่ว่าต้องปรับปรุงหรือพัฒนาอะไรบ้าง อย่างบางห้องมีพัดลมที่ชำรุดอาจทำให้นักเรียนไม่ปลอดภัยก็ต้องรีบดำเนินการแก้ไข ซึ่งบุคลากรทุกคนในโรงเรียนก็ต้องช่วยกันดูแล เราก็ต้องสอนนักเรียนให้ช่วยกันดูแลเรื่องแบบนี้ด้วย เขาจะได้รู้สึกมีส่วนร่วม รู้สึกว่าโรงเรียนก็เป็นของเขาด้วย”

ครูคนที่ 4 “...ดูแลบรรยากาศในโรงเรียนให้พร้อมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งห้องเรียน โรงอาหาร ห้องน้ำ ทุกที่ต้องพร้อมใช้งาน มีความสะดวกและปลอดภัยต่อนักเรียนมากที่สุด”

นักเรียนคนที่ 1 “...อยากให้โรงเรียนสะอาด น่าอยู่”

นักเรียนคนที่ 2 “...มีที่มานั่งให้นั่งเล่นนอกเวลาเรียนแบบนี้ แล้วก็อินเทอร์เน็ตให้ใช้”

นักเรียนคนที่ 3 “...มีอาคารเรียนและห้องน้ำที่สะอาด ไม่มีขยะตามพื้น”

นักเรียนคนที่ 4 “...มีห้องเรียนให้เรียน มีสนามให้เล่นกีฬา แล้วก็ที่ให้ให้นั่งเล่นหรือทำกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อนตอนที่ยังไม่ถึงเวลาเรียน”

ผู้ปกครองคนที่ 1 “...ดูแลให้นักเรียนปลอดภัย มีที่เรียนมีที่เล่น”

ผู้ปกครองคนที่ 2 “...ทำให้โรงเรียนมีบรรยากาศที่ดีแบบนี้ มีต้นไม้ดอกไม้ สะอาดและปลอดภัยสำหรับทุกคน”

ผู้ปกครองคนที่ 3 “...ดูแลให้ลูกเรามีความสุขและอยากจะมาโรงเรียน”

ผู้ปกครองคนที่ 4 “...จัดเตรียมจัดหาอุปกรณ์ในการเรียน มีห้องเรียนที่พร้อมใช้งานและมีความปลอดภัยกับนักเรียน”

จากประเด็นการตอบแบบสัมภาษณ์ของผู้บริหารโรงเรียน บุคลากรสายงานบริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ที่มีความคิดเห็นต่อแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน พบข้อมูลที่มีความสอดคล้องและแตกต่างกัน สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 สรุปความคิดเห็นของครู นักเรียน และผู้ปกครอง เกี่ยวกับแนวทางในการเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

รายละเอียด	ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
วิชาการ	-การจัดการเรียนการสอน -การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน -การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ -การสอบ/การวัดประเมินผลการเรียนรู้ -หลักสูตร/มาตรฐาน/ตัวชี้วัดการศึกษา -การใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน	-การเรียนในห้องเรียน -การทำแบบฝึกหัด/ทำการบ้าน -การสอบทำให้รู้ระดับความสามารถของตนเอง -การอธิบายของครูผู้สอน	-การสอนของครูในห้องเรียน -การอ่านหนังสือ -ความตั้งใจเรียนของนักเรียนในห้องเรียน -การแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนอนาคตของนักเรียน
งบประมาณ	-การมีงบประมาณเพียงพอสำหรับทำกิจกรรมต่างๆ ให้นักเรียน -การวางแผนของผู้บริหารในการใช้งบประมาณ -มีเงินทุนการศึกษาให้นักเรียน -มีงบประมาณที่สามารถนำมาใช้ในยามฉุกเฉินได้	-มีทุนการศึกษาให้นักเรียน -มีเงินซื้อคอมพิวเตอร์ให้เพิ่มมากขึ้น	-มีเงินเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายดูแลโรงเรียน -ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน -ใช้เงินในการจัดกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียนให้แก่ นักเรียน
บุคคล	-ต้องมีครูสอนครบทุกวิชา ทุกชั้นเรียน -ครูได้สอนตรงตามสาขาที่เรียนจบมา -ครูได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเอง เช่น ศึกษาต่อ เข้าอบรมในเรื่องที่สนใจ เป็นต้น	-ครูที่สอนเข้าใจ -ครูที่ใจดี -ครูที่แนะนำให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนต่อและอาชีพต่างๆ ได้	-ครูสอนที่ดี ดูแลเอาใจใส่นักเรียน -ครูต้องช่วยกดดันให้นักเรียนตั้งใจเรียน -การพูดคุยของครูกับผู้ปกครอง
ทั่วไป	-การมีห้องเรียน อาคารและสถานที่ที่พร้อมใช้งาน -ความปลอดภัยในโรงเรียน -สุขอนามัยในโรงเรียน	-โรงเรียนสะอาด น่าอยู่ -มีสถานที่ให้ทำกิจกรรมนอกเวลาเรียน -มีอินเทอร์เน็ตให้ใช้	-ดูแลให้นักเรียนปลอดภัย -อาคาร สถานที่พร้อมสำหรับนักเรียน -สิ่งแวดล้อมดี

ตาราง 14 สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรสายงานบริหารที่มีต่อแนวทางการบริหารจัดการ
การศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน

คำถาม ข้อที่	รายละเอียด	ความถี่	ร้อยละ
1	ด้านวิชาการ ควรมุ่งเน้นในประเด็นดังต่อไปนี้ 1) หลักสูตรสถานศึกษา 2) หลักสูตรท้องถิ่น 3) การจัดการเรียนการสอนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 4) การใช้สื่อเทคโนโลยี 5) การประสานงานและร่วมมือกับสถานศึกษา องค์กรอื่นๆ และชุมชน 6) การเรียนรู้นอกห้องเรียน 7) การแนะแนว 8) การนิเทศติดตามผล	10 4 13 3 4 5 1 4	55.56 22.22 72.22 16.67 22.22 27.78 5.56 22.22
2	ด้านงบประมาณ ควรมุ่งเน้นในประเด็นดังต่อไปนี้ 1) การจัดทำแผนงบประมาณและการเบิกจ่ายงบประมาณ 2) การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา 3) ทุนการศึกษา	9 7 9	50.00 38.89 50.00
3	ด้านงานบุคคล ควรมุ่งเน้นในประเด็นดังต่อไปนี้ 1) การจัดสรรครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 3) การเชิญวิทยากร/คนในชุมชนท้องถิ่น มาให้ความรู้	11 7 4	61.11 38.89 22.22
4	ด้านงานทั่วไป ควรมุ่งเน้นในประเด็นดังต่อไปนี้ 1) การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 2) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) การอำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัย	7 8 7	38.89 44.44 38.89

จากตาราง 13 และ 14 ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน สรุปได้ ดังนี้

1.ด้านวิชาการ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกัน โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ประเด็นที่มีความสอดคล้องกันมากไปน้อย ซึ่งโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานวิชาการ ดังนี้

- 1) การจัดการเรียนการสอนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 2) หลักสูตรสถานศึกษา
- 3) การเรียนรู้นอกห้องเรียน
- 4) หลักสูตรท้องถิ่น
- 5) การประสานงานและร่วมมือกับสถานศึกษา องค์กรอื่นๆ และชุมชน
- 6) การนิเทศติดตามผล
- 7) การใช้สื่อเทคโนโลยี
- 8) การแนะแนว

2.ด้านงบประมาณ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกัน โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ประเด็นที่มีความสอดคล้องกันมากไปน้อย ซึ่งโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงบประมาณ ดังนี้

- 1) การจัดทำแผนงบประมาณและการเบิกจ่ายงบประมาณ
- 2) ทุนการศึกษา
- 3) การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

3.ด้านงานบุคคล พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกัน โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ประเด็นที่มีความสอดคล้องกันมากไปน้อย ซึ่งโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานบุคคล ดังนี้

- 1) การจัดสรรครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 2) การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3) การเชิญวิทยากร/คนในชุมชนท้องถิ่น มาให้ความรู้

4.ด้านงานทั่วไป พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกัน โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ประเด็นที่มีความสอดคล้องกันมากไปน้อย ซึ่งโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานทั่วไป ดังนี้

- 1) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 2) การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

3) การอำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัย

3.การยืนยันร่างแนวทางการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ทำการตรวจสอบ ประเมินและยืนยันร่างแนวทางการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องด้านการบริหารจัดการศึกษา ด้านบริหารสถานศึกษา และด้านส่งเสริมการศึกษา จำนวน 7 ท่าน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

1.ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่าน มีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันในเรื่องของการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ที่แบ่งหน้าที่บริหารเป็น 4 ด้าน โดยให้คำนึงถึงงานที่จะนำมาปรับใช้เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้โดยเฉพาะ มีรายละเอียด ดังนี้

1.การบริหารงานวิชาการ มี 7 แนวทาง ดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ หากต้องการให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ครูจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระฯ ใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการออกแบบการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้ในตนเอง

2) การพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในโรงเรียนขนาดเล็กสามารถจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวจนสามารถพัฒนาตนเองให้เกิดความอยากเรียนรู้มากยิ่งขึ้นต่อไป

3) การใช้สื่อเทคโนโลยี สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาปรับใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เช่น การให้ดูตัวอย่างจากวีดิทัศน์ การใช้เกมออนไลน์สำหรับสรุปบทเรียน หรือการใช้สื่อสังคมออนไลน์ติดต่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้เรียน เป็นต้น

4) การประสานงานและร่วมมือกับสถานศึกษา องค์กรอื่นๆ และชุมชน ซึ่งเป็นการประสานความร่วมมือวิทยากรภายนอก ประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นความรู้ให้ผู้เรียน จัดกิจกรรมกับชุมชนเพื่อส่งเสริมพัฒนาวิชาการ รวมถึงการสร้างสัมพันธ์อันดีต่อ

ผู้ปกครองและศิษย์เก่า เพื่อให้ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือในการเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ตามกำลังและความสามารถที่ตนมี

5) การเรียนรู้นอกห้องเรียน เป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง ผึกคิดและได้ทดลองฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียนรู้

6) การแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง มีความสามารถในการคิด ตัดสินใจ กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน ด้านอาชีพ และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งเมื่อผู้เรียนรู้จักคิดและมีเป้าหมายในชีวิต ก็ จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถตระหนักถึงความสำคัญของความใฝ่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

7) การนิเทศติดตามผล เป็นการนิเทศเพื่อการพัฒนากระบวนการจัดการ เรียนการสอนของครูเป็นสำคัญ ครูได้มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อดำเนินการแก้ไข ปัญหาผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

2.การบริหารงานงบประมาณ มี 3 แนวทาง ดังนี้

1) การจัดทำแผนงบประมาณและการเบิกจ่ายงบประมาณ เพื่อ สนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนเป็นไปตาม แผนงานที่วางไว้และมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน

2) ทุนการศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการ บรรเทาความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นระหว่างการศึกษาล่าเรียน หรือเพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มีศักยภาพ ให้มีเงินทุนการศึกษาในการพัฒนาตนเองต่อไป

3) การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีความสำคัญใน การจัดหาทรัพยากรให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องมีภาคีเครือข่าย มีผู้อุปถัมภ์เพื่อมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรและลงทุนด้านงบประมาณ เช่น การ ประชาสัมพันธ์หาทุนการศึกษา การทอดผ้าป่าเพื่อการศึกษา เป็นต้น

3.การบริหารงานบุคคล มี 3 แนวทาง ดังนี้

1) การจัดสรรครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความสำคัญเป็นอย่าง มาก เนื่องจากครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้นจึงต้องดูแลจัดสรรให้มีครูผู้สอนครบทุก กลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูได้สอนตรงตามสาขาที่จบการศึกษามา และครูต้องมีคุณธรรมจริยธรรม ของความเป็นครูที่พร้อมจะถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมดูแลผู้เรียนให้ได้พัฒนาตนเองอย่างเต็ม ศักยภาพ

2) การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จะส่งผลให้โรงเรียนมีบุคลากรที่มีคุณภาพที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพต่อไปได้ อีกทั้งยังเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนในเรื่องของการใฝ่เรียนรู้และการไม่หยุดพัฒนาตนเองอีกด้วย

3) การเชิญวิทยากร/คนในชุมชนท้องถิ่น มาให้ความรู้ จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากคนที่มีความรู้หลากหลายบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียน หรือในกรณีที่โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรก็เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง

4.การบริหารงานทั่วไป มี 3 แนวทาง ดังนี้

1) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยต้องจัดหาเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการศึกษาในงานต่างๆ เช่น สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อการสอนออนไลน์ เป็นต้น รวมถึงพัฒนาให้บุคลากรสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการศึกษา หรือสร้างนวัตกรรมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไปได้

2) การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ความพร้อมด้านห้องเรียน สภาพสิ่งแวดลอมในโรงเรียนที่ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี สามารถเปิดรับความรู้ เรียนรู้และทำกิจกรรมในโรงเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

3) การอำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัย ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับความสะดวกในการเรียนรู้มากที่สุด ทั้งความสะดวกในห้องเรียน การอุปโภคบริโภคในโรงเรียน สุขอนามัย หรือแม้ยานพาหนะที่จะนำพานักเรียนไปเรียนรู้หรือทำกิจกรรมต่างๆ โรงเรียนต้องจัดเตรียมให้พร้อม รวมถึงความปลอดภัยในโรงเรียนที่ผู้บริหารต้องคอยดูแลให้นักเรียนทุกคน เพราะเมื่อนักเรียนได้รับทั้งความสะดวกและปลอดภัยเมื่ออยู่ที่โรงเรียน นักเรียนก็จะรู้สึกมั่นคงและพร้อมที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ

2. เสนอแนะให้ทำเป็นแผนผังโครงสร้างหน้าที่การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนและแผนภาพแสดงการบริหารงาน 4 ด้าน เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่นักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ศึกษาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี โดยประชากรในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1. ประชากรของการศึกษาความรู้ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 2,912 คน และ 2. ประชากรของการศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 11 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาความรู้ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดขนาดตัวอย่างโดยการเปิดตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie ; & Morgan, 1970: 608-610) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยินยอมให้ค่าเคลื่อน ± 5 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 341 คน และกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 2 โรงเรียน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สำหรับแต่ละโรงเรียนเพื่อให้ได้ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรสายบริหารรวม 18 คน ครูผู้สอน 4 คน นักเรียน 4 คน และผู้ปกครอง 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความรู้ของนักเรียนและแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี มีเครื่องมือ 2 ชิ้น คือ

- 1.แบบสอบถามวัดความรู้ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของของครอนบาค (Cronbach, 1990: 169) ได้ .927

2.แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured interviews) ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์ความคิดเห็นสอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 5 ท่าน ในการคัดเลือกข้อคำถาม และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณารายด้าน สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด ได้แก่ด้าน ความมุ่งมั่นตั้งใจ รองลงมาคือ ด้านมีความพยายาม ด้านศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้านความอยากรู้อยากเห็น และน้อยที่สุดคือ ด้านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2. การศึกษาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี บริหารจัดการศึกษาโดยยึดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 โดยแบ่งขอบข่ายงานบริหารสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน และการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปให้โรงเรียน ใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผล ให้ความสำคัญแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มีส่วนร่วมตัดสินใจ รับผิดชอบ วางแผนติดตามผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น โดยมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความคล่องตัวในการบริหารและจัดการ 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

3. แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้วิจัยได้นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครู นักเรียนและผู้ปกครอง และการศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี นำเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก จากนั้นดำเนินการสัมภาษณ์และ

นำเสนอร่างแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาร่างแนวทาง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1.การบริหารงานวิชาการ มี 7 แนวทาง ดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ หากต้องการให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ครูจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระฯ ใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการออกแบบการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้ในตนเอง

2) การพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในโรงเรียนขนาดเล็กสามารถจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวจนสามารถพัฒนาตนเองให้เกิดความอยากรู้เรียนรู้อย่างยิ่งขึ้นต่อไป

3) การใช้สื่อเทคโนโลยี สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาปรับใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เช่น การให้ดูตัวอย่างจากวีดิทัศน์ การใช้เกมออนไลน์สำหรับสรุปบทเรียน หรือการใช้สื่อสังคมออนไลน์ติดต่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้เรียน เป็นต้น

4) การประสานงานและร่วมมือกับสถานศึกษา องค์กรอื่นๆ และชุมชน ซึ่งเป็นการประสานความร่วมมือวิทยากรภายนอก ประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นความรู้ให้ผู้เรียน จัดกิจกรรมกับชุมชนเพื่อส่งเสริมพัฒนาวิชาการ รวมถึงการสร้างสัมพันธ์อันดีต่อผู้ปกครองและศิษย์เก่า เพื่อให้ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือในการเสริมสร้างความรู้ให้แก่นักเรียนตามกำลังและความสามารถที่ตนมี

5) การเรียนรู้นอกห้องเรียน เป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกคิดและได้ทดลองฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียนรู้

6) การแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง มีความสามารถในการคิด ตัดสินใจ กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน ด้านอาชีพและ

สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งเมื่อผู้เรียนรู้จักคิดและมีเป้าหมายในชีวิตก็จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถตระหนักถึงความสำคัญของความใฝ่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

7) การนิเทศติดตามผล เป็นการนิเทศเพื่อการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูเป็นสำคัญ ครูได้มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

2.การบริหารงานงบประมาณ มี 3 แนวทาง ดังนี้

1) การจัดทำแผนงบประมาณและการเบิกจ่ายงบประมาณ เพื่อสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้และมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน

2) ทุนการศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการบรรเทาความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นระหว่างการศึกษาล่าเรียน หรือเพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มีศักยภาพให้มีเงินทุนการศึกษาในการพัฒนาตนเองต่อไป

3) การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีความสำคัญในการจัดหาทรัพยากรให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องมีภาคีเครือข่าย มีผู้อุปถัมภ์เพื่อมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรและลงทุนด้านงบประมาณ เช่น การประชาสัมพันธ์หาทุนการศึกษา การทอดผ้าป่าเพื่อการศึกษา เป็นต้น

3.การบริหารงานบุคคล มี 3 แนวทาง ดังนี้

1) การจัดสรรครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้นจึงต้องดูแลจัดสรรให้มีครูผู้สอนครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูได้สอนตรงตามสาขาที่จบการศึกษามา และครูต้องมีคุณธรรมจริยธรรมของความเป็นครูที่พร้อมจะถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมดูแลผู้เรียนให้ได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ

2) การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จะส่งผลให้โรงเรียนมีบุคลากรที่มีคุณภาพที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพต่อไปได้อีกทั้งยังเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนในเรื่องของการใฝ่เรียนรู้และการไม่หยุดพัฒนาตนเองอีกด้วย

3) การเชิญวิทยากร/คนในชุมชนท้องถิ่น มาให้ความรู้ จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากคนที่มีความรู้หลากหลายบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียน หรือในกรณีที่โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรก็เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง

4.การบริหารงานทั่วไป มี 3 แนวทาง ดังนี้

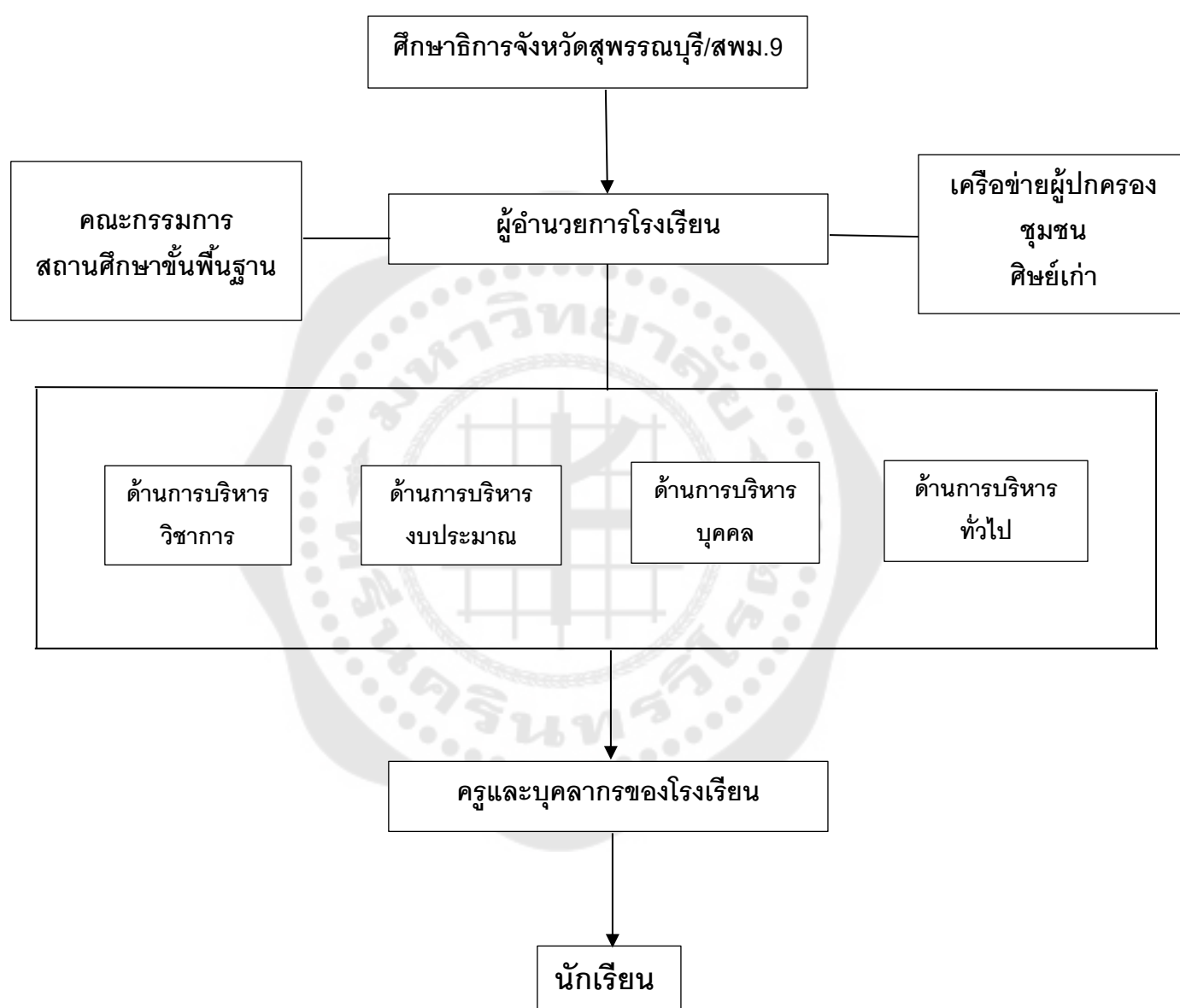
1) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยต้องจัดหาเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการศึกษาในงานต่างๆ เช่น สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อการสอนออนไลน์ เป็นต้น รวมถึงพัฒนาให้บุคลากรสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้จัดการศึกษาหรือสร้างนวัตกรรมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไปได้

2) การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ความพร้อมด้านห้องเรียน สภาพสิ่งแวดลอมในโรงเรียนที่ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี สามารถเปิดรับความรู้ เรียนรู้และทำกิจกรรมในโรงเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

3) การอำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัย ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับความสะดวกในการเรียนรู้มากที่สุด ทั้งความสะดวกในห้องเรียน การอุปโภคบริโภคในโรงเรียน สุขอนามัย หรือแม้ยานพาหนะที่จะนำพานักเรียนไปเรียนรู้หรือทำกิจกรรมต่างๆ โรงเรียนต้องจัดเตรียมให้พร้อม รวมถึงความปลอดภัยในโรงเรียนที่ผู้บริหารต้องคอยดูแลให้นักเรียนทุกคน เพราะเมื่อนักเรียนได้รับทั้งความสะดวกและปลอดภัยเมื่ออยู่ที่โรงเรียน นักเรียนก็จะรู้สึกมั่นคงและพร้อมที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นแผนภาพแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ดังภาพประกอบที่ 2 และ 3 ต่อไปนี้

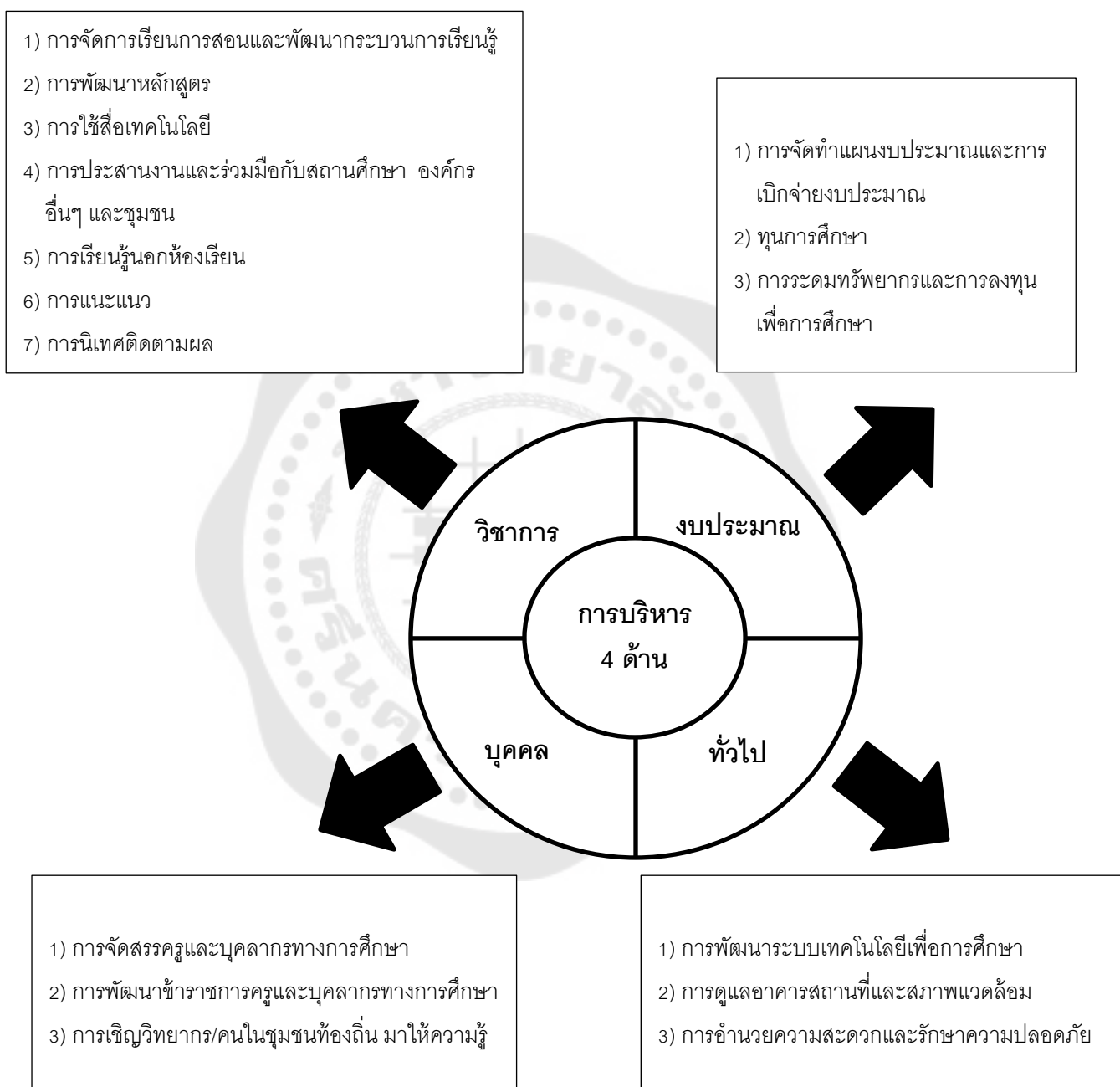
แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพประกอบ 2 แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียนใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

การบริหารงานสถานศึกษา 4 ด้าน เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพประกอบ 3 การบริหารงานสถานศึกษา 4 ด้าน เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสังเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้นำประเด็นต่างๆ ที่สำคัญมาอภิปรายดังนี้

1.ระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณารายด้าน สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด ได้แก่ด้าน ความมุ่งมั่นตั้งใจ รองลงมาคือ ด้านมีความพยายาม ด้านศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้านความอยากรู้อยากเห็น และน้อยที่สุดคือ ด้านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยระดับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นควรได้รับการเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น และในส่วนของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็ควรได้รับการเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ยังคงพฤติกรรมความใฝ่เรียนรู้ต่อไปเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีของบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ซึ่งปิณัญญา วงศ์บุญ และ ชวลิต รวยอาจิณ (2550) ได้ศึกษาคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้วยแบบวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้แบบสถานการณ์ 3 ตัวเลือก พบว่านักเรียนชายมีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรเพศกับระดับชั้นไม่ส่งผลให้เกิดผลของปฏิสัมพันธ์ต่อคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของไซออน; และ ซาเด (Zion; & Sadeh. 2007: 162) ที่ศึกษาเพื่อทำความเข้าใจว่านักเรียนแสดงออกถึงคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ระหว่างบทเรียนอย่างไร และพบว่า นักเรียนที่มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้นั้นจะไม่เรียนหรือฟังอยู่นิ่งๆ แต่จะพยายามหาคำตอบให้กับความสงสัยของตนอยู่ตลอดเวลา

2.การบริหารการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถบริหารตามโครงสร้างการบริหารโรงเรียน ซึ่งการบริหารงานสถานศึกษา 4 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่กำหนดภาระหน้าที่ในการบริหารงานโรงเรียนไว้ 4 ด้าน โดยในแต่ละด้านมีส่วนช่วยในการเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนี้

1) การบริหารงานวิชาการ เป็นการวางแผนงานตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รวมถึงการนำความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาบรรจุในหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเรื่องใกล้ตัว มีการจัดการเรียนการสอนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะกับผู้เรียนในปัจจุบัน โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้น เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การเรียนรู้นอกห้องเรียนจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยตรงด้วยตนเอง เช่น การไปทัศนศึกษา เรียนรู้อาชีพในชุมชน ได้ดูการสาธิต พร้อมทั้งได้ทดลองปฏิบัติจริง ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรมีการประสานงานและร่วมมือกับสถานศึกษา องค์กรอื่นๆ และชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีแหล่งเรียนรู้และบุคคลที่จะให้ความรู้เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังจำเป็นที่จะต้องได้รับการแนะแนวจากครูผู้สอนในเรื่องส่วนตัวและสังคม การศึกษา และอาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีข้อมูลและมองเห็นเส้นทางและคุณประโยชน์ของการเรียนรู้ต่อไปในอนาคตได้ด้วยตนเอง

2) การบริหารงานงบประมาณ จำเป็นต้องวางแผนและประมาณการค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในสถานศึกษา เพราะการเบิกจ่ายงบประมาณด้วยความสะดวกราบรื่นจะช่วยสนับสนุนให้มีกระบวนการเรียนรู้ และโครงการพิเศษต่างๆ เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว พร้อมตอบสนองความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างทันทั่วถึง นอกจากนี้การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาทั้งพัสดุ ครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างต่างๆ จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้งต้องมีนโยบายในการช่วยเหลือดูแลด้านทุนการศึกษาให้กับนักเรียน

3) การบริหารงานบุคคล จำเป็นจะต้องจัดสรรครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน นั่นคือการจัดสรรครูผู้สอนที่มีความถนัดและเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาที่ต้องถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน มีครูในปริมาณที่เพียงพอที่จะดูแลผู้เรียน หากขาดแคลนครูก็จำเป็นต้องเชิญวิทยากรหรือคนในชุมชนมาให้ความรู้แทนเพื่อผู้เรียนจะไม่สูญเสียโอกาสในการเรียนรู้ และสำหรับครูก็ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนมีความใกล้ชิดกับนักเรียน ดังนั้นควรดำรงตนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และมีความใฝ่เรียนรู้เพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่นักเรียนในการปฏิบัติตนต่อไป

4) การบริหารงานทั่วไป มีส่วนช่วยเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในเรื่องการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่างๆ และช่วยการดูแลอาคารสถานที่และ

สภาพแวดล้อมจะส่งผลให้นักเรียนมีบรรยากาศในการเรียนที่ดี ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ

3. แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถบริหารจัดการศึกษาผ่านการบริหารงานโรงเรียน 4 ด้าน รวม 16 แนวทาง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.การบริหารงานวิชาการ มี 7 แนวทาง คือ 1) การจัดการเรียนการสอนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การใช้สื่อเทคโนโลยี 4) การประสานงานและร่วมมือกับสถานศึกษา องค์กรอื่นๆ และชุมชน 5) การเรียนรู้นอกห้องเรียน 6) การแนะแนวและ 7) การนิเทศติดตามผล สอดคล้องกับงานวิจัยของกณิการ์ เกื้อรุ่ง และ อวยพร เรืองตระกูล (2553) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวคิดวงจรใฝ่รู้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวงจรใฝ่รู้ มีความใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ Rotgans and Schmidt. 2014 อ้างอิงจาก ชูชา แสงทอง. 2558: 29 ศึกษาผลของการสร้างสถานการณ์ที่น่าสนใจและน่าเรียนรู้ส่งผลต่อความกระหายความรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การนำตัวอย่างสถานการณ์ที่มีความสนใจและน่าเรียนรู้มาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนมีผลต่อความกระตือรือร้นของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น รวมถึงงานวิจัยของฉัตรภรณ์ สถาปิตานนท์ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้รับรางวัลพระราชทานสังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการเรียงลำดับตามความสำคัญ ได้แก่ สภาพสังคมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานวิชาการ ความรู้ความสามารถในเรื่องหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู การมีส่วนร่วมของชุมชน ความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการศึกษา บรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานวิชาการ และการดำเนินกรนิเทศ กำกับ ติดตาม

2.การบริหารงานงบประมาณ มี 3 แนวทาง คือ 1) การจัดทำแผนงบประมาณและการเบิกจ่ายงบประมาณ 2) ทุนการศึกษา และ 3) การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เปรมชัย สโรบล (2550) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านงบประมาณ (money) เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษา โดยมี

ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแบบซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา (qua.) ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

3.การบริหารงานบุคคล มี 3 แนวทาง คือ 1) การจัดสรรครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และ 3) การเชิญวิทยากร/คนในชุมชนท้องถิ่น มาให้ความรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Papanastasiou และ Koutselini (2003) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยในโรงเรียนมีผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยมากกว่าปัจจัยภายนอกโรงเรียน ซึ่งสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยดังกล่าวได้ดังนี้ ผู้บริหาร ครู นักเรียน และบรรยากาศของโรงเรียน ส่วนปัจจัยด้านครูคือ การมีความรับผิดชอบด้านคุณภาพการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมสถานักเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างข้อตกลงในห้องเรียน และให้ปกครองกันเอง และ Dondero (1993) ได้ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและไม่ได้บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิผลโรงเรียนและความพึงพอใจในการทำงานของครู โดยศึกษากับครูในโรงเรียนนำร่องที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในรัฐโอไฮโอ ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จะมีคะแนนของประสิทธิผลโรงเรียนและความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่าการไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ประกอบกับงานวิจัยของ ธิชา เทียมสุวรรณ (2558) ที่ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาระบบการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและโรงเรียนในการเสริมสร้างคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง การเข้าร่วมงานกิจกรรมโรงเรียนและการร่วมกิจกรรมชุมชน มีส่วนสำคัญในการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของโรงเรียนกับผู้ปกครอง

4.การบริหารงานทั่วไป มี 3 แนวทาง คือ 1) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2) การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และ 3) การอำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Arnone และคนอื่น ๆ (2011) ซึ่งทำการศึกษาเพื่อบ่งชี้ถึงความต้องการจำเป็นของแนวทางใหม่ในการสร้างคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ อันเนื่องมาจากความหลากหลายของเทคโนโลยีในปัจจุบันซึ่งยังไม่ปรากฏข้อมูลมาก่อน พบว่าความเข้มข้นของการจัดการเรียนผ่านเทคโนโลยีนั้นมีมากขึ้นตามลำดับขั้นของพัฒนาการของสื่อเทคโนโลยี โดยเฉพาะกับเทคโนโลยี Web X.Os ตั้งแต่ Web 1.0 ใน ค.ศ.1990 จนถึง Web 5.0 ค.ศ. 2010 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนผ่านเทคโนโลยีโดยเริ่มจากการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Learning) ซึ่งการทำให้เด็กเกิดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้โดยธรรมชาติ

จะต้องเตรียมการให้ประชากรเด็กได้เผชิญหน้าและคลุกคลีกับโลกที่หลากหลาย การแข่งขัน และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน ตลอดจนการทำงานที่ต้องใช้การเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากแนวทางการบริหารงานโรงเรียนทั้ง 4 ด้านจะเห็นทั้งการบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานทั่วไป ต้องมีความสัมพันธ์กัน ผู้บริหารจำเป็นที่จะต้องกระจายอำนาจการบริหารให้กับบุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการคิดและลงมือปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย บุญประเสริฐ (2542) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารและการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานพบว่าปัญหาสำคัญของการบริหารการศึกษาในภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการ คือ การรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้ขาดเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหาร ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ขาดการพัฒนา นโยบายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องไม่เชื่อมโยงกับองค์กรปกครองท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ทำให้ขาดประสิทธิภาพในระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เมื่อมีพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงมีผลทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ในรูป คณะกรรมการมากขึ้นและมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและ สถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมุ่งกระจายอำนาจ การบริหารวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและการ บริหารทั่วไป ซึ่งในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัด สุพรรณบุรี ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงนโยบายที่ได้รับมาจากศึกษาธิการจังหวัดและเขต พื้นที่การศึกษา จากนั้นต้องนำมาปรับให้เข้ากับผู้เรียนและบริบทของโรงเรียน โดยผู้ที่มีส่วน สำคัญในการตัดสินใจและขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษาคือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน ซึ่งในโรงเรียนขนาดเล็กจะมี 9 คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ กรรมการที่เป็นผู้แทน ผู้ปกครอง ครู องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศิษย์เก่า พระภิกษุสงฆ์หรือผู้แทน องค์กรศาสนาในพื้นที่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ นอกจากนั้นเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน และศิษย์เก่า ยังเป็นบุคคลสำคัญที่สามารถให้การ สนับสนุนด้านความรู้ แหล่งเรียนรู้ รวมถึงข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุง แนวทางเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียนจะเป็นผู้ทำ หน้าที่ขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน สอดคล้องกับ Tory (1997. อ้างอิงจาก ฤทัยรัตน์ แสนศิลา. 2557: 104) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษา พบว่า สมาชิกของโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนครู ผู้ปกครอง และนักเรียนเชื่อว่า สิ่งสำคัญที่ ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพคือ บุคลากรมีคุณภาพ มีจุดมุ่งหมายของโรงเรียนที่ชัดเจน มีความ

เชี่ยวชาญทางวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็นผู้นำ โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และมีบรรยากาศที่ดีในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น และพฤติกรรมมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งโรงเรียนควรให้ความสำคัญ และใช้แนวทางในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมความใฝ่เรียนรู้ให้กับนักเรียนต่อไป

2. แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแนวทางที่ยืดหยุ่นซึ่งผู้บริหารสามารถนำไปปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของแต่ละโรงเรียนได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีวิจัยเพื่อการติดตามและประเมินผลการนำแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ไปใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาต่อไป

2. ควรมีวิจัยหรือการศึกษาโรงเรียนต้นแบบที่มีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและส่งผลให้ผู้เรียนเป็นเลิศทางด้านความใฝ่เรียนรู้ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่อไป

บรรณานุกรม

- Arnone, M. P. (2003). Using Instructional Design Strategies To Foster Curiosity. ERIC Digest. <https://www.ericdigests.org/2004-3/foster.html>
- Arnone, M. P., Small, R. V., Chauncey, S. A., และ McKenna, H. P. (2011). Curiosity, Interest and Engagement in Technology-Pervasive Learning Environments: A New Research Agenda. *Educational Technology Research and Development*, 59(2), 181-198.
- Bruner, J. S. (1966). *Toward a theory of instruction*: Cambridge : The Belknap Press.
- Cheng, Y. C. (1996). *School Effectiveness and School-base Management: A mechanism for Department*. Washington, D.C.: The Falmer Press.
- David, J. L. (1996). The Who, What, and Way of Site-Based Management. *Educational Leadership*, 53(4), 4-9.
- Dondero, G. M. (1993). *School-Based Management, Teacher's Decisional Participation Level, School Effectiveness, and Job Satisfaction*. (Thesis (Ed.D)). Fordham University.
- Donna, M. S.). 1 Principals ' Perspectives of School Librarians.
- Griffin, R. W. (1996). *Management*. 5th ed. U.S.A: Houghton miffin.
- Kashdan, T. B., Rose, P., และ Fincham, F. D. (2004). Curiosity and Exploration: Facilitating Positive Subjective Experiences and Personal Growth Opportunities. *Journal of Personality Assessment*, 82(3), 291-305.
- Papanastasiou, C., และ Koutselini, M. (2003). Developmental model of democratic values and attitudes toward social actions. *International Journal of Educational Research*, 39(6), 539-549.
- Zion, M., และ Sadeh, I. (2007). Curiosity and Open Inquiry Learning. *Journal of Biological Education*, 41(4), 162-168.
- กณิการ์ เกื้อรุ่ง, และ อวยพร เรืองตระกูล. (2553). การพัฒนาความใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวคิดวงจรรู้ : การวิเคราะห์ตัวแปรพหุนาม. (วิทยานิพนธ์ (ค.ม.)--จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2542). คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

กรมวิชาการ. (2539). คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา ใฝ่เรียนรู้. กรุงเทพฯ: ศุภสมาคมลาดพร้าว.

กรมสามัญศึกษา. (2544). แนวทางสู่ SBM : การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ: กองการมัธยมศึกษา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550a). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่) พ.ศ.2553 พร้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้องและ

พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าพาสต์ภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550b). หลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อรองรับการกระจายอำนาจ สำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา. นครปฐม: สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ขวัญชัย จะเกรง. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรสงคราม. (กศ.ม. (บริหารการศึกษา)

). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

จันทร์ธานี สงวนนาม. (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (*Theory and practice in educational institution*) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บัณฑิต พอยท์.

ฉัตรภรณ์ สถาปิตานนท์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้รับรางวัลพระราชทาน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สอนสุนันทา, 4(1), 133-145.

ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2552). ปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวกับการใฝ่เรียนรู้และความดีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ : รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (*Antecedents and consequences concerning learning curiosity and righteous behaviors of student in Rajabhat Universities*). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- ชูชาติ รักอุ, และ ศิริชัย ชินะตังกูร. (2555). ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 3(1 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2555)), 1-14.
- ไชยา อินทะเสน. (2557). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามการรับรู้ของครู โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสรุปอ้างอิงความน่าเชื่อถือของผลการวัด. ปรินิพนธ์ (กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาศึกษาศาสตร์)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2557.
- ณิชา เทียมสุวรรณ. (2558). การศึกษากระบวนการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและโรงเรียนในการเสริมสร้างคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนประถมศึกษา. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 16(1), 111-123.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2543). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 5(2), 39-58.
- ถวิล มาตรเยี่ยม. (2544). การปฏิรูปการศึกษา : โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ (School-Based Management : SBM): กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- ธีรพงศ์, บ. (2558). สถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนดนตรีของนักเรียนวิชาเอกดนตรีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินิพนธ์ (วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558.
- ธีระศาสตร์ อายุเจริญ, และ เนาวนิตย์ สงคราม. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมตามแนวคิดชุมชนนักปฏิบัติโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมความใฝ่รู้ของนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. (วิทยานิพนธ์ (ค.ม.) ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์. (2545). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- นิรมิต, เ. (2548). ยุทธศิลป์การบริหารจัดการ : ศาสตร์และศิลป์สำหรับผู้สร้างอนาคตใหม่ = *Strategic management : for person who creates a new future*: ปทุมธานี : ตะวัน.
- บุญชิต มณีโชติ. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมกับการพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาล. (ปรินิพนธ์ พ.ม. (พยาบาลอนามัยชุมชน))

). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.

เบลล์กันกา เจมส์, แบรินรด์ รอน, วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง, และ อธิป จิตตฤกษ์. (2556). ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 (*21st century skills : rethinking how students learn*) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส.

ประสิทธิ์ เชี่ยวศรี. (2544). การนำเสนอแบบจำลองการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน [วิทยานิพนธ์ (ค.ด.)]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรียาพร, ว. (2546). การบริหารงานวิชาการ = *Academic administration*: กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปัญญา, แ. (2545). การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียน หรือเขตพื้นที่การศึกษาเป็นฐาน: กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา สปศ.

ปิลันญา วงศ์บุญ, และ ชวลิต รวยอาจิณ. (2550). การศึกษาคูณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนอแซฟอุปถัมภ์ [สารนิพนธ์ (กศ.ม.)]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

เปรมชัย สโรบล. (2550). ปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า. (ปริญญานิพนธ์ (กศ.ด. (การบริหารการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศิลปากร). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

พระราชวรมนี. (2530). ทางสายกลางของการศึกษาไทย: กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิชัย เสี่ยมจิตต์. (2542). การบริหารงานเฉพาะด้านในสถาบันการศึกษา โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา 6 รอบ (Non-fiction

Festschrift). อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

ภัทรพร อุดมหะเรษฐ์, และ ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความใฝ่รู้จากการบูรณาการอิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ (ค.ม.)]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

รพีพรรณ เอกสุภาพันธุ์. (2543). การบริหารจัดการโดยสถานศึกษาเป็นฐาน (School-Based Management : SBM). การศึกษาเอกชน, 11(95), 2.

รุ่งชัชดาพร เวระชาติ. (2555). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 6). สงขลา: ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- วัฒนา พาผล, ชูศรี วงศ์รัตนะ, และ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. (2551). การวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา))). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศรัณย์พร ยินดีสุข. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสังคมศึกษา ตามแนวคิดอินเตอร์แอคทีฟคอนสตรัคติวิสต์ และการกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความใฝ่รู้ของผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 7(2), 275-287.
- ศักดิ์ศรี เนตรหาญ, วีระ สุภากิจ, และ วิรัช วรรณรัตน์. (2547). คุณลักษณะของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดปราจีนบุรี. ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพงษ์ เสาภายน. (2547). หลักการบริหารการศึกษา : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ (*Educational administration : theory and practices*). กรุงเทพฯ: บัค พอยท์.
- ศิริวิมล ชูชีพวัฒนา. (2558). พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อ่อนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัด สังกัดสมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี. วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, 7(1), 199-214.
- สมาน อัสวภูมิ. (2549). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมาน อัสวภูมิ. (2551). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 4). อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). จิตพิสัยมิติสำคัญของการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). ปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บุญศิริการพิมพ์.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2554). คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554 กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). คุณลักษณะสำคัญที่พึงประสงค์ของคนไทยตามแต่ละช่วงวัย. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของครูสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ: คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2554). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา : แนวคิดทั่วไป ความคิดรวบยอด หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- สุภาพร มากแจ้ง. (2544). ฉลาดรู้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวพระราชดำริ. ลานปัญญา, 2(3), 1-32.
- สุภาพร รัตนน้อย, และ ทศนา แสงศักดิ์. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารงานกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. (สารนิพนธ์ (กศ.ม. (การบริหารการศึกษา))). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุรัชย์ ทองทวี, เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์, และ ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. (2550). การรับรู้ในการรับภาระกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี. (ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม. (การบริหารการศึกษา))). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ., กรุงเทพฯ.
- แสนศิลา ฤทัยรัตน์, และ อุ่นอารมย์เลิศ ธีรศักดิ์. (2558). ปัจจัยด้านการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองอาชีวนของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร.
- วารสารวิชาการ ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 8(2), 248-262.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2556). รวมพลังสร้างค่านิยมให้กับประเทศไทยด้วยพลวัตแห่งการเรียนรู้. วารสารครุศาสตร์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 41(4), 266-273.
- อรวีภา มงคลดาว. (2559). แนวทางส่งเสริมความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักศึกษานอกกระบบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้บริบทชีวิตประจำวัน. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 44(4), 246-266.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2542). สรุปย่อรายงานการวิจัย เรื่องการศึกษาแนวทางการบริหารและการจัด

การศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (*School - based management*). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2546). การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (*School-based management*). วารสารครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 31(2), 146-151.

อุมาพร โกมลจุจินันท์. (2560). คนไทยอ่านหนังสือปีละ 8 บรรทัด ?

<http://www.pr.chula.ac.th/index.php/15-article/71-8>

อุรสา แสงทอง, และ สกลรัชต์ แก้วดี. (2558). ผลของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการสืบสอบของอัลเบิร์ตตาเลิร์นนิ่งที่มีต่อความสามารถในการใช้ความรู้และความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์ (ค.ม.)-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
การขอจริยธรรมโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

MF-04-version-2.0

วันที่ 18 ต.ค. 61

หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน
ในจังหวัดสุพรรณบุรี
ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวรุ่งภา วีระพงษ์
หน่วยงานต้นสังกัด : บัณฑิตวิทยาลัย
รหัสโครงการวิจัย : SWUEC-037/2562X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 2 พฤษภาคม 2562
ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการ
รับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the
Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical
Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 2 พฤษภาคม 2562

ลงชื่อ.....
(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ลงชื่อ.....
(แพทย์หญิงสุรพร ภัทรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X-037/2562

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- 1.อาจารย์ ดร.มิ่งขวัญ คงเจริญ
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาตลอดชีวิต
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา
อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3.นางดวงพร อายุการ ศึกษาพิเศษศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
- 4.นางศศิธร ศรีพรหม ศึกษาพิเศษศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
รองผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
- 5.นางวิยดา เจริญศรี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนรนาสจุติวิทยา 2

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ ศธ 6918/ 1031

วันที่ ๒ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหาร การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร และอาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.มิ่งขวัญ คงเจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถาม และ 2) แบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อ ประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป และ สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 086 628 7649

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 6918/ 1011

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางดวงพร อายุการ

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร และ อาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถาม และ 2) แบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

ที่ ศธ 6918/ 10 ง 1

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้อย่างชาญ

เรียน นางสาวศศิธร ศรีพรหม

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร และ อาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้อย่างชาญตรวจ 1) แบบสอบถาม และ 2) แบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติเป็นผู้อย่างชาญให้ นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

ที่ ศธ 6918/ 1031

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิดา เจริญศรี

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร และ อาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถาม และ 2) แบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างเครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้

คำชี้แจง โปรดให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถามทุกข้อที่ตรงกับความคิดเห็นและสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อนำผลที่ได้จากแบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้ฉบับนี้ไปใช้ในการวิเคราะห์และพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3. ผู้ปกครอง ☐ บิดา ☐ มารดา ☐ อื่นๆ โปรดระบุ
4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ☐ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ☐ ระดับปริญญาตรี ☐ อื่นๆ
5. เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยหรือปัญหาในเรื่องต่างๆ นักเรียนจะปรึกษากับ คุณครู.....

ตอนที่ 2 โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย
อยากรู้อยากเห็น						
1	เมื่อครูสอนเรื่องที่เป็นความรู้ใหม่ๆ ฉันจะสอบถามถึงรายละเอียดนั้น					
2	เมื่อได้รับข่าวการสมัครเรียนต่อจากครู ฉันจะค้นหารายละเอียดเพิ่มเติมทันที					
3	เมื่อพบเห็นปรากฏการณ์ทางวิทยาศาสตร์ที่ไม่เข้าใจ ฉันจะค้นหาคำตอบว่าปรากฏการณ์นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร					
4	เมื่อครูมอบหมายงานให้ค้นคว้าในเรื่องที่น่าสนใจ ฉันจะรีบศึกษาค้นคว้าทันที					
5	เมื่อสมาชิกในครอบครัวคุยกันเกี่ยวกับหนังสือออกใหม่ที่ฉันอ่าน ฉันจะรีบไปหาหนังสือเล่มนั้นมาอ่านทันที					
6	หากฉันมีข้อสงสัย ฉันจะหาคำตอบทันที					
มุ่งมั่นตั้งใจ						
7	ฉันตั้งใจฟังคำแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงทางการเรียนจากครู					
8	ฉันตั้งใจอ่านหนังสือโดยทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพื่อเตรียมตัวสอบวัดความรู้					
9	ฉันไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน					
10	ขณะทำโครงงานสิ่งประดิษฐ์ที่มีหลายขั้นตอนและรายละเอียดซับซ้อน ฉันจะมุ่งมั่นความสนใจไปยังโครงงานที่ทำเท่านั้น					
11	ในขณะที่เพื่อนรายงานหน้าชั้นเรียน ฉันจะสนใจฟังเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ					
12	ฉันรับฟังคำแนะนำจากสมาชิกครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องแนวทางการเรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างสนใจ					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ						
13	ฉันใช้รูปแบบการนำเสนอรายงานการค้นคว้าหน้าชั้นเรียนที่ไม่ซ้ำกับเพื่อนในห้อง					
14	ฉันใช้วิธีการคิดที่แตกต่างจากเพื่อนในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์					
15	ฉันกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากเพื่อนเกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางการเรียน					
16	ฉันกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากเพื่อน					
17	ฉันมีเทคนิควิธีการทำงานใหม่ๆ และแตกต่างจากเพื่อนในห้อง					
18	ฉันเชื่อว่าความเข้าใจใหม่ๆ เกิดจากการคิดและมองต่างมุม					
มีความพยายาม						
19	เมื่อครูมอบหมายงานให้สืบค้นข้อมูล ฉันจะค้นหาข้อมูลอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย					
20	ฉันจะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มให้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างสุดความสามารถแม้จะประสบอุปสรรคระหว่างการทำงานก็ตาม					
21	เมื่อค้นหาข้อมูลในห้องสมุดไม่ครบตามที่ครูมอบหมาย ฉันจะพยายามไปค้นหาข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ เพิ่มเติม					
22	เมื่อประสบปัญหาในการอภิปรายผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ฉันจะพยายามศึกษาหนังสือที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อที่จะอภิปรายผลการทดลองให้สำเร็จ					
23	ฉันทุ่มเทเวลาในการอ่านหนังสืออย่างไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากเพื่อที่จะสอบให้ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้น					
24	ฉันพยายามหาทางปรับปรุงงานที่มีข้อบกพร่องให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น					
ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง						
25	หากมีข้อสงสัย ฉันจะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองก่อนที่จะถามคนอื่น					
26	ก่อนทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ฉันจะศึกษาก่อนว่าลำดับขั้นตอนการทดลองเป็นอย่างไร					
27	เมื่อทราบว่ามีการสอบวัดความรู้ ฉันจะจัดตารางการอ่านหนังสือล่วงหน้า					
28	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำรายงาน ฉันจะค้นหาข้อมูลที่จำเป็นจากแหล่งความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง					
29	เมื่อเรียนไม่เข้าใจ ฉันจะอ่านหนังสือเพิ่มเติมด้วยตนเอง					
30	ฉันเต็มใจที่จะใช้เวลาเพื่อค้นหาคำตอบที่ยากๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีใครมาบังคับ					

ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์
เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

1. ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานวิชาการอย่างไรเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานงบประมาณอย่างไรเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
3. ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานบุคคลอย่างไรเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
4. ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาด้านงานทั่วไปอย่างไรเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์
เพื่อยืนยันร่างแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี

จากร่างแนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี โปรดแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้

1. โครงสร้างในการบริหารมีความครบถ้วน ชัดเจน หรือไม่ อย่างไร
2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการบริหารงานสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน เพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี
3. ท่านคิดว่าร่างแนวทางนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้หรือไม่ อย่างไร
4. จุดบกพร่องของร่างแนวทางนี้คืออะไร โปรดให้ข้อเสนอแนะ
5. ท่านมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการยืนยันร่างนี้เพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร

หมายเหตุ : ความใฝ่เรียนรู้ในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย 5 พฤติกรรมบ่งชี้ คือ 1.อยากรู้อยากเห็น 2.มุ่งมั่นตั้งใจ

3.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ 4.มีความพยายาม และ 5.ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

**รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์เพื่อยืนยันร่างแนวทาง
การบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี**

- 1.นายวีระ ทวีสุข ศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี
- 2.ว่าที่ร้อยตรีนันต์ชัย แก้วสุวรรณ รองศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี
- 3.นางอัมพันธ์ สุขสมบูรณ์ ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษา
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี
4. นายศักดิ์ดา วังทอง อดีตผู้อำนวยการ (เกษียณอายุราชการ)
- 5.นายณพคุณ นวมพันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวังหว่าราษฎร์สามัคคี
- 6.อาจารย์ ดร.จันทร์ศมภ์ ภูติอริยวัฒน์
อาจารย์ประจำภาควิชาการการปกครองและการอุดมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 7.อาจารย์ ดร.ชนันภรณ์ อารีกุล
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาตลอดชีวิต
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ อว 8718/349

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบเพื่อการจัดทำ
เรียน ศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ตีสถาพร และอาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุมัติขอความเห็นชอบโดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” กับท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

ที่ ศธ 6918/1๕90

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัณนิษฐานบุคลากรในสังกัดเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหาร
จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร
ดิสถาพร และอาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตเผยแพร่สัณนิษฐาน ว่าที่ร้อยตรีณรงค์ชัย แก้วสุวรรณ และนางอัมพันธ์
สุขสมบูรณ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย โดยใช้ แบบสัมภาษณ์ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้าง
ความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ในเดือนพฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงาน
ในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุญาต และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

ที่ ศธ 6918/ 1๒๙๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑๐ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัณนิษฐานเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นายศักดิ์ดา วัชรทอง

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหาร
จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร
ดิษฐพร และอาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตเผยแพร่สัณนิษฐานท่านเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย โดยใช้ แบบสัมภาษณ์
เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ในเดือน
พฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุญาต และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

ที่ ศธ 6918/ 1๒90

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ

เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นายณพคุณ นวมพันธ์

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหาร การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิษฐพร และอาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุมัติขอความเห็นชอบท่านเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย โดยใช้ แบบสัมภาษณ์ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ในเดือน พฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุมัติ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ ศธ 6918/ 1290

วันที่ 30 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์บุคลากรในสังกัดเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร และอาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ อาจารย์ ดร.จันทรีศม์ ภูติอริยวัฒน์ และอาจารย์ ดร.ชนันภรณ์ อารีกุล เพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัย โดยใช้ แบบสัมภาษณ์ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ในเดือนพฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ 086 628 7649

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

พร้อมส่ง ๑.

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
หนังสือสำคัญจากทางมหาวิทยาลัย

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ 0473/2560

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา/สอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์

เพื่อให้การทำปริญญานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 2410/2559 ลงวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2559 เรื่อง การมอบอำนาจของอธิการบดีให้ผู้บริหารปฏิบัติการแทน แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา/สอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของ นางสาวรุ่งภา วีระพงษ์ รหัสประจำตัว 57199130108 หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์) ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล	ยงศรี	ประธาน
2. อาจารย์ ดร.สนอง	ทองปาน	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษา)
3. อาจารย์ ดร.ชไมพร	ติสสาพร	กรรมการ
4. อาจารย์ ดร.จันทวีศม์	ภูติยวัฒน์	กรรมการ
5. อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์	ศิรินุพงศ์	กรรมการและเลขานุการ

กำหนดพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ วันที่ 15 มีนาคม 2560 เวลา 13.00-15.00 น. สถานที่ ห้อง 705 อาคารคณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการมีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาความรู้ความสามารถของนิสิตในการเสนอเค้าโครงปริญญานิพนธ์ โดยประเมินความสำคัญและที่มาของการทำวิจัย การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ความเหมาะสมของกระบวนการทำวิจัย ความเป็นไปได้ของการทำวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนการนำเสนอและตอบคำถาม
2. ประธานกรรมการทำหน้าที่ควบคุมการสอบให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2554 สรุปผลการพิจารณาตามมติของคณะกรรมการสอบ พร้อมส่งรายงานผลการพิจารณาฯ (บว.412) และเค้าโครงปริญญานิพนธ์ที่ได้รับการแก้ไขตามคำแนะนำของกรรมการ (ถ้ามี) ให้กับบัณฑิตวิทยาลัยภายใน 15 วันทำการหลังสอบ
3. ประธานกรรมการ และกรรมการ ติดตามการแก้ไขเค้าโครงปริญญานิพนธ์ตามคำแนะนำของกรรมการสอบ (ถ้ามี) และควบคุมการจัดทำรูปเค้าโครงปริญญานิพนธ์ให้เป็นไปตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 15 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2560 เป็นต้นไปจนเสร็จสิ้นหน้าที่ของกรรมการเมื่อสิ้นสุดสำเร็จการศึกษา

สั่ง ณ วันที่ 17 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2560

ศาสตราจารย์ ดร.เอกปัญญาสกุล

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ ศธ 6918/190

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อทดลองใช้เครื่องมือ (Try out)

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งแฝกพิทยาคม

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร และอาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามวัดความใฝ่ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 – 6 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ในโรงเรียนทุ่งแฝกพิทยาคม ระหว่างเดือนมีนาคม 2562 ถึง เดือนพฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

ที่ ศธ 6918/ 1100

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางแม่หม้ายรัฐราษฎร์รังสฤษดิ์

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ
การศึกษา (การบริหารการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้
ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร และอาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตขอความเห็นชอบโดยใช้ แบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้ และแบบสัมภาษณ์
เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี” กับ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน 2) ครู 3) ผู้ปกครองนักเรียน และ 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 - 6 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ในโรงเรียนบางแม่หม้ายรัฐราษฎร์รังสฤษดิ์ ในเดือน
พฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

ที่ ศธ 6918/ 1100

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑๓ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพระราชสุตจิตวิทยา 2

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการศึกษาด้านชีวิตเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร และอาจารย์ ดร.สนอง ทองปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามวัดความใฝ่เรียนรู้ และแบบสัมภาษณ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดเล็ก จังหวัดสุพรรณบุรี” กับ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน 2) ครู 3) ผู้ปกครองนักเรียน และ 4) นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ในโรงเรียนพระราชสุตจิตวิทยา 2 ในเดือน พฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 628 7649

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ 1007 /2562
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญาโท

เพื่อให้การทำปฏิญาณตนดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒที่ 3804/2561 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ปฏิบัติการแทนอธิการบดี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญาโท (สอบปากเปล่า) ของ นางสาวรุ่งนภา วีระพงษ์ รหัสประจำตัว 57199130108 หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการศึกษาลดชีวิตเพื่อ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์) ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะ	ศักดิ์เจริญ	ประธาน (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย)
2. อาจารย์ ดร.ชไมพร	ดิสถาพร	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)
3. อาจารย์ ดร.สนอง	ทองปาน	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์	ศิริพงษ์	กรรมการ (กรรมการบริหารหลักสูตร)

กำหนดวันสอบปริญญาโทวันที่ 19 มิถุนายน 2562 เวลา 09.00 น. สถานที่สอบห้อง 705 อาคารคณะ ศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการสอบปริญญาโทมีหน้าที่ดังนี้

- พิจารณาความรู้ความสามารถของนิสิตในการทำปฏิญาณตน โดยประเมินความรู้พื้นฐานใน สาขาวิชา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนการนำเสนอและตอบคำถาม
- ประธานกรรมการทำหน้าที่ควบคุมการสอบให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2554 และสรุปผลการสอบตามมติของคณะกรรมการสอบ พร้อมส่งรายงานผลการสอบปากเปล่าปริญญาโท (บว.432) ให้กับบัณฑิตวิทยาลัยภายใน 30 วัน หลังสอบ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายในวันสุดท้ายของการส่งเล่มปริญญาโทฉบับสมบูรณ์ ตามปฏิทินการศึกษา ที่ประกาศโดยบัณฑิตวิทยาลัย
- ประธานกรรมการ และกรรมการ ติดตามการแก้ไขปฏิญาณตนตามคำแนะนำของกรรมการสอบ (ถ้ามี) ตรวจสอบการคัดลอกปฏิญาณตน และควบคุมการทำปฏิญาณตนฉบับสมบูรณ์จนนิสิตส่ง ปฏิญาณตนเข้าระบบของมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป จนเสร็จสิ้นหน้าที่กรรมการ เมื่อนิสิตส่งเล่มปริญญาโท ฉบับสมบูรณ์ โดยนิสิตจะต้องส่งเล่มฉบับสมบูรณ์เข้าระบบ i-Thesis และนำส่ง 1) ใบคะแนน บว.432 ที่มีการระบุ % ข้างขึ้น 2) หน้า DOCUMENTS FOR SUBMISSION OF COMPLETE THESIS ต้นฉบับและหน้าปกที่มีบาร์โค้ด 3) หน้าที่มี ลายเซ็นคณะกรรมการสอบฯ ภายในวันที่ 19 กรกฎาคม 2562 (นิตยาส 571... ปริญญาโท วันสุดท้ายส่งเล่มฉบับสมบูรณ์ ภาคเรียนที่ 3/2561) หากไม่ส่งในระยะเวลาที่กำหนด บัณฑิตวิทยาลัยจะถือว่าผลการสอบครั้งนี้ “ไม่ผ่าน”

สั่ง ณ วันที่ 9 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562

รองศาสตราจารย์

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล รุ่งนภา วีระพงษ์
วัน เดือน ปี เกิด 27 ธันวาคม 2529
สถานที่เกิด จังหวัดสุรินทร์
วุฒิการศึกษา พ.ศ.2548 มัธยมศึกษา โรงเรียนสงวนหญิง จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ.2553 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา
วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไปและวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
และแนะแนว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ.2562 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ
การศึกษา แขนงวิชาการบริหารการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน 116/3 ซอยอ่อนนุช 25 แขวงอ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250